

**bestemmingsplan
Buitengebied
gemeente Schinnen
Toelichting**

HOOFDSTUK	paragraaf	PAGINA
1.	WIJZE VAN ONDERZOEK.	5
1.1	Onderzoek actuele situatie	
1.2	Lagenbenadering: bestaande situatie per laag	
1.3	Relevant beleid als kader	
1.4	Actuele wet- en regelgeving van toepassing	
2.	BODEM (laag 1)	7
2.1	Geologie (ontstaan van de bodem)	
2.2	Geomorfologie (verschijningsvorm van de bodem)	
2.3	Bodem (samenstelling van de bodem)	
3.	WATER (laag 1)	11
3.1	Inleiding	
3.2	Grondwatersysteem	
3.3	Grondwaterbeschermingsgebied	
3.4	Oppervlaktewatersysteem	
3.5	Ecosysteem	
3.6	Regen- en afvalwatersysteem	
4.	NATUUR (laag 1)	13
4.1	Inleiding	
4.2	Vegetatie	
4.3	Flora	
4.4	Fauna	
4.5	Natuurlijke waarden	
4.6	Verspreiding beschermde en bedreigde soorten	
4.7	Ecologische hoofdstructuur	
4.8	Evenwicht met ruimte voor natuur, landschap en recreatie	
5.	LANDSCHAP EN CULTUURHISTORIE (laag 1)	19
5.1	Inleiding	
5.2	Archeologische verwachtingswaarde	
5.3	Archeologisch waardevolle terreinen	
5.3	Cultuurhistorische waardevolle bebouwing en andere historische elementen	
5.5	Historische geografie	
6.	INFRASTRUCTUUR (laag 2)	23
6.1	Inleiding	
6.2	Wegenstructuur	
6.3	Spoor	
6.4	Nutsvoorzieningen en leidingen	
6.5	Primaire wateren	

7.	OCCUPATIE – AGRARISCH GEBRUIK (laag 3)	25
7.1	Inleiding	
7.2	Landbouwontwikkeling in het POL	
7.3	Inventarisatie agrarische bouwkvavels	
8.	OCCUPATIE – OVERIG GEBRUIK (laag 4)	29
8.1	Inleiding	
8.2	Toerisme en recreatie: verblijfsrecreatieve voorzieningen	
8.3	Toerisme en recreatie; dagrecreatieve voorzieningen	
8.4	Recreatief medegebruik	
8.5	Niet-agrarische bedrijven	
8.6	Burgerwoningen	
8.7	Zandgroeve	
9.	BELEID EUROPA EN RIJKSOVERHEID	35
9.1	Inleiding	
9.2	Europees Beleid	
9.2.1	Kaderrichtlijn Water	
9.2.2.	NATURA 2000	
9.2.3	Verdrag van Malta	
9.3	Rijksbeleid	
9.3.1.	Nota Ruimte	
9.3.2	Agenda Vitaal plattenland	
9.3.3	Habitatrichtlijn Gebied GELEENBEEKDAL	
9.3.4	Belvedere	
9.3.5	Flora en Fauna wet	
9.3.6	Waterbeleid voor de 21 ^e eeuw	
10.	BELEID PROVINCIE LIMBURG	46
10.1	POL 2006	
10.2	POL-herziening op onderdelen EHS	
10.3	POL-aanvulling Nationaal Landschap Zuid-Limburg	
10.4	Bestuursakkoord Ruimtelijke Plannen	
10.5	POL aanvulling Verstedelijking, Gebiedsontwikkeling en Kwaliteitsverbetering	
10.6	Beleidsregel Hagelnetten	
10.7	Beleid tav teeltondersteunende voorzieningen	
10.8	Provinciaal Waterplan 2010-2015	
10.9	Natuur- en Landschapsbeheer 2010-2020	
10.10	Integraal kampeerbeleid Zuid-Limburg	
11.	REGIONAAL BELEID	62
11.1	Regiovisie Westelijke Mijnstreek	
11.2	Herinrichtingsplan Centraal Plateau	
11.3	Landschapspark De Graven	

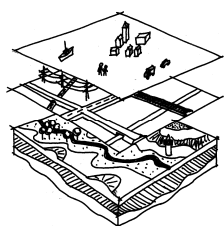
11.4	Groene Waarden	
11.5	Regionale woonmilieuvisie Westelijke Mijnstreek	
11.6	Sectorale Structuurvisie Wonen (Westelijke Mijnstreek)	
11.7	Waterschap Roer en Overmaas	
12.	RUIMTELIJKE ONTWIKKELING EN MILIEU	72
12.1	Milieutoets	
12.2	Wegverkeerslawai	
12.3	Bodem	
12.4	Luchtkwaliteit	
12.5	Externe veiligheid	
12.6	Bodembeschermingsgebied	
12.7	Erosie	
13.	VERANTWOORDING REGELING EN BESTEMMINGEN	79
13.1	Inleiding	
13.2	Algemeen	
13.3	Juridische opzet	
13.4	Keuze van bestemmingen	
13.4.1	Bestemmingen N, AW, A.	
13.4.2.	Overige bestemmingen	
14.	HANDHAVING	92
14.1	Duidelijke regelingen voor duidelijke doelen.	
14.2	Retrospectieve toets	
15.	UITVOERBAARHEID	94

HOOFDSTUK 1 WIJZE VAN ONDERZOEK

1.1. Onderzoek actuele situatie.

Het deel “toelichting” van het bestemmingsplan Buitengebied Schinnen bevat de resultaten van het onderzoek conform artikel 3.1.6 Bro. Op grond van het Bro is een verantwoording nodig naar de keuze van bestemmingen. Hiervoor is een onderzoek noodzakelijk naar de bestaande toestand, alsmede naar mogelijke en gewenste ontwikkelingen.

Het onderzoek is opgezet vanuit een lagenbenadering.

3 Occupatie

2 Infrastructuur

1 Ondergrond, het groene, blauwe, bronzen en kristallen raamwerk

Daarnaast wordt het relevante beleid en de actuele wet- en regelgeving als maatgevend kader bij het onderzoek betrokken.

Impressie Buitengebied

Vigerende bestemmingsplannen.

Binnen de gemeente Schinnen zijn voor het buitengebied van kracht de bestemmingsplannen:

- Buitengebied, door raad vastgesteld d.d. 14 september 1995,

- door G.S. goedgekeurd d.d. 23 april 1996;
- Regionale afvalverwerking Westelijke Mijnstreek, door raad vastgesteld d.d. 8/10 december 1992, door G.S. goedgekeurd d.d. 3 augustus 1993,
- aansluiting A76 Schinnen-Nuth, door raad vastgesteld d.d. 8/10 december 1992, door G.S. goedgekeurd d.d. 3 augustus 1993.
- Wijzigingsplan Buitengebied Schinnen regenwaterbuffer
- Buitengebied 1979-1981

Plangrens.

Het plangebied betreft het gehele grondgebied van de gemeente Schinnen, met uitzondering van de kernen Amstenrade, Doenrade, Hegge, Nagelbeek, Oirsbeek, Puth, Schinnen en Sweikhuizen.

De plangrens wordt aldus gevormd door de gemeentegrens (deels tevens rijksgrens) en anderzijds door de plangrenzen van de bestemmingsplannen, waarin de eerder genoemde kernen, bedrijventerrein en de legerplaats. Voor dit overige gebied van de gemeente Schinnen wordt parallel eveneens een nieuw integraal bestemmingsplan ontwikkeld.

1.2. Lagenbenadering: bestaande situatie per laag.

De bestaande toestand is beschreven aan de hand van de lagenbenadering. Deze benadering gaat uit van drie lagen. De onderste laag, de ondergrond, wordt gevormd door de bodemtypologie, het watersysteem en de hiermee samenhangende natuurlijke, landschappelijke en cultuurhistorische waarden. Het grote belang van de onderste laag hangt samen met de lange reproductietijd (feitelijk: de onvervangbaarheid) van deze waarden en systemen.

De tweede laag wordt gevormd door de infrastructuur (2). Deze laag omvat de belangrijke weg-, spoor- en waterverbindingen. De derde en bovenste laag bestaat uit het ruimtegebruik voor wonen, werken, landbouw en recreatie, ook wel de occupatie (3) genoemd. De eerste twee lagen zijn (of zouden in elk geval moeten zijn) in de lagenbenadering sturend en structurerend voor de bovenste laag. Deze lagen bepalen waar en vooral ook op welke wijze ruimtelijke ontwikkelingen op de meest vanzelfsprekende wijze kunnen plaatsvinden.

1.3. Relevant beleid als kader.

Naast de bestaande situatie is ook het relevant beleid, waarin de overheden aangeven hoe het ruimtegebruik zich in de toekomst verder zou kunnen of mogen ontwikkelen, onderzocht. Dit op rijks-, provinciaal, regionaal en gemeentelijk niveau vastgelegde beleid vormt het kader van de bestemmingsplan Buitengebied op te nemen ontwikkelingen.

1.4. Actuele wet- en regelgeving van toepassing.

Tot slot is ook de van toepassing zijnde wet- en regelgeving onderzocht. De hieruit af te leiden beperkingen zijn medebepalend voor de inhoud van het bestemmingsplan Buitengebied.

HOOFDSTUK 2 BODEM (laag 1)

2.1. Geologie (ontstaan van de bodem).

Aard en structuur van de geologische formaties bepalen in belangrijke mate de geomorfologie en bodemsamenstelling. Bepalend voor de structuur van het buitengebied van Schinnen is de Geleenbeek en de Kakkert.

De diepe ondergronden van het buitengebied van Schinnen dateren uit het Krijt en het Tertiair. De afzettingen uit het Tertiair betreffen door venen gevormde afzettingen (steenkool, bruinkool) en mariene (gevormd door zee) afzettingen (zand, klei, krijt). In het Kwartair zijn over deze afzettingen fluviatiele (gevormd door de Maas) afzettingen van wisselende dikte en samenstelling ontstaan (grind, zand, klei). Vaak liggen deze kwartaire afzettingen direct op de afzettingen uit het Krijt, doordat de tertiaire afzettingen ten gevolge van erosie verdwenen zijn.

Onder invloed van zeespiegeldalingen heeft de Maas zich in de loop der tijd in noordwestelijke richting steeds dieper in deze afzettingen ingesneden, waardoor een terrassenlandschap bestaande uit een hoog- midden- en laagterras ontstond. De trapsgewijze opbouw van deze terrassen is in de ondergrond nog aanwezig, maar is sterk verhuld en omgevormd tot een glooiend landschap door afzettingen door de wind (löss, zand) uit het Laat-Pleistoceen. De dikte van de lössafzettingen is op de vlakke delen 10 tot 20 m en in heuvelachtig terrein 2 à 7 m. Op de steilste delen is de löss vaak door erosie weer verdwenen.

Door insnijding van beken en afspoeling van löss en zand ontstonden beek- en droogdalen (versneden hoogterras), op steile hellingen kwamen vroegere afzettingen weer aan het oppervlak. Het landschap wordt in zijn huidige verschijningsvorm nog steeds sterk bepaald door de beschreven geologische gebeurtenissen

2.2. Geomorfologie (verschijningsvorm van de bodem).

Bepalend voor de huidige verschijningsvorm van het buitengebied van Schinnen is vooral het onderscheid tussen plateaus, hellingen en dalen. Door de invloed van de werking van wind en water gaat de vorming van dit landschap nog steeds door. Plaatselijk leidt dit tot erosie en wateroverlast. Het nemen van maatregelen hiervoor is noodzaak.

De aanwezige geomorfologische eenheden vormen tezamen het reliëf in het buitengebied. In grote lijnen bestaat het landschap van het buitengebied dus uit plateaus, flauwe en steile hellingen, droogdalen en beekdalen.

De plateauterrassen kunnen kort getypeerd worden als de hoger gelegen, zacht glooiende gebieden met een grootschalig open karakter. Ze worden begrensd en onderling van elkaar gescheiden door wanden en de beek- en droogdalen. In het buitengebied van Schinnen zijn de volgende plateauterrassen te herkennen:

- het Stammenderveld tussen Puth en Schweikhuizen;
- het Hoog Roth tussen Puth en Doenrade;
- het gebied tussen Schinnen en Oirsbeek;

- het gebied ten oosten van Oirsbeek en Amstenrade.

Deze plateaus worden gekenmerkt door relatief vlakke, open, grootschalige landbouwgebieden en door dorpen met restanten van hoogstamboomgaarden en hagen eromheen. Landbouwkundig worden deze gronden hoofdzakelijk gebruikt voor akkerbouw.

De licht golvende plateaus worden afgewisseld met de relatief diep ingesneden dalen Geleenbeek en Kakkert. Deze hoofdstructuur wordt verfijnd door een stelsel van zijdalén, grubben en dellen. Daarnaast herbergt het gebied een groot aantal kleinere reliëfvormen die zeer verschillend zijn in omvang als in wijze van ontstaan, zoals graften en holle wegen.

Op overgang van de plateaus naar de dalen bepalen de hellingen het landschap. De flauwe hellingen hebben over het algemeen een nog relatief open karakter en zijn redelijk grootschalig van opzet. De steilere hellingen hebben een meer gesloten karakter en kleinschalige opbouw. Het agrarisch gebruik van de hellingen is hieraan aangepast en derhalve kleinschaliger. De meest typerende hellingen worden in het buitengebied van Schinnen aangetroffen rond Sweikhuizen en langs de beekdalen van de Geleenbeek en Kakkert.

De dalen in het buitengebied van Schinnen kunnen onderverdeeld worden in de watervoerende beekdalen en de droogdalen. Alle dalen zijn opgevuld met de dalwanden geërodeerde loss. De droogdalen zijn hoger gelegen dalvormige laagtes die, doordat ze hoog boven het grondwater gelegen zijn, niet watervoerend zijn. Ze hebben een kleinschalig en relatief open karakter. Door de droogdalen lopen, door het ontbreken van de beken, veelal holle wegen. Op een aantal plaatsen functioneren deze als grubben. De taluds van de holle wegen zijn vaak dicht begroeid.

De dalen van de Geleenbeek en de Kakkert zijn watervoerend. Het Geleenbeekdal is sterk verstedelijkt, waardoor het oorspronkelijke open karakter verloren is gegaan en thans een meer afwisselend beeld kent. Door middel van natuurbouw kan de oorspronkelijke ecologische en landschappelijke functie en betekenis ervan hersteld worden.

Landschap, oorspronkelijk en authentiek.

Een begin van verbetering van de omgevingskwaliteit en “Schitterend Schinnen” ontstaat als vanzelf door de onderste laag weer uitgangspunt te maken voor nieuwe ontwikkelingen en te werken aan een nieuw duurzaam evenwicht. Een verdere verbetering van de omgevingskwaliteit en behoud van ten minste de basiskwaliteit betekent versterking van de reeds aanwezige landschappelijke en cultuurhistorische kwaliteiten.

De bestaande karakteristiek van open plateaus en kleinschalige beek- en droogdalen is uitgangspunt voor de verdere planvorming. Het landschapspark De Graven en het beekdalenplan voorzien in de ontwikkeling van de landschappelijke hoofdstructuur in de beekdalen en steilere hellingen. Op de flauwere hellingen is sprake van verwevenheid tussen landbouw en natuur. Door het aanbrengen van lijnvormige beplantingen kan dit versterkt worden. De plateaus worden grotendeels open gehouden met uitzondering rond de dorpen. Daar is voorzien in het aanbrengen van berm- en haagbeplantingen.

De archeologisch en cultuurhistorisch waardevolle structuren en elementen worden, overeenkomstig de Nota Belvedere, gezien als belangrijke uitgangspunten bij de inpassing van nieuwe ontwikkelingen in het buitengebied. Nieuwe ontwikkelingen moeten passen binnen de logica van het grondgebruik van het buitengebied, zoals die nog spreekt uit de uit het verleden bewaard gebleven structuren van percelering/-verkaveling en paden en wegen.

De aanleg van kleine landschapselementen is om meerdere redenen wenselijk. Nieuwe kleine landschapselementen dragen bij aan erosiebestrijding, vergroten de recreatieve aantrekkelijkheid (markeren routes) en vergroten de natuurlijke waarde van het agrarisch gebied (verplaatsings- en vestigingsmogelijkheden planten en dieren). Gestreefd wordt daarbij naar herstel van het oorspronkelijke landschap. Destijds werd het landschap gekenmerkt door kleinschalige bos-, natuur- en landschapselementen, die weliswaar solitair waren en een doorkijk in het gebied mogelijk maakten, maar als 'stepping stones' toch een onderlinge samenhang vertoonden.

Een belangrijk aspect bij de verbetering van de omgevingskwaliteit vormt de inpassing van de aanwezige bebouwing en bouwwerken in het landschap. Van oudsher was in het buitengebied sprake van een vanzelfsprekende inpassing van de veelal kleinschalige bebouwing in het landschap door middel van boomgaarden, moestuinen, singels voor geriefhout en hagen.

Bij de bebouwingsvormen van de afgelopen decennia is deze vanzelfsprekende inpassing, waaronder ook erfbeplanting, verloren gegaan. Gevolg daarvan is een landschap, dat op diverse plaatsen door kwalitatief weinig tot de verbeelding sprekende bebouwing wordt ontsierd.

Met behulp van de bestemming agrarisch met waarden en de daarbij behorende aanduidingen en regels wordt voorkomen, dat de kleine landschapselementen verloren gaan (aanlegvergunningenstelsel). De aanleg van nieuwe kleine landschapselementen is (juridisch) mogelijk in het kader van erosiebestrijding en de ontwikkeling van de ecologische structuur (bij voorkeur). De voorgestelde maatregelen zijn niet alleen bevorderlijk voor de omgevingskwaliteit, maar dragen en passant ook bij aan de bestrijding van de erosie (terugbrengen kleine landschapselementen) en betekenen een stimulans voor recreatie en toerisme, welke immers grotendeels op de landschapsbeleving gericht zijn.

Voor de landschappelijke inpassing van bebouwing en andere bouwwerken, conform het Limburgs Kwaliteitsmenu (LKM) (dat verankerd is in de Structuurvisie LKM), worden in de regels voorwaarden aan ontheffings- en wijzigingsbevoegdheden toegevoegd en nadere eisen opgenomen binnen de bestemmingen die uitbreiding van de bouwmogelijkheden mogelijk maken (voor zover dit niet betreft reeds vigerende mogelijkheden).

Een laatste belangrijk aspect betreft de toenemende behoefte aan kleinschalige bouwwerken, voortkomend uit het hobbymatig agrarisch gebruik van delen van het buitengebied. Voorkomen moet worden dat deze bebouwing afbreuk doet aan het landschap.

2.3. Bodem (samenstelling van de bodem).

Onder invloed van klimaat, waterhuishouding, reliëf, flora/fauna en de mens treden in het geologisch moedermateriaal veranderingen op die aangeduid kunnen worden met bodemvorming. De verschillende bodemtypes die daarbij ontstaan, zijn mede bepalend voor het grondgebruik.

De plateauterrassen worden gedomineerd door de radebrikgronden. Dit zijn de weinig geërodeerde lössprofielen welke veelal in gebruik zijn als bouwland.

De flauwe hellingen bezitten bergbrik- en ooivaaggronden. Door erosie is het oorspronkelijke lösspakket gedeeltelijk verloren gegaan. Deze gronden zijn echter nog voldoende vruchtbaar om als bouwland te fungeren. Ook zijn ze in gebruik als grasland.

De wanden met steilere hellingen hebben hun oorspronkelijke lösspakket grotendeels verloren en bestaan hier uit verspoelde löss vermengd met zand en grind en zijn daardoor ook minder vruchtbaar. De agrarische betekenis van de steile hellingen voor natuurwaarden is groter en dient gehandhaafd en beschermd te worden.

In de droogdalen worden ooivaaggronden aangetroffen. Deze zijn sterk geërodeerd en kennen een menging van ziltige en zandige leemsamenstelling. De beekdalen bestaan uit vaaggronden en jonge rivierkleigronden, welke in sterke mate zijn beïnvloed door löss. De veelal natte terreingesteldheid hiervan leidt tot een daarop afgestemd gebruik als grasland en in natte milieus gedijende vegetatie en bossen.

HOOFDSTUK 3 WATER (laag 1)

3.1. Inleiding.

De eerste, onderste, laag uit de lagenbenadering wordt ook gevormd door het watersysteem. Deze bestaat uit het grondwater en oppervlaktewater. Maar ook regenwater en afvalwater zijn mede bepalend voor de structuur en samenstelling van de ondergrond.

3.2. Grondwatersysteem.

Het buitengebied van Schinnen is gelegen ten zuiden van de Feldbissbreuk. Het water ten zuiden van deze breuk is freatisch (slechts één laag aanwezig). Binnen het gebied dagzoomt (doorsnede van een laag van het aardoppervlak) het tweede watervoerend pakket (kalksteen). Hydrologisch vormt dit pakket een eenheid met het eerste watervoerende pakket (Maasgronden).

De afwatering van het oppervlaktewater is gericht op de Maas. De Geleenbeek vervult hierin de belangrijkste functie. Deze beek wordt gevoed door een stelsel van waterlossingen en wegwaterlossingen. De holle wegen vormen hierin een belangrijke schakel voor de afvoer van overtollig water vanaf de plateauterrassen. Bij de afwatering kunnen situaties van wateroverlast en erosie optreden. Met name de wanden en de randen van de plateauterrassen zijn hiervoor gevoelig. Om de negatieve effecten hiervan tegen te gaan dienen beheers- en inrichtingsmaatregelen te worden genomen.

De Geleenbeek en de Kakkert zijn de belangrijkste waterlopen in het buitengebied van Schinnen. De hieraan verbonden (actuele en potentiële) kwaliteiten vormen een belangrijk uitgangspunt voor de verdere planontwikkeling van het buitengebied. Door middel van op het beekdal milieu afgestemde natuurbouw kan de ecologische en landschappelijke betekenis ervan worden opgewaardeerd.

Het buitengebied is grotendeels gelegen in het infiltratiegebied, waar het neerslagoverschot in de grond wegzakt en daarmee de grondwatervoorraad aanvult. Een uitzondering hierop vormen de beek- en droogdalen, waar het neerslagoverschot en vaak ook uittredend grondwater (kwel, bronnen) via beken wordt afgevoerd.

Een ander opmerkelijk verschijnsel in het buitengebied is de aanwezigheid van bronnen. Deze bronnen worden aangetroffen in en nabij het Geleenbeekdal. Door middel van een bufferzonebeleid dient de kwaliteit van deze milieus en het ondiepe grondwater beschermd te worden.

3.3. Grondwaterbeschermingsgebied.

In het buitengebied van Schinnen zijn geen grondwaterbeschermingsgebieden of bijbehorende waterwingebieden gelegen.

3.4. Oppervlaktewatersysteem.

Het buitengebied van Schinnen maakt deel uit van het stroomgebied van de Geleenbeek en op kleinere schaal van de Kakkert. De Kakkert mondt ten zuidwesten van de kern Schinnen uit in de Geleenbeek. Deze beek mondt buiten de gemeente uit in de Maas. De Geleenbeek en Kak-

kert worden gevoed door een stelsel van beken en wegwaterlossingen, aangevuld met een stelsel van holle wegen, dat het overtollige water van de plateaus afvoert.

Een onderwerp dat nauw samenhangt met het oppervlaktewatersysteem is het voorkomen van wateroverlast en erosie. Wateroverlast en erosie doen zich met name voor aan de randen van de plateaus bij de afvoer van overtollig water via holle wegen en op de akkers (plaspvorming) als gevolg van areale afspoeling. Afhankelijk van de dikte van de vruchtbare bovenlaag betekent afspoeling een aantasting van het producerend vermogen van de bodem, doordat eerst de vruchtbare bovenlaag wegspoelt. Grote delen van het buitengebied van Schinnen zijn potentieel gevoelig voor bodemerosie en wateroverlast.

Ter voorkoming van wateroverlast en erosie zijn en worden diverse regenwaterbuffers aangelegd, die het overtollig regenwater opvangen.

3.5. Ecosysteem.

Aan de Geleenbeek is een specifiek ecologische functie toegekend, oftewel het betreft een SEF-beek. De Kakkert heeft zowel een specifiek als algemeen ecologische functie. De vloedgraaf heeft een algemene ecologische functie. Verspreid over de hele gemeente zijn diverse hydrologisch gevoelige natuurgebieden gelegen.

3.6. Regen- en afvalwatersysteem.

De rioolwatertransportleidingen zorgen in Schinnen voor de afvoer en verwerking van het huishoudelijk en industrieel afvalwater. De lozing van ongezuiverd afvalwater op de aanwezige watergangen is de afgelopen decennia dan ook sterk afgenomen, wat de waterkwaliteit sterk ten goede is gekomen.

Teneinde grondwaterstandverlaging en verdroging tegen te gaan wordt getracht schoon regenwater, dat valt op daken en verhardingen, ter plaatse te bergen en te infiltreren. Waar mogelijk (nieuwe situaties) moeten daartoe infiltratievoorzieningen, zoals greppels, wadi's of infiltratiekorven, worden getroffen.

De rioolwatertransportleidingen brengen het afvalwater naar de rioolwaterzuiveringsinstallatie Hoensbroek. Deze ligt ten zuidoosten van de gemeente. Hier wordt het afvalwater van onder andere de gemeente Schinnen verzameld, gezuiverd en tenslotte geloosd op het oppervlaktewater.

HOOFDSTUK 4 NATUUR (laag 1)

4.1 Inleiding.

Naast het watersysteem wordt de eerste laag uit de lagenbenadering gevormd door de natuurlijke, groene waarden. Deze natuurlijke waarden worden bepaald door de vegetatie, flora en fauna.

4.2. Vegetatie.

Door de afwisseling van de diverse landschappen met bijbehorende leefgebieden is de gemeente erg rijk aan plantensoorten.

Binnen de bestaande bos- en natuurgebieden zijn diverse vegetatietypen aan te wijzen. De rijkdom aan vegetatie is het grootst in de beekdalen en neemt af naar mate het plateau wordt beschreven. Een nadere typering van de beekdalen geeft aan dat de flauwere hellingen vaak zijn begroeid met grazige vegetaties, de steilere hellingen zijn veelal voorzien van bos. De beekdalen zelf worden nog op veel plaatsen gekenmerkt door: kleine broekbossen, struwelen, populierbossen en graslandvegetaties.

Buiten voornoemde gebieden worden de natuurlijke waarden aangetroffen in de vorm van kleinere lijnvormige elementen als steilranden, graften, struwelen en holle wegen. In en om de diverse kernen zijn hoogstamboomgaarden gelegen.

Deze hoogstamboomgaarden zijn veelal gelegen direct achter de lintbebouwing aan de historische wegenstructuur. Door deze ligging spelen de boomgaarden een belangrijke rol bij de overgang van het bebouwd gebied naar het landelijk gebied, dat veelal als meer open te karakteriseren is.

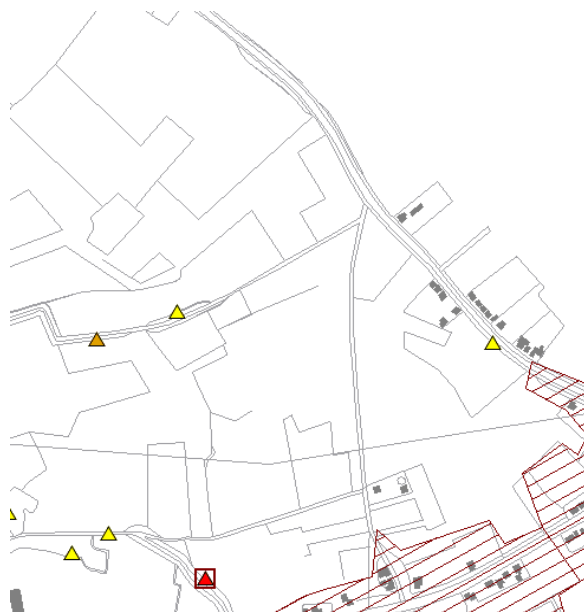
Op vochtige plaatsen ontstaan zeer waardevolle vegetaties, zoals beekoeverbossen, periodiek geïnundeerde graslanden, kwelgraslanden en zelfs kwelmoerassen in de omgeving van bronzones. Hydrologisch gevoelige vegetaties zijn vooral gelegen in de beekdalen en in een deel van de bossen.

4.3. Flora.

Bos- en natuurgebieden in het buitengebied van Schinnen zijn de Wanenberg, de omgeving van het Stammenderveld, de omgeving van de Mulderplas en de omgeving Wolfshagen (Kakert). In deze gebieden is sprake van een belangrijke concentratie van natuurwaarden. In de bestemming dient de hoogste bescherming van deze natuurwaarden tot uitdrukking te komen.

Binnen het buitengebied komt een grote verscheidenheid aan vegetatietypen voor. Het betreft onder meer naaldboutbossen, holle wegen en graslanden. Daarbij zijn ook beschermde soorten waaronder de Kleine maagdenpalm en schaarse soorten zoals de Egelantier en Gevlekte aronskelk waargenomen.

De op bijgaande uitsnede weergegeven vegetatie is overgenomen van de bij de provincie Limburg aanwezige kaart omtrent vegetatietypologie.

soort
▲ Amerikaanse vogelkers
▲ Brem
▲ Donkersporig en Bleeksporig bosviooltje
▲ Egelantier
▲ Geel walstro
▲ Gevlekte aronskelk
▲ Gevlekte scheerling
▲ Gewone braam
▲ Grote muur
▲ Kleine maagdenpalm
▲ Muizeoor
▲ Pijlkruidkers
▲ Ruwe smele
▲ Stijf havikskruid

4.4. Fauna.

Een van de belangrijkste diersoorten in Zuid-Limburg is de das. Het is het grootste voorkomende roofdier en staat lokaal aan de top van de voedselketen. De das kan dan ook als belangrijke graadmeter gezien worden voor de faunistische waarden in het buitengebied. Het buitengebied van de gemeente Schinnen is een van de weinige plekken binnen de Westelijke Mijnstreek en Oostelijk Zuid-Limburg waar nog dassen voorkomen. De burchten worden verspreid over het grondgebied van de gemeente Schinnen aangetroffen. De aanwezige populatie is echter in hoge mate geïsoleerd en ingeklemd tussen de stedelijke agglomeraties van Sittard-Geleen en Heerlen.

Cruciaal voor het instandhouden van het leefgebied van de das is de instandhouding van essentiële elementen als de aanwezigheid van een kleinschalig landschap, de abiotische situatie, een afwisselend microklimaat en een zeker areaal aan grasland. Vooral de bossen en holle wegen zijn van belang als voortplantingsplekken. Versnippering van het landschap heeft een negatieve uitwerking omdat de dieren bij het zoeken naar voedsel gedwongen worden om grotere afstanden af te leggen met als gevolg dat ze het aangereden worden. Ter bescherming van de das wordt in het Dassenbeschermingsplan prioriteit gegeven aan het afsluiten van een aantal wegen en het aanleggen van dassentunnels.

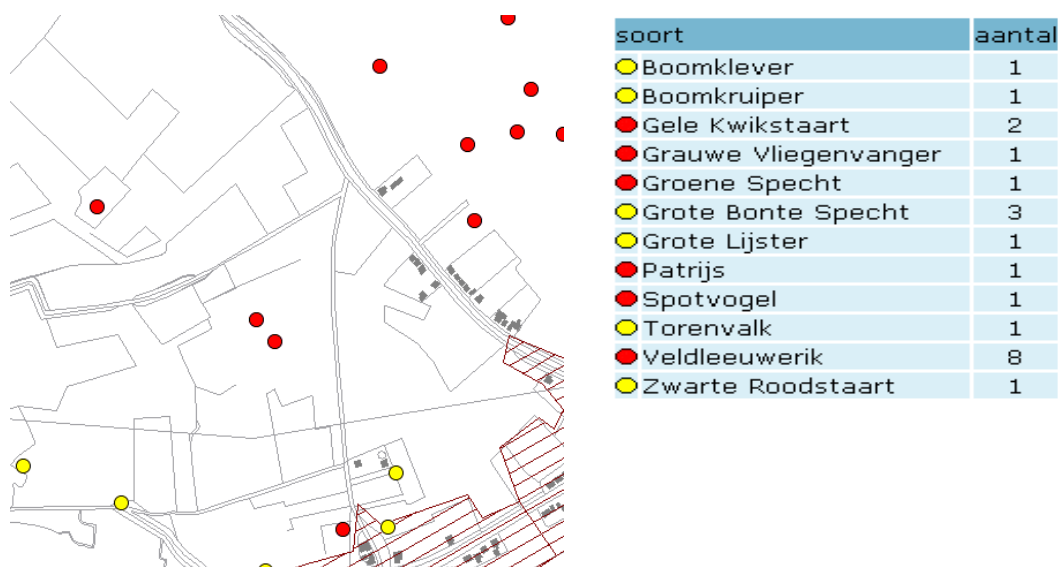
Naast de das komen in het buitengebied van Schinnen diverse andere zoogdieren voor, zoals de waterspitsmuis, vleermuis, bosmuis, otter en de hazelmuis. Als hamsterkernleefgebied is het gebied tussen Puth en Wanenberg en het gebied tussen Nagelbeek en bedrijventerrein de Horsel (gemeente Nuth) aangeduid. Deze maken ook onderdeel uit van de ecologische ontwikkelingszone en dienen als foerageergebied voor de hamster.

Voor vleermuizen is Zuid-Limburg van bijzondere betekenis. Vrijwel alle in Nederland voorkomende soorten komen in Zuid-Limburg voor. De ondergrondse kalksteengroeven, holle bomen, kerktorens en bouwwerken met holle ruimten bieden een goede verblijfplaats. Bos is van groot belang als zomerbiotoop. Lijnvormige landschapselementen worden meestal als vliegroute gebruikt. Daarnaast hebben natte gebieden betekenis als jachtgebied voor de vleermuizen.

Ook komen diverse soorten vogels, afhankelijk van hun leefgebied, in het buitengebied voor. Bij de moerassen en wateren komen de grote gele kwikstaart, ijsvogel, waterspreeuw en witgatje voor. In de loof- en naaldbossen komen de wielewaal, zomertortel, taigaboomkruiper en middelste bonte specht voor. In het kleinschalig agrarisch cultuurlandschap komen de kerkuil, steenuil, geelgors, roek en kramsvogels voor. De kerngebieden zijn de beekdalen en holle wegen. In de open agrarische gebieden komen de grauwe gors, patrijs, kwartel en veldleeuwerik voor.

aanwezigheid beschermde soorten broedvogels omgeving Schinnen

bron: natuurloket

4.5.Natuurlijke waarden.

Het Geleenbeekdal is aangemerkt als Natura 2000 gebied. Het gebied omvat een aantal terreinen langs de bovenloop van de Geleenbeek en enkele van de zijbeken tussen Heerlen en Geleen. Het beekdal is vrij diep ingesneden en wordt op diverse plekken met bronnen gevoed met zeer kalkrijk en ijzerhoudend kwelwater. Hierdoor worden soortenrijke broek- en bronbossen, natte graslanden en ruigten aangetroffen, met daarin onder meer de grootste populatie in ons land van de zeggekorfslak. Het gebied heeft echter een sterk versnipperde begrenzing en wordt doorsneden door stedelijke bebouwing, wegen en spoorwegen. Plaatselijk is de recreatieve druk hoog.

Voor de toekomst zullen voor het behoud en herstel van het Geleenbeekdal maatregelen genomen moeten worden. Het betreft ondermeer het verondiepen en hermeanderen van de Geleenbeek en haar zijbeken, het stoppen/verminderen/verplaatsen van grondwateronttrekkingen en het afkoppelen van regenwater van riool in stedelijk gebied en industrieterreinen en het stoppen van bemesting in intrekgebied van lokale grondwatersystemen.

In het buitengebied concentreren de bestaande natuurwaarden zich van oudsher in:

- het Stammenderbos;
- de Danikerberg;
- de Krekelberg;
- en de Hondskerk.
- de bosschages langs de Geleenbeek en Kakkert

4.6. Verspreiding beschermde en bedreigde soorten.

Binnen het buitengebied van Schinnen komen diverse in het kader van de Flora- en Faunawet beschermde soorten voor. Dit betreft enerzijds diverse planten in met name de bossen en de beekdalen, anderzijds zijn dit diverse zoogdieren, broedvogels en amfibieën. De grootste aantallen zijn daarbij waargenomen in de bossen en beekdalen, met name wat betreft broedvogels en amfibieën (info Natuurloket).

Beschermde soorten conform de Vogel- of Habitatrichtlijn betreffen enkele soorten zoogdieren, vissen en amfibieën (info Natuurloket).

Ook qua Rode Lijst bedreigde soorten zijn in het buitengebied van Schinnen waargenomen. Vooral in de bossen en beekdalen worden beschermde soorten aangetroffen. Met name bedreigde vogels zijn in grotere getale in het buitengebied waargenomen (info Natuurloket).

4.7. Ecologische hoofdstructuur.

Delen van het buitengebied van Schinnen maken ook deel uit van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Binnen de EHS zijn ruimtelijke ontwikkelingen die de wezenlijke waarden en kenmerken daarvan aantasten niet toegestaan. De EHS is op rijks- (Nota Ruimte) en provinciaal niveau (Provinciaal Omgevingsplan Limburg) vastgelegd. Op provinciaal niveau zijn daarnaast vastgelegd de Provinciale Ontwikkelingszones Groen (POG). Binnen de POG zijn behoud en ontwikkeling van natuur- en landschapswaarden richtinggevend voor verdere ontwikkelingen.

Ecologische structuur versterken.

Handhaven van de natuur is alleen mogelijk als de bestaande versnippering wordt opgeheven door de realisering van een ecologische structuur, waarin bestaande natuurgebieden met elkaar verbonden worden. Ecologische ontwikkelings- en verbindingzones vormen in de nabije toekomst de voornaamste tastbare resultaten van de fijnmazigheid. De gemeente Schinnen wil de aanwezige natuurwaarden verder versterken door invulling te geven aan de ontwikkeling van de ecologische structuur, zoals die over de gemeente Schinnen is gelegd.

De ecologische verbindingen worden bereikt door toevoeging van:

- een schakel tussen het Geleenbeekdal en het hellingengebied ten zuiden van Hegge, ter hoogte van de gemeentegrens met Beek;
- een schakel tussen het Geleenbeekdal en de bufferzone tussen Nagelbeek en De Horsel, ten zuiden van het bedrijventerrein De Breinder;
- een verbinding tussen het beekdal van de Geleenbeek en de Hondskerk/Wanenberg, ten noorden van Puth;
- een verbindingen tussen het beekdal van de Kakkert en het beekdal van de Merkelbekerbeek, zijnde het hellingengebied ten oosten van Oirsbeek;
- een verbinding tussen het beekdal van de Kakkert en de Kollenberg, ten zuiden van Doenrade.

Hiermee wordt recht gedaan aan de POG uit het POL2006 (en de geactualiseerde versies) en daarmee aan de bescherming van de groene waarden. Tevens wordt recht gedaan aan het beoogde groene raamwerk, bestaande uit dalen, steile hellingen en dorpsrandbeplantingen, zoals weergegeven in de Landschapsvisie Zuid-Limburg. Uitbreiding van de natuurlijke begroeiing op de steile hellingen en de dalbodem versterkt de visuele en de ecologische structuur van het landschap. Het raamwerk accentueert het reliëf en het contrast tussen open plateaus en relatief besloten dalen.

4.8. Evenwicht met ruimte voor natuur,landbouw en recreatie.

De weg naar meer evenwicht in het buitengebied van Schinnen is reeds ingezet:

- de uitvoer van het landschapspark De Graven, het beekdalenplan en de herinrichting Centraal-Plateau, als onderdeel van de meest noordelijke ecologische verbindingen;
- de meandering van de Geleenbeek en daarmee samenhangend de herinrichting van het beekdal van de Geleenbeek en de Kakkert;
- het onderscheid tussen de pure agrarische gebieden en de agrarische gebieden met waar- den wordt op de onderste laag gebaseerd;
- de ontwikkeling van de groeves ten zuiden van Hegge en Nagelbeek ten dienste van de na- tuur op het moment dat deze hun functie hebben vervuld.

Het streven naar een duurzame voortzetting van het agrarisch gebruik houdt in dat met name aan grondgebonden, extensieve activiteiten de ruimte wordt geboden:

- conform het provinciaal beleid betekent dit ruimte voor de melkveehouderij en de fruitteelt;
- gelet op de kwalitatief uitstekende grond in het buitengebied van Schinnen wordt ook ruimte geboden voor de van oudsher sterk vertegenwoordigde akkerbouw en tuinbouw (volle- grondsgroenteteelt). Uiteraard met de nodige zorg voor de erosieproblematiek, ter bescher- ming van de onderste laag.

Echter ook ruimte wordt gelaten voor het hobbymatig telen van gewassen en houden van die- ren.

Het nieuwe evenwicht leidt tot een structuurbeeld opgebouwd uit in grote lijnen 4 gebieden:

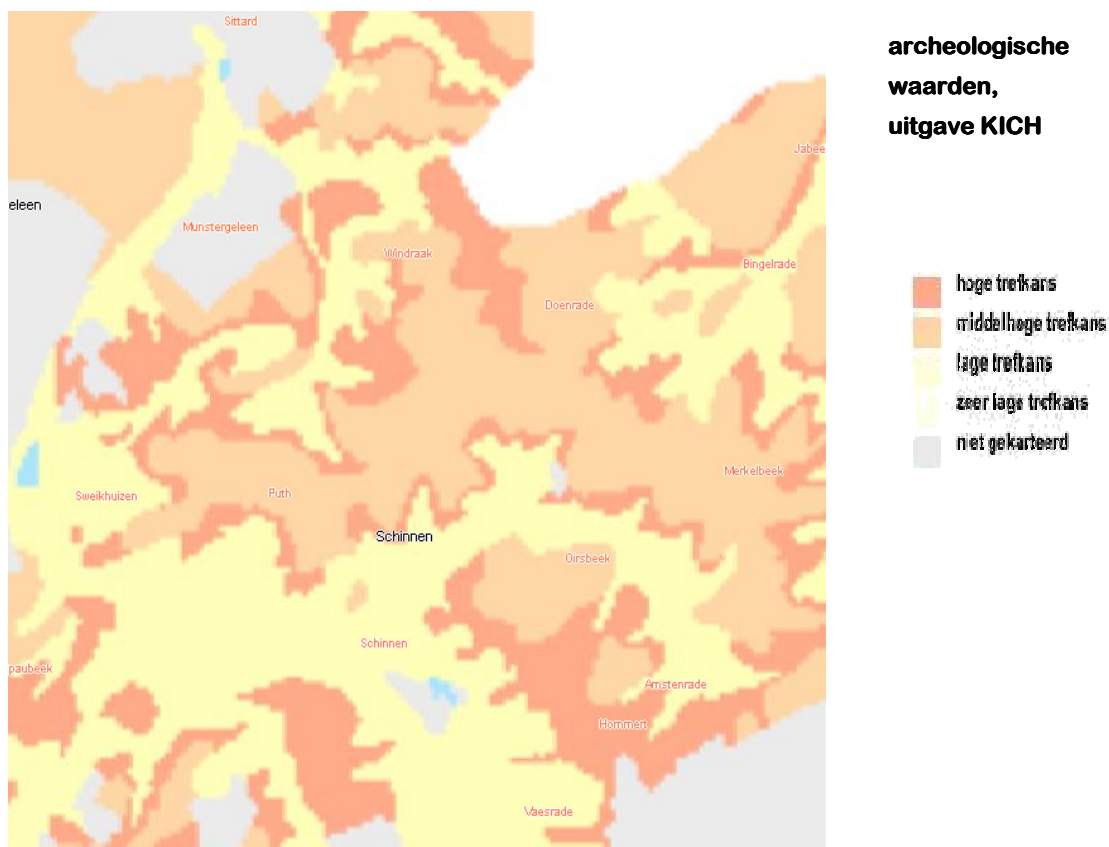
- drogere bos-/natuurgebieden: Danikerberg, Stammenderbos, Krekelberg, Hondskerk en Köllerberg;
- nattere natuurgebieden: Geleenbeek en Kakkert;
- een grootschalig, open agrarisch gebied in het noorden van de gemeente;

- een kleinschaliger agrarisch gebied, gelegen tussen Amstenrade, Oirsbeek en Schinnen en ten zuiden van de A76.

HOOFDSTUK 5 LANDSCHAP EN CULTUURHISTORIE (laag 1)

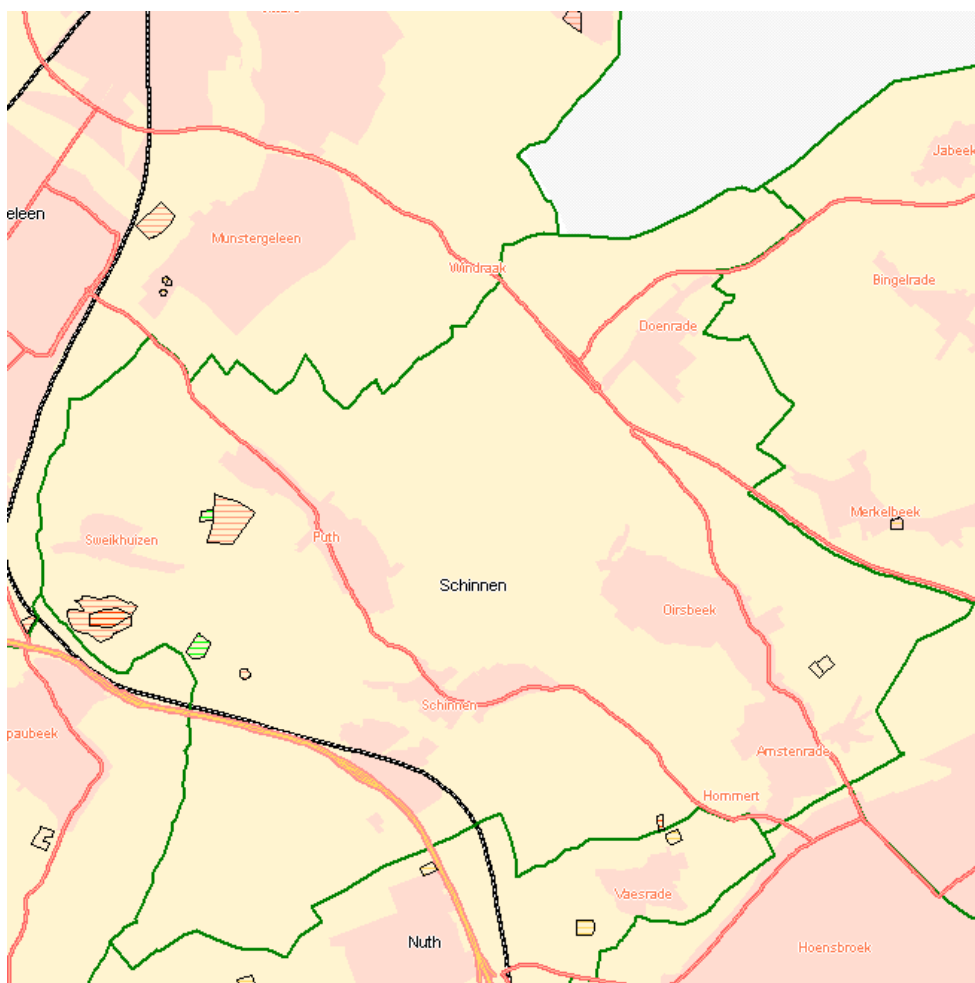
5.1. Inleiding.

De eerste laag wordt naast het watersysteem en de natuurlijke waarden bepaald door de versijningsvorm en de aanwezigheid van het landschap en cultuurhistorie.

5.2. Archeologische verwachtingswaarde.

Op basis van gegevens over bodem, geologie en bekende vindplaatsen zijn gebieden aangegeven waar zich waarschijnlijk nog archeologische vindplaatsen bevinden (afgeleid van de vestigingsvoorkeuren van de mens door de eeuwen heen). Deze zijn weergegeven op de Indicatieve Kaart van Archeologische Waarden (IKAW). Uit deze kaart blijkt, dat het grootste deel van het grondgebied van de gemeente Schinnen een middelhoge tot hoge archeologische verwachtingswaarde heeft.

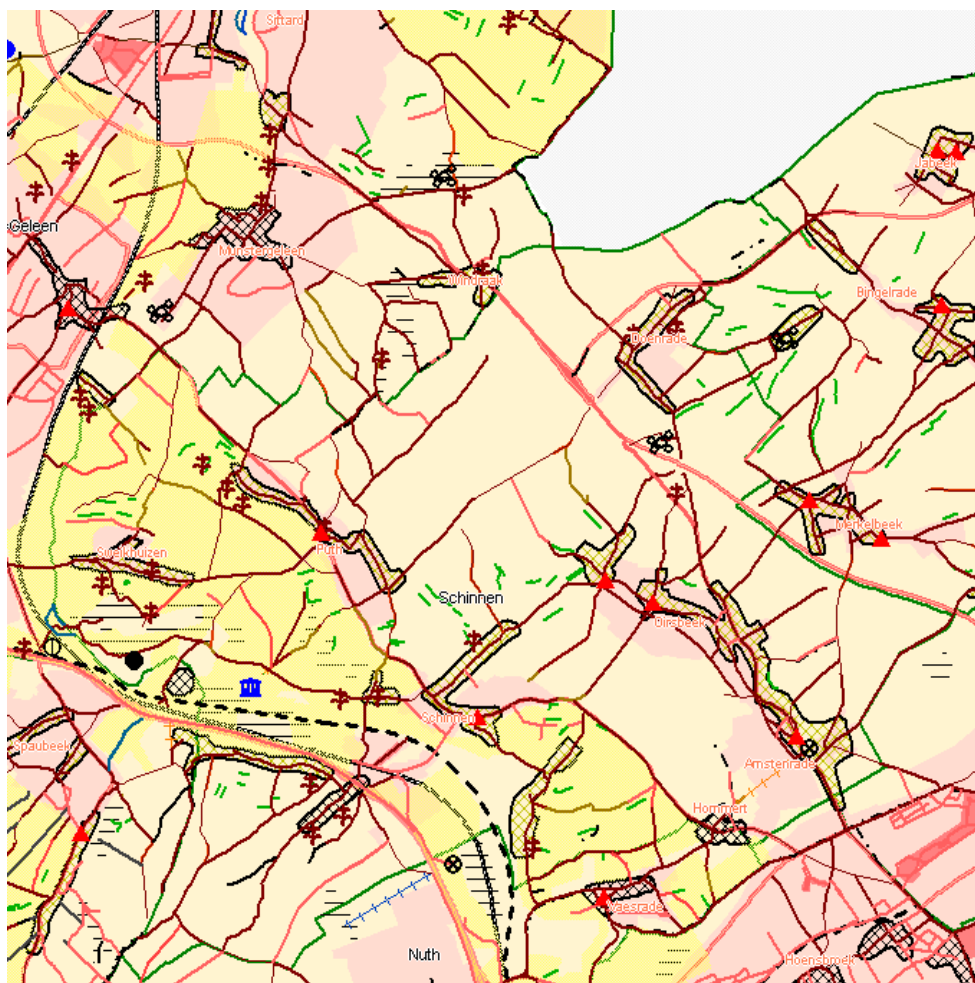
archeologisch waardevolle terreinen

5.3. Archeologisch waardevolle terreinen.

De binnen de gemeente Schinnen aanwezige archeologisch waardevolle terreinen dateren hoofdzakelijk vanuit de Middeleeuwen. De archeologisch (waardevolle) terreinen zijn door de Rijksdienst voor Archeologie, Cultuurlandschap en Monumenten (RACM) gedocumenteerd als ARCHIS-waarneming in het Archeologisch InformatieSysteem (ARCHIS).

De provincie heeft deze gebieden in beeld gebracht op de cultuurhistorische waardenkaart. Hierbinnen zijn alle archeologische waardevolle terreinen binnen de provincie opgenomen. Binnen de gemeente Schinnen komen volgens de archeologische verwachtingenkaart gebieden met een hoge en middelhoge en lage verwachting voor.

Opvallend is dat de meeste archeologische vindplaatsen zijn gelegen in het beekdal en de hellingen.

uitsnede kaart Waarde-Cultuurhistorie en Waarde - Landschap

5.4. Cultuurhistorisch waardevolle bebouwing en andere historische elementen.

Sporen uit het verleden zijn tegenwoordig nog zichtbaar in het landschap aanwezig, met name in de vorm van monumentale bebouwingscomplexen. Karakteristieke voorbeelden hiervan in het buitengebied van Schinnen zijn de diverse verspreid gelegen monumentale boerderijen.

In het buitengebied zijn dan ook diverse rijksmonumenten in de zin van artikel 6 van de Monumentenwet 1988. Dit betreft overwegend agrarische bebouwing in de vorm van hoeses met binnenplaatsen, maar ook woonhuizen, kastelen, (water)molens, muren en poorten, draaiputten, kapellen en wegkruizen. Daarnaast zijn er binnen de gemeente ook gemeentelijke monumenten gelegen. Dit betreft eveneens voornamelijk agrarische bebouwing. Ondanks de wettelijke bescherming zijn deze gebouwen ook binnen dit kader gekwalificeerd. Bovendien zijn alle overige geïnventariseerde kapellen en veldkruizen vanwege hun bijzondere cultuurhistorische waarden opgenomen.

5.5. Historische geografie.

Het oorspronkelijke verkavelingspatroon is in het buitengebied, ten zuiden-westen van de weg Geleen-Hoensbroek, sedert 1830 weinig verandert. Dit weinig veranderende verkavelingspatroon is een belangrijke te handhaven kwaliteit van het buitengebied van Schinnen.

Betreffende het wegenpatroon kan een onderscheid gemaakt worden tussen de cultuurhistorische en functionele betekenis ervan. De reeds langer bestaande wegen hebben vooral een landschap-pelijk-historische betekenis. Ook zijn er in de loop der tijd historische wegen en veldwegen verloren gegaan. De meer recent gerealiseerde wegen dienen hoofdzakelijk voor de functionele aspecten als bereikbaarheid en verkeersafwikkeling. De cultuurhistorische betekenis van de reeds langer bestaande wegen en verloren gegane historische voetpaden en veldwegen voor het landschap, vormen eveneens een te handhaven en te herstellen kwaliteit in het buitengebied. Hiertoe worden reeds feitelijke acties ondernomen.

De bebouwing in het buitengebied bestaat hoofdzakelijk uit geconcentreerde woonkernen op de overgangen tussen plateaus, hellingen en dalen. De bebouwing wordt voornamelijk aan het bestaande wegenpatroon gerealiseerd, waardoor de karakteristieke lintbebouwing is ontstaan. Deze lintbebouwing werd later aangevuld met grootschaligere uitbreidingen van de bebouwing. Naast de woonkernen worden in het buitengebied meer incidentele bebouwing en landschapselementen van cultuurhistorische betekenis aangetroffen. Deze zijn vanwege hun cultuurhistorische betekenis en bijdrage aan de visueel-ruimtelijke differentiatie van het landschap belangrijke te handhaven kwaliteiten.

HOOFDSTUK 6 INFRASTRUCTUUR (laag 2)

6.1. Inleiding.

De tweede laag wordt gevormd door de infrastructuur en omvat de belangrijkste weg-, spoor- en waterverbindingen.

6.2. Wegenstructuur.

Een niet onbelangrijk bestanddeel van de verschijningsvorm van het buitengebied betreft de verkeersstructuur, bestaande uit de aanwezige wegen en paden. De wegenstructuur staat in hoofdzaak ten dienste van de bereikbaarheid en de verkeersafwikkeling. Daarnaast hebben de reeds langer bestaande wegen tevens een landschappelijk-historische betekenis, welke in dit plan ook als zodanig zullen worden aangegeven. De betreffende wegen zijn als historische elementen extra beschermd.

De nieuwere wegen staan uitsluitend ten dienste van de bereikbaarheid en verkeersafwikkeling. De voornaamste wegen betreffen de A76 Antwerpen-Geleen-Heerlen en N276 Weert-Sittard-Brunsum.

Langs de rijksweg A76 hanteert Rijkswaterstaat het rooilijnenbeleid. Binnen een zone van 50 meter, gemeten vanuit de as van de dichtsbijgelegen rijbaan (waartoe ook de toe- en afrit behoren), dient deze zone bebouwingsvrij te blijven (bebouwingsgrens). Binnen een 50 meter-zone, lopende vanaf de 50 meterlijn (bebouwingsgrens) tot de 100-meterlijn geldt een overlegzone. Bij eventuele invulling van deze zone is vooraf overleg met Rijkswaterstaat noodzakelijk.

Plaatselijk doet zich de situatie voor dat reductie van verkeersvoorzieningen kan bijdragen aan handhaving en versterking van andere buitengebiedfuncties. Dit betreft onder meer het opheffen van de verkeersfunctie van wegen ten gunste van natuur, landschap en recreatief medegebruik. Met name gebieden voor natuurontwikkeling vragen om aandacht voor dit aspect.

6.3. Spoor.

Door het buitengebied van de gemeente Schinnen loopt de spoorlijn Eindhoven-Heerlen. Deze spoorlijn wordt geëxploiteerd door de Nederlandse spoorwegen.

6.4. Nutsvoorzieningen en leidingen.

De gemeente Schinnen is op adequate wijze aangesloten op de moderne nutsvoorzieningen. Dit gaat gepaard met een infrastructuur van bovengrondse en ondergrondse voorzieningen en leidingen.

De aanwezige nutsvoorzieningen en leidingen leggen beperkingen op aan het functioneren van bestaand bebouwd gebied en nieuwe ontwikkelingen als gevolg van het directe ruimtebeslag en in acht te nemen toetsings- en veiligheidsafstanden (het indirecte ruimtebeslag). Deze zullen naar de regels vertaald worden.

Ter verkrijging van de benodigde informatie over de aanwezige nutsvoorzieningen en leidingen zijn de diverse nutsbedrijven aangeschreven. Met betrekking tot het plangebied en de directe omgeving daarvan zijn een aantal nutsvoorzieningen en leidingen aanwezig.

Rondom de leidingen wordt een beschermingszone van 2 x 2,5 meter.

Gasunie.

In het plangebied zijn hoofdgastransportleidingen en een gasontvangststation gelegen. Rondom deze gasleidingen is een beschermingszone van 200 m1 aangehouden.

Ministerie van Defensie.

Over een klein noordelijk deel van het plangebied loopt een straatpad van het Ministerie van Defensie. De beschermingszone bedraagt 100 meter aan weerszijden van de hartlijn van het straatpad. Bij plannen gelegen binnen deze zone en met een bouwhoogte van meer dan 20 meter dient contact opgenomen te worden met de Dienst gebouwen, werken en terreinen van het Ministerie van Defensie.

6.5. Primaire wateren.

Als bijzondere categorie van infrastructuur moeten nog vermeld worden de primaire oppervlaktewateren, bestaande uit de aanwezige watergangen en regenwaterbuffers. In het buitengebied van Schinnen zijn diverse watergangen (beken, bronbeken en wegwaterlossingen) en regenwaterbuffers gelegen.

De watergangen zijn in beheer bij het Waterschap Roer en Overmaas en hebben hoofdzakelijk een waterstaatkundige functie. Ten behoeve van deze functie hanteert het Waterschap beschermingszones. De breedte van de beschermingszones/herinrichtingszone varieert voor een primaire hoofdwatgang zoals de Geleenbeek van 5 tot 25 meter (gemiddeld 15 meter). Voor de overige watergangen zoals de Kakkert en de Vloedgraaf is een herinrichtingszone aan de orde die varieert van 5 tot 15m (gemiddeld 4 m) aan weerszijden, gemeten vanaf de grens van de watgang of de regenwaterbuffer. In dit bestemmingsplan zullen de maximale maten worden meegenomen, om zo de beken zoveel mogelijk ruimte te geven.

HOOFDSTUK 7 OCCUPATIE – AGRARISCH GEBRUIK (laag 3)

7.1 Inleiding.

De derde laag in de lagenbenadering is de laag die bestaat uit het ruimtegebruik. Wat wordt op een bepaalde plek gedaan. Wordt er gewerkt, gewoond, gerecreëerd of worden de gronden gebruikt voor de landbouw. In dit hoofdstuk wordt nader ingegaan op het agrarisch gebruik.

7.2. Landbouwontwikkeling in het POL.

Ambitie.

In het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL2006) (en ieder jaar geactualiseerd) is de nodige aandacht aan de landbouwontwikkeling in Limburg besteed. De hoofdlijn voor het landbouwbeleid is gericht op het behouden en versterken van de economische positie en de maatschappelijke betekenis voor de kwaliteit van de omgeving.

Aanpak.

De kaders voor de inpassing van landbouwactiviteiten in de omgeving zijn beschreven in de eveneens in het POL opgenomen perspectieven en regiovisies. In Zuid-Limburg ligt het accent op grondgebonden landbouw en vormen van landbouw die een bijdrage leveren aan de gebruikswaarde van deze gebieden (Nationaal Landschap Zuid-Limburg). Extensievere vormen van landbouw (o.a. akkerbouw, melkveehouderij) bieden goede aanknopingspunten voor multifunctioneel grondgebruik waarbij naast landbouwdoeleinden gestreefd wordt naar doelen op het gebied van waterbeheer, natuur en landschap en (indirect) toerisme en vrijetijdseconomie.

De landbouw levert direct een bijdrage aan de landschapskwaliteit door gebruik te maken van agrarische modules uit het Limburgs kwaliteitsmenu en subsidies voor agrarisch natuurbeheer. Voor het aanbrengen van teeltondersteunende voorzieningen bij vollegrondstuinbouw en hangnetten bij fruitteelt zijn door de provincie aparte beleidsregels vastgesteld.

Speerpunt regiobeleving.

De Limburgse landbouw is een belangrijke factor voor de regiobeleving door streekproducten en in de vorm van het beheer van de natuurlijke omgeving. Regiobeleving is ook van belang voor toerisme en vrijetijdseconomie. Een versterkte regiobeleving biedt echter ook kansen voor de landbouw om (verbredings)activiteiten economisch verantwoord uit te bouwen (vergroten afzet van streekproducten). Het biedt voor de landbouw perspectief, vooral gericht op een niche-markt, maar niet vanzelfsprekend voor de gehele economische positie van de grondgebonden landbouw.

Voor de ontwikkeling van de regiobeleving is een goed en herkenbaar imago en regiogebondenheid van belang. Hiervoor is samenwerking van partijen uit verschillende sectoren nodig.

Verbetering ruimtelijke structuur.

Voor de grondgebonden landbouw is het van belang de concurrentiepositie van bedrijven te verbeteren. Hiervoor is optimalisering van de ruimtelijke structuur (verkaveling) en de gebiedskwaliteit noodzakelijk. Een integrale aanpak staat hierin voorop. De inzet van een nieuw ontwik-

kelingsgericht instrumentarium (grondbeleid) biedt de mogelijkheid om, gebruikmakend van de marktdynamiek, een bijdrage te leveren aan de verbetering van de structuur. Daarmee kan een bijdrage geleverd worden aan het verbeteren van de kwaliteit van kwetsbare gebieden en gelijktijdig aan een efficiënte agrarische bedrijfsvoering.

Groen-blauwe diensten.

Als grootste grondgebruiker is de agrarische sector een belangrijke actor in het beheer van natuur en landschap. Dit vraagt om een structurele financiering en organisatie voor zowel groene als blauwe diensten (agrarisch natuurbeheer, waterberging). De landbouw kan zodoende als uitvoerder van het beheer tegen een reële vergoeding inkomen verwerven.

Duurzame productie.

Duurzame productie wordt bevorderd door het sluiten van kringlopen (energie, water en mineralen) op regionaal niveau, duurzame energieopwekking en energiebesparing. Daarnaast wordt voor de grondgebonden landbouw gestreefd naar meervoudig grondgebruik dat tot verbetering leidt van het bodemleven en de biodiversiteit in het agrarisch cultuurlandschap.

Ruimte voor bestaande bedrijven.

In dit bestemmingsplan is ervoor gekozen om zo optimaal mogelijk toepassing te geven aan het Limburgs Kwaliteitsmenu. Indien er geen concrete bouwplannen zijn voor uitbreiding van bedrijfsgebouwen, is de bouwkegel aangepast op het huidige gebruik. De mogelijkheid om de bouwkegel uit te breiden is daarmee niet komen te vervallen, maar zal gekoppeld worden aan de gestelde voorwaarden in de Structuurvisie LKM. Zie voor de uitleg van de module in paragraaf 10.5. Nieuwvestiging van agrarische bedrijven is ook gekoppeld aan de voorwaarden zoals deze gesteld zijn in de Structuurvisie LKM. In deze structuurvisie zijn gebieden aangegeven waar uitbreiding tot de mogelijkheden behoort. Het hoofdaccent ligt op doorgroei vanuit bestaande (grondgebonden) locaties.

Multifunctioneel grondgebruik.

Gelet op de toenemende druk op het landelijk gebied verdient multifunctioneel grondgebruik de voorkeur. Landbouw kan hieraan een bijdrage leveren in samenhang met het beheren van de omgeving (landschap en natuurelementen), recreatief medegebruik en agrarisch waterbeheer.

Vrijkomende agrarische bebouwing

De komende jaren zullen nog meer landbouwbedrijven stoppen als gevolg van schaalvergroting en bedrijfsbeëindiging. Daarmee blijft de vraag naar de mogelijkheden van hergebruik van de bedrijfsgebouwen actueel. Hierbij is het van belang dat er een goede balans blijft bestaan tussen enerzijds het bundelingsbeleid voor wonen en bedrijvigheid, d.w.z. een minimaal gelijk blijvend aandeel van stadsregio's in de voorraad woningen, bedrijvigheid en arbeidsplaatsen, en concentratie in plattelandskernen, anderzijds het verbreden van de plattelandseconomie, door nieuwe economische dragers toe te laten in het buitengebied door hergebruik van vrijkomende agrarische bebouwing.

Bij vrijkomende agrarische bebouwing (VAB) gaat de voorkeur uit naar hervestiging van een agrarische functie. Hervestiging heeft de voorkeur boven nieuwvestiging. Nieuwvestiging moet

alleen worden toegestaan, indien er binnen afzienbare termijn redelijkerwijs geen andere alternatieven te verwachten zijn.

Ook hergebruik voor een andere functie kan plaatsvinden: kleinschalige zakelijke dienstverlening, zorgvoorzieningen, toerisme of trainings-/opleidingsactiviteiten. De voorwaarden die verbonden zijn aan hergebruik staan verwoord in de Structuurvisie LKM en zullen vertaald worden in de regels van dit bestemmingsplan.

Verbrede landbouw.

Voor de plattelandsontwikkeling is het opzetten van verbrede landbouwactiviteiten een goede zaak. De diversiteit van agrarische bedrijven en het platteland zal hierdoor verder toenemen. Door de begrensde (inkomens)mogelijkheden van de verbrede landbouwactiviteiten zullen de meer traditionele landbouwactiviteiten steeds de ruggengraat van de bedrijven blijven vormen. Het is dan ook van belang dat de traditionele activiteiten geen hinder ondervinden van de verbrede landbouwactiviteiten. Hoe om te gaan met verbrede landbouw is uitgewerkt in de Structuurvisie LKM en wordt voor zover nodig in dit bestemmingsplan in de regels verwerkt.

Toekomstperspectief verder verbeteren.

De landbouw heeft in Zuid-Limburg op termijn alleen bestaansrecht, als deze zich met name richt op de grondgebonden sectoren, dan wel een combinatie met andere, niet-agrarische activiteiten (toerisme, natuurbeheer, zorg) kan worden gevonden (verbreding). Het behouden van de bestaande fruitteeltbedrijven en melkveehouderijen, alsmede het stimuleren van omschakeling naar andere grondgebonden vormen van bedrijvigheid betekent concreet dat er onder voorwaarden uitbreidingsmogelijkheden moeten blijven bestaan. Verbreding vraagt om een ruimhartig omgaan met de mogelijkheden om extra activiteiten te ontplooiën.

Met de in de voorgaande paragraaf gegeven typering is het agrarisch gebruik in overeenstemming met het provinciaal beleid. Waar mogelijk wil de gemeente Schinnen het toekomstperspectief voor de agrariërs verder verbeteren:

- het open gebied in het noorden en oosten van de gemeente blijft het agrarisch gebied bij uitstek met het oog op de langere termijn;
- de ruimte wordt geboden voor grondgebonden agrarische activiteiten, zoals rundveehouderij, fruitteelt, akkerbouw en tuinbouw (vollegrondsgroente-teelt). Nieuwe niet-grondgebonden activiteiten (intensieve veeteelt, glastuinbouw en champignon-teelt) worden niet toegelaten (conform het provinciaal beleid);
- het qua planologische ruimte onder voorwaarden faciliteren van de agrarische bedrijven op het gebied van teeltondersteunende voorzieningen, boogkassen en hagelnetten;
- daarnaast wordt ruimte geboden voor verbreding van de activiteiten. Naast de agrarische activiteiten wordt een breed scala aan nevenactiviteiten mogelijk gemaakt, zoals bewerking en/of verkoop aan de boerderij van agrarische producten, het bieden van werk en verzorging aan hulpbehoevende mensen, verblijfsrecreatie in de vorm van kamperen en appartementen op de boerderij, dagrecreatie in de vorm van het bieden van dagarrangementen en excursie alsmede (sier)tuinen, kleinschalige horeca, zoals theeschenkerijen, en culturele activiteiten, zoals natuurcursussen en exposities.

Voorwaarde bij verbreding is dat de agrarische activiteiten de hoofdmoot van de activiteiten blijven uitmaken. Daarnaast dient rekening gehouden te worden met de belangen van andere agrarisch bedrijven, de waarden van de onderste laag, de geschiktheid van de infrastructuur (de mogelijke aanhaking aan de recreatieve routestructuur is sturend), de leefbaarheid in de omgeving en milieuaspecten.

7.3. Inventarisatie agrarische bouwkavels.

In 2006 heeft een inventarisatie van alle bedrijven plaatsgevonden. Deze inventarisatie is eind 2010 opnieuw doorgenomen. Alle agrarische bouwkavels zijn opnieuw in het veld gezien.

De bouwkavel is afgestemd op de huidige omvang. Bij uitbreiding wordt zo optimaal mogelijk gebruik gemaakt van de voorheen onder het instrument BOM+ ontwikkelde kwaliteitsslag, zoals die thans opgenomen is in de Structuurvisie LKM.

HOOFDSTUK 8 OCCUPATIE – OVERIG GEBRUIK (laag 4)

8.1. Inleiding.

Naast agrarisch gebruik wordt de derde laag uit de lagenbenadering ook gebruikt door de recreanten en toeristen, bedrijven en burgers. De recreatieve betekenis van het buitengebied ligt vooral in het recreatieve medegebruik en wordt grotendeels bepaald door het aanwezige landschap. De structuur van plateaus, doorsneden door beek- en droogdalen met vaak steile hellingen, biedt een gevarieerd beeld met op diverse plaatsen schitterende uit- en vergezichten.

8.2. Toerisme en recreatie: verblijfsrecreatieve voorzieningen.

De verblijfsrecreatieve voorzieningen nemen in het buitengebied van de gemeente Schinnen een bescheiden plaats in. Alleen de drie campings vallen aan te merken als verblijfsrecreatieve voorziening van formaat. Dit zijn de campings:

- High Chaparral ten noordoosten van Oirsbeek met stacaravans en kampeerplaatsen;
- Hommerter Allee ten zuidwesten van Amstenrade met voornamelijk stacaravans en huisjes;
- Hoeve Krekelberg ten oosten van Schinnen als natuurcamping.

Naast deze campings zijn een hotel (kasteel Doenrade), vakantieappartementen, en een kleinschalige camping in de vorm van kamperen bij de boer aanwezig.

8.3. Toerisme en recreatie: dagrecreatieve voorzieningen.

Naast de verblijfsrecreatieve voorzieningen zijn er eveneens maar een beperkt aantal dagrecreatieve voorzieningen aanwezig. Het beperkt zich tot enkele sportvoorzieningen (sportvelden, maneges, schietbomen, zwemwater, viswater) en het milieu-educatiefcentrum Plinthos in de voormalige steenfabriek op Daniken.

Deze voorzieningen functioneren voornamelijk voor de plaatselijke bevolking. Dagrecreatieve voorzieningen met een bovenlokale functie, bijvoorbeeld voor het aangrenzende stedelijke gebied, ontbreken nagenoeg geheel.

8.4. Recreatief medegebruik.

Het buitengebied vervult uiteraard wel een belangrijke functie voor het recreatief medegebruik. De uitlooptmogelijkheden vanuit de diverse kernen en ook het aangrenzende stedelijke gebied van Sittard-Geleen en Heerlen zijn dan ook van een behoorlijk niveau.

De ontsluiting van het buitengebied vindt plaats door wandel-, fiets-, ruiters- en autoroutes en de daarbij behorende route-ondersteunende voorzieningen (zoals bewegwijzering, rustplaatsen, informatieborden). De recreatieve aantrekkelijkheid van het buitengebied wordt hoofdzakelijk bepaald door de afwisseling in natuurlijke en landschappelijke waarden in combinatie met het heuvelachtige karakter, alsmede de cultuurhistorische en monumentale waarden.

De recreatieve routes doorsnijden het gehele buitengebied. Momenteel wordt eraan gewerkt om te komen tot een recreatief netwerk, dat de solitaire recreatieve voorzieningen met elkaar verbindt. Op diverse plaatsen in het Geleenbeekdal worden c.q. zijn parkeergelegenheden met informatiepunten aangelegd van waaruit de diverse recreatieve routes beginnen.

8.5. Niet-agrarische bedrijven.

Binnen het plangebied komen een zevental niet-agrarische bedrijven voor, waaronder twee benzinestations. Toekomstig ruimtebeslag ten behoeve van de plaatselijke bedrijven is voorzien in de vorm van bedrijventerrein Breinder. Dit bedrijventerrein beschikt nog over een restcapaciteit. Het bedrijventerrein maakt geen onderdeel uit van het bestemmingsplan buitengebied. Voor het buitengebied betekent dit dat niet op nieuwvestiging van bedrijven gerekend hoeft te worden.

Deze niet-agrarische bedrijven zijn in wezen gebiedsvreemd aan het buitengebied. Het merendeel van deze bedrijven is echter van oudsher op de huidige locatie gelegen. Verplaatsing van deze bedrijven is niet aan de orde, omdat ze binnen de omgeving passen en vooralsnog geen hinder/overlast veroorzaken.

Van gemeentewege bestaan momenteel nog geen plannen tot verplaatsing naar een bedrijventerrein of sanering van bedrijven. Wel is in een aantal situaties een betere landschappelijke inpassing wenselijk.

In het buitengebied zijn verder een aantal horecavoorzieningen gevestigd. Het betreft een hotel (kasteel Doenrade), een café/restaurant (kasteel Terborgh) en een caféboerderij (Gasterij de Bokkerijder/voormalige kantine Sweikhuizen). Verder zijn bij de campings en de meeste sportcomplexen een kantine aanwezig.

8.6. Burgerwoningen.

Verspreid over het buitengebied van de gemeente Schinnen zijn circa 115 woningen aanwezig. Het merendeel van de woningen bestaat uit vrijstaande en halfvrijstaande woningen, deels gerealiseerd in de oorspronkelijke agrarische bebouwing, deels gebouwd als traditionele woningen in 2 bouwlagen met kap.

Het woonmilieu van deze veelal solitair gelegen woningen, wordt bepaald door de ligging in het buitengebied met zijn overwegend agrarische functie.

Vernieuwbouw: in de regels wordt mogelijk gemaakt om een kwaliteitsverbetering toe te passen. Dit kan betekenen dat woningen en opstallen gesloopt en in gelijke omvang herbouwd mogen worden (waarbij geschoven kan worden binnen de bestemming), indien dit een verbetering van de kwaliteit van het buitengebied oplevert.

8.7. Zandgroeve

In Zuid-Limburg werd en wordt veel aan delfstoffenwinning gedaan. Bekend zijn de kolenmijnen en mergelgroeven, maar van oudsher wordt er ook veel zand gewonnen. Na ontgroning worden groeven heringericht; sommige worden volgestort met afval, andere worden als kuil ingericht. Op de noordelijke rand van het Centraal Plateau (ook wel Plateau van Schimmert genaamd) liggen twee groeven – één in Schinnen (groeve Bruls) en één in Spaubeek (groeve Houben) – waar voornamelijk Mioceen zand gewonnen wordt. De ontgroning is in beide groeven vrijwel voltooid. Vraag is wat de wenselijke inrichting is voor de groeven Spaubeek en Schinnen.

Groeve Schinnen is circa 42 ha groot. Een deel van de groeve (fases 1, 2 en 3) is na de ontgroning ingericht als afvalberging en volgestort met voornamelijk huishoudelijk afval. De reste-

rende fases (4 en 5) zijn vrijwel ontgrond. Ook dit deel van de groeve heeft op dit moment de bestemming afvalberging. Op grond van uitspraken van de Raad van State is afvalberging niet meer aan de orde. Wel wordt zijdelings gesproken over het gedeeltelijk opvullen van de groeve met categorie-1 grond, waarna natuurontwikkeling volgens een goed te keuren landschapsplan

Beide groeven liggen in de noordelijke rand van het Centraal Plateau tussen Spaubeek, Schinnen en Nuth, grenzend aan Landschapspark De Graven. Dit deel van het Centraal Plateau bestaat uit een open plateau met een agrarisch karakter en grillig gevormde helling met kleine landschapselementen met zeldzame flora, holle wegen en bosjes die het gebied een kleinschalig karakter geven. De groeven liggen op de grens van het open, grootschalig deel van het Centraal Plateau in de steile helling naar het Geleenbeekdal. In het gebied liggen enkele veldwegen, die niet toegankelijk zijn voor gemotoriseerd verkeer, landbouwverkeer uitgezonderd. Het is een van de weinige gebieden in dit dichtbevolkte deel van Zuid-Limburg waar nog onbedorven vergezichten voorkomen. De groeven liggen in de POG (Provinciale Ontwikkelingszone Groen), onmiddellijk grenzend aan de Ecologische Hoofdstructuur.

Tot ver in de jaren '90 van de vorige eeuw waren ontgroningen en afvalstort nauw met elkaar verbonden. De door ontgroningen ontstane gaten in het landschap werden door middel van het storten van afval en het aanbrengen van een bovenafdichting weer op het oorspronkelijke maaiveldniveau teruggebracht. In de tussentijd zijn de eisen die aan het gebied gesteld worden sterk veranderd: onder andere recreatie, natuur en cultuurhistorie zijn belangrijker geworden terwijl afvalberging aan belang heeft ingeboet. Dit betekent dat de inrichtingsplannen die in het verleden zijn gemaakt niet meer een goed antwoord zijn op de huidige ideeën, wensen en mogelijkheden. Verschillende uit exploitatie genomen maar niet volgestorte groeven tonen aan dat hier (veelal spontaan) een natuurontwikkeling op gang kan komen die leidt tot een ecologisch, landschappelijk en recreatief boeiend terrein. Het meest uitgesproken komt dit naar voren in voormalige mergelgroeven; hierop is het concept Verborgene Valleien gebaseerd van Peters (1999). Maar ook voormalige zandgroeven als die in Spaubeek en in Schinnen zijn potentiële 'pareltjes in het landschap'.

Gesteld kan worden dat de betrokken partijen alle in meer of mindere mate de volgende categorieën criteria voor het groevengebied van belang vinden: natuur, geologie en landschap, cultuurhistorie, recreatie, economie en sociale, beleidsmatige en wettelijke inpassing. De potentiële waarden voor natuur en lokale recreatie worden door de verschillende partijen niet betwist. Dat zelfde geldt ook voor de landschappelijke waarde van de groeven en het omliggende gebied. Wel een twistpunt daarentegen is niet zozeer de vraag óf, maar wel in welke mate het gebied een (boven)regionale recreatiefunctie kan vervullen. De waarden geologie en cultuurhistorie zijn nog relatief onbekend voor de partijen in het gebied, maar worden meer en meer onderkend. Er is een tegenstelling tussen de directe economische belangen van de ontgronders (die graag zo veel mogelijk ontgronden) en de langere termijn economische belangen van de regio waarbij een fraaie landschappelijke inrichting van belang is voor een gunstig woon- en vestigingsklimaat.

Het is van belang om een overzicht van deze wensen en doelen te hebben van de verschillende actoren als basis voor de beoordeling van de huidige plannen en om nieuwe inrichtingsvoorstellen te kunnen doen.

Rijk

Het Rijk heeft twintig Nationale Landschappen ingesteld, waaronder Nationaal Landschap Zuid-Limburg (Ministerie van VROM, 2004). De kernkwaliteiten van het Nationaal Landschap zijn:

- Schaalcontrast van zeer open naar besloten (dit pleit voor groeven als besloten enclaves in het open landschap)
- Het groene karakter (dit pleit voor natuurlijke inrichting)
- Reliëf en ondergrond (dit pleit voor niet opvullen en zichtbaar maken van de ondergrond)
- Rijk en gevarieerd cultuurhistorisch erfgoed (dit pleit voor een inrichting die het voormalige gebruik nog laat zien).

Het landelijk beleid ten aanzien van het Nationale Landschap Zuid-Limburg is er op gericht deze kwaliteiten te versterken. Ontsnippering is hiervoor een belangrijk instrument (ministeries van V&W en LNV, 2004).

Regionaal bestuur

Provincie en Waterschap signaleren voor het Groevengebied een aantal problemen (*Bink et al., 2008; Van de Ven et al., 2009*): erosie, verdroging, gefragmenteerde natuur waaronder bosgebieden, hoge recreatieve druk, afname bedrijvigheid etc.

Hoe de herinrichtingsplannen voor het gebied uiteindelijk vorm worden gegeven bepaalt voor een groot deel de mate waarin ze bijdragen aan een oplossing van deze problemen. Provincie en Waterschap zetten daartoe in op de volgende onderdelen (*ibid.*):

Water- Plateau: veerkrachtige watermaatregelen, groenbemesting, geen inspoeling meststoffen, niet diep ploegen, geen 'kale' akkers in de winter, niet diep ploegen.- Helling: aanleg retentiebekkens opvang afstromend regenwater.- Dal: geen overstort in beekdal, sanering vervuilde beekdalbodems.

Natuur- Plateau: Provinciale Ontwikkeling Groen-zones die ecologische verbindingen maken tussen de verschillende beekdalen.- Helling: EHS, akkers, hellingbossen, hagen, holle wegen en graften als corridors en leefgebieden.- Dal: Vogel- en habitatzones door nieuwe natte natuur.

Landbouw- Nieuwe ondernemingen (landbouw, recreatie) in landelijk gebied krijgen ontwikkelingsruimte als ze omgevingsbewust zijn en zorg dragen voor kwaliteit landschap.- Herstelbijdrage van landbouw aan omgeving via beheer van natuur en landschap = de blauw-groene diensten.- Versterken van economische positie landbouw. Marktgericht. Vitaal platteland.- Duurzamere productie. Multifunctioneel grondgebruik dat bodemleven en biodiversiteit verbetert.

Ontgrondingen- In delen van de EHS een belangrijk instrument om, als onderdeel van een vaak meervoudige doelstelling, natuur te realiseren. Voor ontgrondingen in de EHS geldt dat bestaande rechten uit vigerende vergunningen en bestaand beleid uit het POL worden gerespecteerd.- Naast het belang dat de provincie heeft bij de inhoud van de herinrichtingsplannen, heeft ze ook belang bij draagvlak voor de plannen: "wij gaan ervan uit dat een initiatiefnemer van een ontgroning in de voorbereidingsfase alle belanghebbenden en relevante belangenorganisaties betreft bij de ontwikkeling van een project" (Gedeputeerde Staten van Limburg, 2008).

Gebiedscommissie

Het gebied De Groeven maakt onderdeel uit van de plannen die de Gebiedscommissie Westelijke Mijnstreek heeft gemaakt in het kader van de ontwikkelingen rond de A2 en de verhoging van de leefbaarheid van de westelijke mijnstreek (Grontmij, 2008). De ambitie van de Gebiedscommissie is te komen tot een robuuste groenstructuur waarbij barrières van oost naar west worden opgeheven. De zogenaamde Droge Verbinding Centraal Plateau loopt door De Groeven. Er wordt niet specifiek melding gemaakt van de groeven; het streefbeeld voor het gebied als geheel is: “een kleinschalig agrarisch cultuurlandschap dat bestaat uit akkers, weilanden, bosjes, hagen, graften, houtwallen, boomgaarden, holle wegen en poelen. De in de zone gelegen hamsterkerengebieden behouden een meer open karakter”.

Bewoners

Begin 2009 zijn door de Milieugroep Regionaal Stort Westelijke Mijnstreek twee bewoners-avonden gehouden waar duidelijk naar voren kwam dat de omwonenden van de groeven in grote mate de voorkeur hebben voor een groene inrichting van de groeven. Licht recreatief medegebruik is in die visie wel mogelijk (verslag Milieugroep Regionaal Stort Westelijk Mijnstreek, 15 januari 2009). Een verbinding met de overzijde van het Geleenbeekdal wordt geopperd (naar Landschapspark De Graven). In Schinnen wordt gewezen op de mogelijkheid een arboretum op te zetten en de groeven (of een van de groeven) een educatieve functie te geven. Ook een natuurspeelplaats en fietsbrug over de groeve Schinnen (uit een van de studentenpresentaties) worden genoemd als mogelijkheid.

Natuurmonumenten

Natuurmonumenten wordt na afwerking van de groeven waarschijnlijk eigenaar en/of beheerder van het gebied. Ook bezit zij natuurgebiedjes in de buurt. Natuurmonumenten wil graag een zo natuurlijk mogelijk ingericht gebied toebedeeld krijgen (mondelinge mededeling E. Habets, 2008). Zij is erbij gebaat dat er niet teveel ‘verkeerde’ ingrepen gedaan worden voor opleveren van het gebied, zoals bijvoorbeeld het aanvoeren van vervuilde of eutrofe (vermeste) grond. Ook geeft Natuurmonumenten aan niet gecharmeerd te zijn van allemaal losse ‘eilandjes’ zonder (ecologische) verbinding en samenhang.

Milieugroep Regionaal Stort Westelijke Mijnstreek

De Milieugroep Regionaal Stort Westelijke Mijnstreek strijdt al jaren voor het niet opvullen en het toegankelijk maken van de groeven en voor een natuurlijke ontwikkeling van het omliggende gebied (Milieugroep Regionale Stort Westelijke Mijnstreek, 2000; 2002). De vereniging streeft naar een gebied waar zowel omwonenden als mensen die van verder komen kunnen blijven genieten van rust, stilte, vergezichten en waar ze verrast worden door de verborgen val-leien die het gebied een extra dimensie geven.

Eigenaren

Essent Milieu is eigenaar van groeve Spaubeek. Ze kocht de groeve ooit met ‘afvalstort’ als oogmerk, maar dat is inmiddels een gepasseerd station. Essent Milieu denkt nu na over (groene) herinrichting van de groeve, en over overdracht van eigendom en beheer aan natuurmonumenten.

Voor de eigenaar van de groeve in Schinnen, de firma Bruls, is het economische belang zeer belangrijk.

Standpunt gemeente Schinnen

De gemeente is van mening dat aansluiting moet worden gezocht bij de thans heersende opvattingen omtrent de herinrichting van groeven. Littekens in het landschap vertellen een boeiend verhaal en voormalige groeven vormen op grond van ervaringen elders op spontane wijze bijzonder waardevolle ecotopen. Het teruggeven van het gebied aan mens en omgeving staat centraal. Het economisch aspect is niet meer leidend. De gemeente wil in het proces zo goed mogelijk tegemoet te komen aan de wensen van de betrokken partijen in het gebied, en daarmee aan het oplossen van de lokale problematiek. In navolging van de adviezen wil de gemeente streven naar een verbinding tussen de beide zijden van de Geleenbeek; hiermee zou één landschapspark 'De Graven en De Groeven' kunnen ontstaan. Dit is onderdeel van de koppeling van De Groeven aan het omringende recreatief (landelijk: Pieterpad, regionaal: fietspaden, lokaal: ommetjes) en ecologisch netwerk. Dit netwerk kan ook een rol spelen in de verbetering van de waterhuishouding van het gebied, zodat de erosie wordt teruggedrongen en de dalnatuur weer kan vernatten.

De groeve Bruls zal daarnaast op meer detailniveau moeten worden uitgewerkt. Daarvoor zijn al diverse voorstellen gedaan. De detailuitwerkingen zijn bedoeld ter inspiratie voor het gebiedsproces dat nu van start gaat. In beide gevallen is het uitgangpunt in de ontwerpen om in de niet opgevulde groeven licht recreatief gebruik in een natuurrijke omgeving mogelijk te maken. Andere functies kunnen in de ontwerpen worden gecombineerd mits passend binnen de bestemming "Natuur".

HOOFDSTUK 9 BELEID EUROPA EN RIJKSOVERHEID

9.1. Inleiding.

Gemeenten zijn niet geheel vrij in het voeren van hun eigen beleid. Europa, het Rijk en de provincies geven met het door hen gevoerde en vastgelegde beleid de kaders aan waarbinnen gemeenten kunnen opereren. De belangrijkste kaders van Rijk en de provincie Limburg zijn de Nota Ruimte en het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL). Hierna worden in het kort de voornaamste zaken uit beide plannen voor het buitengebied van Schinnen weergegeven, omdat deze zoals gezegd mede uitgangspunt voor het lokale maatwerk in het bestemmingsplan Buitengebied zullen zijn.

9.2. Europees beleid

9.2.1 Kaderrichtlijn water

Sinds 2000 is de Kaderrichtlijn Water van kracht. Deze Europese richtlijn streeft naar duurzame en robuuste watersystemen en is gericht op zowel grondwater als oppervlaktewater. De KRW gaat uit van het standstill-principe: de ecologische en chemische toestand van het grond- en oppervlaktewater mag vanaf 2000 niet verslechteren. Andere belangrijke uitgangspunten uit de KRW zijn een brongerichte aanpak en “de vervuiler betaalt”. In de periode tot 2009 worden de ecologische doelen voor waterlichamen opgesteld en vastgesteld. De doelen dienen in 2015 gerealiseerd te zijn. Onder bepaalde voorwaarden mogen de doelen ook later gehaald worden of worden verlaagd. Voor beschermde gebieden zoals zwemwateren en Vogel- en habitatrichtlijngebieden kan echter niet van de deadline van 2015 afgeweken worden. Hoewel de uiteindelijke chemische normen en ecologische doelstellingen nu nog niet bekend zijn, zullen gemeenten en andere partijen naar verwachting de huidige maatregelen moeten aanscherpen.

In de Kaderrichtlijn water staan de internationale stroomgebieden centraal. Een internationaal stroomgebied wordt een stroomgebiedsdistrict genoemd. De Nederlandse wateren behoren tot de stroomgebieden van de Eems, Rijn, Maas en Schelde. Schinnen behoort tot het stroomgebied van de Maas.

Nederland maakt voor elk van deze stroomgebieden aparte beheersplannen.

In stroomgebiedbeheersplannen worden alle milieudoelstellingen voor het grond- en oppervlaktewater en de beschermde gebieden opgenomen, evenals de maatregelen om deze doelstellingen te bereiken. In 2009 moeten de lidstaten van de EU voor ieder stroomgebiedsdistrict een eerste stroomgebiedbeheersplan klaar hebben. Dit plan wordt elke zes jaar herzien.

In het buitengebied van Schinnen kunnen maatregelen nodig zijn om de doelstellingen uit de KRW te bereiken. Het bestemmingsplan is voor een deel van deze maatregelen het ruimtelijk kader.

9.2.2 NATURA 2000

In Nederland hebben veel natuurgebieden een beschermde status onder de Natuurbeschermingswet 1998 gekregen. Daarbij kunnen twee categorieën beschermingsgebieden worden onderscheiden:

- Natura 2000-gebieden.
- Beschermde natuurmonumenten.

Onder Natura 2000-gebieden vallen de gebieden die op grond van de Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn zijn aangewezen. Voor al deze gebieden gelden instandhoudingsdoelen. De essentie van het beschermingsregime voor deze gebieden is dat deze instandhoudingsdoelen niet in gevaar mogen worden gebracht.

Om dit toetsbaar te maken kent de Natuurbeschermingswet 1998 voor projecten en andere handelingen die gevolgen voor soorten en habitats van de betreffende gebieden zouden kunnen hebben, een vergunningplicht. Een vergunning voor een project wordt alleen verleend wanneer zeker is dat de instandhoudingsdoelen van het gebied niet in gevaar worden gebracht. Hiervan mag alleen worden afgeweken wanneer alternatieve oplossingen voor het project ontbreken en wanneer sprake is van dwingende redenen van groot openbaar belang. Bovendien moet voorafgaande aan het toestaan van een afwijking zeker zijn dat alle schade gecompenseerd wordt (de zogenaamde ADC-toets: Alternatieven, Dwingende redenen van groot openbaar belang en Compenserende maatregelen). Redenen van economische aard kunnen ook gelden als dwingende reden van groot openbaar belang.

Als prioritaire soorten of habitats deel uitmaken van de instandhoudingsdoelen mogen redenen van economische aard alleen gebruikt worden na toetsing door de Europese Commissie. Daarnaast is de zgn. Zorgplichtbepaling (art. 19l Natuurbeschermingswet 1998) van toepassing. Deze zorgplicht houdt o.a. in dat als een activiteit wordt ondernomen waarvan kan worden vermoed dat deze nadelig kan zijn voor de natuurwaarden van het gebied, deze activiteit niet plaats mag vinden. Ook moeten alle maatregelen worden genomen om gevolgen te voorkomen of te beperken.

Naast deze Natura 2000-gebieden kent de Natuurbeschermingswet 1998 ook beschermde natuurmonumenten. Sinds de inwerkingtreding van de (oude) Natuurbeschermingswet zijn in Nederland 188 gebieden aangewezen als beschermd natuurmonument of staatsnatuurmonument. Door de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998 verdwijnt het verschil tussen Beschermde en Staatsnatuurmonumenten. Deze gebieden vallen beide onder de noemer van Beschermde Natuurmonumenten.

Een deel van de Beschermde Natuurmonumenten valt samen met Natura 2000-gebieden.

Hiervoor geldt bij definitieve aanwijzing van de Natura 2000-gebieden het toetsingskader van artikel 19 van de Natuurbeschermingswet 1998 voor Natura 2000-gebieden. De betreffende gebieden hebben dan niet langer de status van Beschermd Natuurmonument; de doelen waarvoor het gebied in het verleden was aangewezen als Beschermd Natuurmonument worden als "oude doelen" toegevoegd aan de Natura 2000- instandhoudingsdoelstellingen.

Waar de gebieden niet samen vallen, blijven Beschermde Natuurmonumenten in stand en vallen onder het toetsingskader van artikel 16 van de Natuurbeschermingswet 1998, dat hieronder wordt toegelicht. Het gaat hierbij in Nederland om 66 gebieden.

De status Beschermd natuurmonument betekent dat het zonder vergunning verboden is om handelingen te verrichten die schadelijk kunnen zijn voor dat natuurmonument. Het gaat om handelingen die significante gevolgen kunnen hebben voor het natuurschoon, voor de natuurwetenschappelijke betekenis of voor dieren en planten in dat gebied. Tenzij er zwaarwegende openbare belangen zijn ('dwingende reden van openbaar belang') die het verlenen van een vergunning noodzakelijk maken. In tegenstelling tot de afweging bij een Natura 2000-gebied, hoeft hier geen alternatievenonderzoek plaats te vinden. Bij Beschermd natuurmonumenten ontbreken de instandhoudingdoelen als toetsingskader voor mogelijke effecten, zoals bij de Natura 2000-gebieden.

Het aanwijzingsbesluit van een Beschermd natuurmonument bevat echter een overzicht van de te behouden natuurwaarden.

Voor handelingen buiten het beschermde natuurmonument (voor zover aangewezen voor de inwerkingtreding van de Natuurbeschermingswet 1998) die significante effecten kunnen hebben op het gebied is het begrip 'externe werking' van toepassing (art. 65 Nbwwet). Dit betekent dat de vergunningplicht ook van toepassing is op handelingen buiten een Beschermd natuurmonument die negatieve gevolgen kunnen hebben.

In het kader van Natura 2000 bescherming dient in het zuidelijk deel van het buitengebied Schinnen rekening gehouden te worden met de beschermde waarden van het Natura 2000-gebied Geleenbeekdal. Dit gebied is nog in procedure. Tot de definitieve aanwijzing valt het gebied ook nog onder de Habitatrichtlijn.

9.2.3 Verdrag van Malta

Om de archeologische waarden in Europa te beschermen is het Verdrag van Malta (Valeto) opgesteld. Het gaat dus om archeologische resten als nederzettingen, grafvelden, en gebruiksvoorwerpen. Uitgangspunt van het verdrag is dat het archeologische erfgoed integrale bescherming nodig heeft en krijgt. De belangrijkste bepalingen uit het verdrag zijn:

- opname van de archeologie in de processen van ruimtelijke ordening (artikel 5);
- financiering van archeologisch onderzoek ten laste van de ontwikkelaar (artikel 6);
- communicatie met het publiek (artikel 9).

Om het bodemarchief beter te beschermen en om onzekerheden tijdens de bouw van bijvoorbeeld nieuwe wijken te beperken wordt voorgesteld om steeds vooraf onderzoek te laten doen naar de mogelijke aanwezigheid van archeologische waarden.

Op deze manier kan daar bij de ontwikkeling van de plannen zoveel mogelijk rekening mee worden gehouden. Algemeen geldt de verplichting dat er onderzoek gedaan moet worden wanneer de ondergrond verstoord wordt. Op 19 december 2006 is het wetsvoorstel op de Archeologische Monumentenzorg aangenomen. Hiermee is het Verdrag van Malta uit 1992 in de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd.

Op grond van het Verdrag van Malta dienen de aanwezige archeologische waarden in het buitengebied van Schinnen voldoende bescherming te krijgen.

9.3 Rijksbeleid

9.3.1 Nota Ruimte

De Nota Ruimte bevat de visie van het kabinet op de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland en de belangrijkste bijbehorende doelstellingen voor de komende decennia. Met de bekendmaking op 27 februari 2006 in onder andere de Staatscourant is de Nota Ruimte formeel in werking getreden.

Het hoofddoel van het nationaal ruimtelijk beleid is om op een duurzame en efficiënte wijze ruimte te scheppen voor de verschillende ruimtevragende functies, de leefbaarheid van Nederland te waarborgen en te vergroten, en de ruimtelijke kwaliteit van stad en platteland te verbeteren, waarbij speciaal aandacht wordt geschonken aan het scheppen van de juiste condities voor het toepassen van ontwikkelingsplanologie.

De Nota Ruimte stelt ruimte voor ontwikkeling centraal en gaat uit van het motto 'decentraal wat kan, centraal wat moet'. De nota ondersteunt gebiedsgerichte, integrale ontwikkeling waarin alle betrokkenen anticiperen.

Het beperkte oppervlak dat Nederland ter beschikking staat, heeft het noodzakelijk gemaakt om dit op een efficiënte en duurzame wijze te doen en niet alleen in kwantitatieve, maar ook in kwalitatieve zin vorm te geven.

Meer specifiek richt het kabinet zich in het nationaal ruimtelijk beleid op:

- (1) versterking van de internationale concurrentiepositie van Nederland,
- (2) bevordering van krachtige steden en een vitaal platteland,
- (3) borging en ontwikkeling van belangrijke (inter)nationale ruimtelijke waarden (natuurlijke, landschappelijke en cultuurhistorische waarden en
- (4) borging van de veiligheid. (voorkoming van rampen)

Deze vier doelen worden in onderlinge samenhang nagestreefd en zijn een uitdrukking van de voornaamste ruimtelijke beleidsopgaven die het kabinet ziet voor de kortere en langere termijn.

De vitaliteit van het platteland wordt verstrekt door ruimte te geven aan hergebruik van bebouwing en nieuwbouw in het buitengebied, vergroting en aanpassing van de toeristisch-recreatieve mogelijkheden en door ruimte te bieden aan een duurzame en vitale landbouw en overige economische activiteiten die zich verdragen met de kwaliteit van het landschap.

De doelstellingen voor het ruimtelijk beleid voor water en groene ruimte omvatten:

- borging van veiligheid tegen overstromingen;
- voorkoming van wateroverlast en watertekorten;
- verbetering van water- en bodemkwaliteit.

Daarnaast hecht het Rijk bij de uitvoering van het ruimtelijke beleid grote betekenis aan:

- borging en ontwikkeling van natuurwaarden;
- de ontwikkeling van landschappelijke kwaliteit, en van bijzondere (ook internationaal erkende) landschappelijke en cultuurhistorische waarden.

Het rijk heeft daarbij speciale aandacht voor het hoofd-watersysteem, de Ecologische Hoofdstructuur (inclusief robuuste ecologische verbindingen) en de Vogel- en Habitatrichtlijngebieden en natuurbeschermingswetgebieden. Hetzelfde geldt voor de nationale landschappen, de Werelderfgoedgebieden en de Greenports.

Voor heel Nederland wordt een beperkt aantal generieke regels gehanteerd onder de noemer 'basiskwaliteit': dat zorgt voor een heldere ondergrens op het gebied van bijvoorbeeld veiligheid, milieu, verstedelijking, groen en water. Het is de verantwoordelijkheid van provincies en (samenwerkende) gemeenten om dit generieke ruimtelijke beleid integraal en concreet gestalte te geven en integraal op elkaar af te stemmen zowel bij planvorming als uitvoering en daarmee te zorgen voor basiskwaliteit. Uitzondering hierop vormen vastgelegde rijksverantwoordelijkheden, zoals die voor de hoofdinfrastructuur. Een aantal ruimtelijke structuren en netwerken dat in belangrijke mate ruimtelijk structurerend is voor Nederland als geheel, vormt samen de nationale Ruimtelijke Hoofdstructuur. Opgebouwd vanuit deze twee invalshoeken, bevat deze nota de ruimtelijke bijdrage aan een sterke economie, een veilige en leefbare samenleving en een aantrekkelijk land.

Realisatie Nationaal Ruimtelijk Beleid onder de Nieuwe Wro

De Realisatieparagraaf beschrijft enerzijds voor de Nota Ruimte hoe het beleid van de PKB-teksten wordt gerealiseerd en anderzijds voor de andere vigerende ruimtelijke nota's hoe de PKB-teksten daarin die bedoeld zijn om door te werken tot op lokaal niveau worden gerealiseerd.

De Realisatieparagraaf Nationaal Ruimtelijk Beleid wordt toegevoegd aan de Nota Ruimte en krijgt de status van structuurvisie. De paragraaf vormt de basis voor de nieuwe AMvB ruimte.

AMvB Ruimte

De inwerkingtreding van de Wro heeft gevolgen voor de doorwerking van het nationale ruimtelijke beleid. Elke overheidslaag moet zijn of haar belangen vooraf benoemen en zorg dragen voor de realisatie en/of borging daarvan. Besloten is dat de nationale belangen die juridische doorwerking vragen, geborgd gaan worden door een algemene maatregel van bestuur (AMvB). De AMvB Ruimte wordt gebaseerd op artikel 4.3 van de Wet ruimtelijke ordening. Op grond van dit artikel kunnen bij AMvB regels worden gesteld omtrent de inhoud van bestemmingsplannen en provinciale inpassingsplannen, projectbesluiten en beheersverordeningen. Daarbij kan worden bepaald dat een regel slechts geldt voor een daarbij aangegeven gedeelte van het land. De regels dienen betrekking te hebben op nationale belangen en kunnen zowel direct als indirect doorwerken naar bestemmingsplannen. Bij indirecte doorwerking dienen de regels in provinciale verordening uitgewerkt te worden. Het ontwerp besluit AMvB ruimte lag medio 2009 ter inzage.

De onderwerpen die in de AMvB Ruimte aan bod komen zijn ontleend aan de Nota Ruimte en een aantal andere PKB's.

De AMvB wordt gefaseerd ingevoerd waarbij de eerste fase de volgende onderwerpen omvat:

- a. de bundeling van verstedelijking en locatiebeleid economische activiteiten;
- b. de rijksbufferzones;
- c. de ecologische hoofdstructuur;
- d. de nationale landschappen (inclusief de werelderfgoedgebieden Stelling van Amsterdam en de Beemster);
- e. het kustfundament;
- f. de grote rivieren;
- g. het regionaal watersysteem, en het basisrecreatietoernet;
- h. de kaders uit de pkb Ruimte voor de Rivier;
- i. de kaders uit het Tweede Structuurschema Militaire Terreinen;
- j. de kaders uit het pkb Project Mainportontwikkeling Rotterdam, en
- k. de kaders uit de pkb Derde Nota Waddenzee.

De ecologische hoofdstructuur, rijksbufferzones en de aanwijzing van het nationaal landschap zijn relevant voor Schinnen.

Ecologische hoofdstructuur

De term EHS werd in 1990 geïntroduceerd in het Natuurbeleidsplan (NBP) van het ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV). Uitgangspunt van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) is duurzame instandhouding, herstel en ontwikkeling van een zo groot mogelijke verscheidenheid van de in het wild levende dieren en plantensoorten als wel elementen van ecosystemen.

De EHS bestaat uit de door de provincies netto begrensde gebieden die worden aangemerkt als bestaande bos- en natuurgebieden en landgoederen, nieuwe natuurgebieden (natuurontwikkelingsgebieden, reservaatgebieden, de beheersgebieden voorzover deze binnen de EHS taakstelling van 90.000 ha beheersgebieden vallen, de netto begrensde robuuste verbindingen, de grote wateren en de Noordzee.

De provincies leggen in hun ruimtelijk beleid vast welke natuurkwaliteit beschermd moet worden. De landelijke natuurdoelenkaart is hierbij sturend en de bepalingen van de Vogelen Habitatrichtlijn en de Natuurbeschermingswet zijn bindend. De netto begrensde EHS, inclusief de robuuste verbindingen, moet in de bestemmingsplannen worden opgenomen.

In Limburg is de EHS in 2006 vastgelegd in de POL uitwerking op onderdelen EHS, die voor het laatst in 2010 is geactualiseerd.

De netto begrensde EHS (met uitsluiting van de Noordzee en de grote wateren), de Vogel- en Habitatrichtlijngebieden en de gebieden die vallen onder de Natuurbeschermingswet, worden aangeduid als beschermde gebieden. Voor deze beschermde gebieden geldt de verplichting tot instandhouding van de wezenlijke kenmerken en waarden en een 'nee, tenzij'-regime. Het ruimtelijk beleid is gericht op behoud, herstel en ontwikkeling van deze wezenlijke kenmerken en waarden, waarbij tevens rekening wordt gehouden met de medebelangen die in het gebied aanwezig zijn.

Het rijk is samen met de provincies verantwoordelijk voor de realisatie van de EHS. De concrete uitvoering ligt echter bij de provincies. In 2018 moet de EHS (inclusief robuuste verbindingen) zijn gerealiseerd.

De gemeente Schinnen neemt de bescherming en ontwikkeling van de EHS op in het bestemmingsplan buitengebied door middel van de bestemming Natuur of Agrarisch met waarden.

Rijksbufferzones

Het buitengebied van Schinnen is in zijn geheel gelegen binnen een Rijksbufferzone. Rijksbufferzones zijn open groene gebieden met veelal landbouw en natuur tussen steden. Ze hebben twee belangrijke functies: behoud van het open landschap en ruimte voor recreatie. Als open landschap zorgen ze ervoor dat steden niet aan elkaar groeien (buffer tussen de steden). En ze bieden mensen uit de stad een plek om van dat open landschap te genieten, te ontspannen en hun vrije tijd te besteden. De bufferzones zijn ontstaan in 1958 en moeten voorkomen dat landbouw- en recreatiegebieden in en rondom stedelijke netwerken aan elkaar groeien.

De Nota Ruimte is het uitgangspunt van het bufferzonebeleid. Het beleid voor de zones is vooral gericht op wat er niet mag. De zones moeten vrij blijven van grootschalige bebouwing, zoals glastuinbouw en intensieve varkens- en pluimveehouderij. Evenmin is er plek voor nieuwe woonwijken of bedrijventerreinen. Komende jaren wil het kabinet het beleid verduidelijken en

meer recreatie in de bufferzones mogelijk maken. Het vult dus verder in wat er wel mag worden gebouwd.

Daarbij blijft het uitgangspunt dat het landschap open en groen blijft. En recreatie moet in het landschap passen. De bedoeling is dat het kabinet dit beleid voor de Rijksbufferzones gaat vastleggen in de AMvB Ruimte). De bufferzones zijn deel van een netwerk van steden, waarbij meerdere overheden betrokken zijn. De plannen, middelen en doelen vragen daardoor om goede afstemming tussen het Rijk, de provincies en gemeenten.

Het Rijk stimuleert daarom overheden en marktpartijen zoals projectontwikkelaars om samen deze gebieden te ontwikkelen. Dat moet voorkomen dat buurgemeenten los van elkaar bedrijventerreinen of woonwijken aanleggen en het open landschap langzaam verdwijnt.

Het buitengebied van Schinnen is voor het grootste gedeelte gelegen in de Rijksbufferzone tussen Sittard-Geleen en Parkstad.

Nationaal landschap

In de Nota Ruimte heeft het Rijk een aantal gebieden aangewezen tot Nationaal Landschap. Nationale landschappen zijn gebieden met internationaal zeldzame of unieke en nationaal kenmerkende landschapskwaliteiten, en in samenhang daarmee bijzondere natuurlijke en recreatieve kwaliteiten. Landschappelijke, cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten van nationale landschappen moeten behouden blijven, duurzaam beheerd en waar mogelijk worden versterkt.

In samenhang hiermee zal de toeristisch-recreatieve betekenis moeten toenemen. Binnen nationale landschappen is daarom 'behoud door ontwikkeling' het uitgangspunt voor het ruimtelijk beleid. De landschappelijke kwaliteiten zijn medesturend voor de wijze waarop de gebiedsontwikkeling plaatsvindt. Uitgangspunt is dat de nationale landschappen zich sociaal-economisch voldoende moeten kunnen ontwikkelen, terwijl de bijzondere kwaliteiten van het gebied worden behouden of worden versterkt. (ja-mits principe)

Het rijk is van mening dat de invulling van het beleid ten aanzien van nationale landschappen primair de verantwoordelijkheid van provincies is.

Het buitengebied van Schinnen is in zijn geheel gelegen in het Nationaal Landschap Zuid-Limburg.

9.3.2 Agenda Vitaal Platteland

De Agenda Vitaal Platteland (AVP) is een integrale rijksvisie op het platteland. De nota is tegelijkertijd met de Nota Ruimte aan de Tweede Kamer aangeboden. Daar waar de Nota Ruimte het ruimtelijk beleid beschrijft, gaat de AVP uit van een integraal perspectief en gaat het in op de economische, ecologische en sociaal-culturele aspecten van het platteland.

Aan de hand van de thema's verbreding van de landbouw, leefbaarheid, natuur en landschap en milieukwaliteit wordt de rijksvisie geformuleerd. In het algemeen wil het kabinet het beleid voor het landelijk gebied sturen op hoofdlijnen en niet meer regelen dan noodzakelijk is.

Het rijk voert alleen specifiek beleid op bepaalde terreinen zoals de Ecologische Hoofdstructuur en de twintig nationale landschappen. Integratie en uitvoering van het beleid dienen op gebiedsniveau plaats te vinden. De overheid wil ruimte scheppen voor investeringen in groen, door vermindering van regelgeving.

Ten aanzien van natuur en landschap wil het kabinet de mogelijkheden verruimen om het platteland te beleven. Hiertoe dienen de toegankelijkheid en bereikbaarheid voor recreatie en toerisme in het agrarische cultuurlandschap te worden verbeterd.

De Agenda Vitaal Platteland zet in op een integrale aanpak van het buitengebied. Het Rijk heeft haar visie opgesteld ten aanzien van ontwikkeling van het buitengebied, maar laat een groot deel van het beleid over aan lagere overheden. De gemeente Schinnen neemt haar beleid ten aanzien van het vitaal platteland op in het bestemmingsplan buitengebied.

9.3.3 Habitatrichtlijn gebied Geleenbeekdal

Het Natura 2000-gebied GELEENBEEKDAL omvat een aantal terreinen langs de bovenloop van de Geleenbeek en enkele van de zijbeken tussen Heerlen en Geleen. Het beekdal is vrij diep ingesneden en wordt op diverse plekken met bronnen gevoed met zeer kalkrijk en ijzerhoudend kwelwater. Hierdoor worden soortenrijke broek- en bronbossen, natte graslanden en ruigten aangetroffen, met daarin onder meer de grootste populatie in ons land van de zegge-korfslak.

Aanwijzingsbesluit

Het Natura 2000-gebied GELEENBEEKDAL is aangemeld in Brussel. Sindsdien zijn de beschermingsregels van toepassing op het gebied. Dit betekent dat plannen en projecten die mogelijk negatieve effecten hebben op het Natura 2000-gebied getoetst moeten worden en dat activiteiten vergunningplichtig zijn in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998.

Momenteel worden de begrenzings- en doelen vastgelegd in een aanwijzingsbesluit door de minister van LNV. Het ontwerp aanwijzingsbesluit is inmiddels vastgesteld. Na vaststelling van de aanwijzingsbesluiten heeft het bevoegd gezag drie jaar de tijd om het beheerplan vast te stellen (zoals omschreven staat in het bestemmingsplan). Het bestemmingsplan heeft een beheersmatig karakter. Er worden binnen het bestemmingsplan geen nieuwe ontwikkelingen en activiteiten toegelaten die mogelijk negatieve effecten hebben op het Geleenbeekdal.

9.3.4 Belvedere.

In de Nota Belvedere (1999) wordt de relatie tussen cultuurhistorie en ruimtelijke inrichting nader belicht. De hoofddoelstelling luidt: de cultuurhistorische identiteit wordt sterker richtinggevend voor de inrichting van de ruimte en het rijksbeleid zal daarvoor goede voorwaarden scheppen. Deze wordt vertaald in twee doelstellingen voor het ruimtelijk beleid: het erkennen en herkenbaar houden van de cultuurhistorische identiteit en het versterken en benutten van de cultuurhistorische identiteit en de daarvoor bepalende kwaliteiten van de cultuurhistorisch meest waardevolle gebieden van Nederland, de zogenaamde Belvedere-gebieden.

Op de bij de nota gevoegde Cultuurhistorische Waardenkaart van Nederland is het Heuvelland, inclusief het grondgebied van de gemeente Schinnen, aangeduid als gebied met hoge gecombineerde cultuurhistorische waarden en Belvedere-gebied. Binnen het Belvedere-gebied Heuvelland wordt concreet gestreefd naar:

- het beter beschermen van de vele kleine landschapselementen en het continueren van het beheer van kleine landschapselementen door eigenaren en IKL;
- meer aandacht schenken aan het instandhouden en herstellen van kleinschalige cultuurhistorische patronen en elementen, bij nieuwe landinrichtingen in zeer oude ruilverkavelingsgebieden, waarbij de grote landschapstypen beter herkenbaar worden;
- het herstellen en aanleggen van landschapselementen die erosie voorkomen, in plaats van het bestrijden van wateroverlast;
- het starten van erfbeplantingsproject van DLG, LLTB en IKL;
- het ondersteunen van de aanplant en de instandhouding van hoogstamboomgaarden;

- het zoeken naar extra inzet en extra middelen voor instandhouding en herstel van groot-schalige bouwkundige monumenten (kastelen);
- het instandhouden van het gebruik van de wandelpaden over landbouwgronden;
- dat de inkomsten via de (hogere) toeristenbelasting voor het gebied bijdragen aan de instandhouding van het landschap, omdat de recreatie potentieel een krachtige drager voor het gebied vormt;
- het benutten van kansen voor een aangepaste ecologische landbouw, cultuurtoerisme en het instandhouden van kleine landschapselementen door particulieren;
- het behoud en de versterking van de cultuurhistorische identiteit door een bundeling van krachten van de diverse betrokken instanties en integrale planvorming. Het aanwijzen van een initiatiefnemer voor actief behoud en/of de ontwikkeling van de cultuurhistorische waarden kan hier ook een rol bij spelen;
- het creëren van meer beleid en middelen voor archeologisch onderzoek.

9.3.5 Flora- en Faunawet

De vanuit de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn verplichte soortenbescherming van flora en fauna is geregeld in de Flora- en Faunawet. Deze wetgeving is voorval van belang voor natuurwaarden die buiten de EHS en de beschermde natuurgebieden voorkomen.

De ontwikkelingen die kunnen leiden tot vernieling, beschadiging of verstoring van beschermde planten of voortplantings- of rustplaatsen van beschermde dieren zijn slechts onder strikte voorwaarden toegestaan zijn. Indien er geen alternatieve mogelijkheden zijn (onderzoeksplicht) en aantoonbaar kan worden gemaakt dat er geen significante schade voor waardevolle flora en fauna zal optreden, kan voor bepaalde maatregelen een ontheffing of vrijstelling worden verleend. Dit kan ook wanneer er sprake is van dwingende redenen van groot openbaar belang. Er geldt dan wel een compensatieplicht.

9.3.6 Waterbeleid voor de 21^e eeuw

Naar aanleiding van de wateroverlast in het afgelopen decennium heeft de Commissie Waterbeheer 21e eeuw een advies geschreven over de toekomstige inrichting van het watersysteem in Nederland, inclusief de relatie met de ruimtelijke inrichting. De belangrijkste aanbevelingen zijn:

- driertrapsstrategie: overtollig water dient primair te worden opgevangen in het watersysteem waar de wateroverlast optreedt, vervolgens moet voldoende berging worden gezocht en ten slotte kan water gedoseerd worden afgevoerd;
- watertoets: doel van de watertoets is het eerder en explicieter in het planproces betrekken van het aspect water bij alle waterhuishoudkundig relevante ruimtelijke initiatieven;
- stroomgebiedsbenadering: het waterbeleid wordt conform de Europese Kaderrichtlijn per stroomgebied aangestuurd. De 4 nationale stroomgebieden zijn opgedeeld in 17 regionale deelstroomgebieden. Voor elk stroomgebied moet worden vastgesteld aan welke eisen het watersysteem op de lange termijn moet voldoen, middels een stroomgebiedsvisie.

Bij het opstellen van het bestemmingsplan buitengebied wordt rekening gehouden met bovenstaande aanbevelingen. De gemeente Schinnen houdt de driertrapsstrategie reeds aan en zorgt bij het in procedure brengen van ruimtelijke plannen voor een goede uitvoering van de watertoets.

9.3.7 Implementatiewet EG-Kaderrichtlijn water

Via de Implementatiewet EG-kaderrichtlijn water is de KRW vertaald in de Nederlandse wetgeving. De wet, een wijzigingswet, regelt dat stroomgebiedbeheerplannen en maatregelenprogramma's worden geïntroduceerd in het planstelsel van de Wet op de waterhuishouding. Verder regelt de wet dat de milieudoelstellingen van de KRW zullen worden geconcretiseerd als milieukwaliteitseisen in het kader van de Wet milieubeheer. Er worden extra inspanningen verwacht voor maatregelen met betrekking tot het herstel en inrichten van oppervlaktewateren, het verminderen van belastende lozingen door RWZI's en rioleringen en het verminderen van emissies uit de landbouw en industrie en andere diffuse bronnen.

Het bestemmingsplan buitengebied vormt het ruimtelijk kader voor een deel van de maatregelen die voortkomen uit de implementatiewet EG-Kaderrichtlijn Water.

9.3.8 Vierde Nota Waterhuishouding

De Vierde Nota Waterhuishouding schept kaders voor de waterhuishoudkundige functies die in het Provinciaal Waterhuishoudingsplan verder zijn uitgewerkt. De nota richt zich op gebiedsgericht beleid; problemen die op lokaal en regionaal niveau spelen moeten ook zo veel mogelijk op dat niveau worden aangepakt. In de nota is eveneens een beschrijving opgenomen van verschillende watersystemen en is aangegeven wat nodig is om het uiteindelijke streefbeeld van de watersystemen te bereiken. Daarnaast is aan enkele onderwerpen extra aandacht geschonken; namelijk veiligheid, verdroging, emissies en waterbodems.

De Vierde Nota Waterhuishouding vormt het overkoepelende kader voor het waterbeleid op provinciaal en regionaal niveau. Het bestemmingsplan vormt het ruimtelijk kader voor het bereiken van streefbeelden van de watersystemen.

9.3.9 Wet geurhinder veehouderij

Op 1 januari 2007 is de Wet geurhinder veehouderij (Wgv) van kracht geworden. Deze wet vormt sindsdien het toetsingskader voor de milieuvergunning bij geurhinder vanwege dierenverblijven. De Wet geurhinder en veehouderij geeft normen voor de geurbelasting die een veehouderij mag veroorzaken op een geurgevoelig object. Als de geuremissie van een dier bekend is, wordt met het verspreidingsmodel de geurbelasting op een geurgevoelig object berekend. De geurbelasting op het geurgevoelig object wordt getoetst aan de normen (in de wet 'waarden' genoemd). Als de geuremissie van een dier niet bekend is, stelt de wet minimumafstanden tussen de veehouderij en een geurgevoelig object. De gemeenten hebben met deze wet de mogelijkheid om een eigen Geurverordening op te stellen, waarbij afgeweken kan worden van de wettelijk bepaalde geurbelasting. De gemeente Schinnen heeft (nog) geen geurverordening vastgesteld.

De Wet geurhinder en veehouderij is relevant voor het aanhouden van afstanden tussen veehouderijen in het buitengebied van Schinnen en de geurgevoelige objecten.

9.3.10 Wet luchtkwaliteit

Sinds 15 november 2007 zijn de belangrijkste bepalingen over luchtkwaliteitseisen opgenomen in de Wet milieubeheer. Hiermee is het Besluit luchtkwaliteit 2005 vervallen. De nieuwe wetgeving kent een dubbele doelstelling:

- de overheid wil een belangrijke impuls geven aan het treffen van maatregelen zodat in ons land de Europese normen worden gehaald;
- de overheid wil er ook voor zorgen dat er meer mogelijkheden zijn om projecten door te laten gaan. Dat was nodig omdat in het verleden veel plannen door de rechter werden stilgelegd vanwege het niet halen van de normen.

De wet luchtkwaliteit biedt flexibiliteit bij toetsing of koppeling tussen (ruimtelijke) besluiten en de gevolgen voor de luchtkwaliteit. Projecten die 'niet in betekenende mate bijdragen' aan de concentraties hoeven niet meer afzonderlijk getoetst te worden aan de grenswaarden voor de buitenlucht. De wet luchtkwaliteit geeft aan op welke wijze bij ruimtelijke plannen en besluiten rekening moet worden gehouden met gevolgen voor luchtkwaliteit.

9.3.11 Wet op de Archeologische Monumentenzorg

De nieuwe Wet op de Archeologische Monumentenzorg stelt de bescherming van archeologische waarden in de bodem in het bestemmingsplan verplicht. De nieuwe wet biedt gemeente de mogelijkheid om in bestemmingsplannen een aanlegvergunning verplicht te stellen in het belang van archeologische waarden.

Daarnaast kunnen gemeenten bepalen dat de aanvrager van een aanleg- of bouwvergunning of ontheffingsbesluit een rapport moet overleggen waaruit naar het oordeel van de gemeente in voldoende mate blijkt dat de archeologische waarde van het terrein voldoende is vastgesteld. In het bestemmingsplan buitengebied van Schinnen dienen de archeologische waarden voldoende bescherming te krijgen. Bij ingrepen die leiden tot versterking in de bodem dient eerst een afweging ten aanzien van archeologie gemaakt te worden.

9.3.12 Nationaal Milieubeleidsplan-4

In het Nationaal Milieubeleidsplan-4 "Een wereld en een wil", vastgesteld door het Kabinet d.d. 8 juni 2001, wordt het toekomstige milieubeleid uitgewerkt. Er wordt een beeld geschetst van de toekomst over 30 jaar bij ongewijzigd beleid.

Dit beeld ziet er ingrijpend anders uit dan de door de overheid gewenste situatie. Het milieubeleid is de afgelopen jaren weliswaar succesvol geweest, maar echte oplossingen voor de grote milieuproblemen zijn er nog niet. Dit is voor een belangrijk deel te wijten aan het feit dat de grote milieuproblemen sterk verweven zijn met de huidige maatschappelijke ordening.

Inherent aan deze verwevenheid is dat het kloof tussen de gewenste situatie en de verwachte situatie structureel groter wordt en de ontkoppeling tussen economische groei en milieubelasting niet in zicht komt. Er is een aantal samenhangende barrières te onderscheiden dat het oplossen van de grote milieuproblemen in de weg staat.

Niet alleen in Nederland, maar ook in de internationale context van de milieuproblemen spelen deze barrières een rol.

In het NMP-4 wordt gesteld dat deze barrières feitelijk systeemfouten in de huidige maatschappelijke ordening zijn; in het bijzonder het economische systeem en de thans functionerende instituties. Alleen door middel van systeeminnovaties kunnen de genoemde barrières worden geslecht. De leidende beginselen die worden genoemd om deze systeeminnovaties te bewerkstelligen zijn preventie, voorzorg (uitgaan van maximale risico), bestrijding aan de bron, 'de vervuiler betaalt' en ALARA (zo laag als redelijkerwijs mogelijk is).

Het NMP-4 legt het beleid neer ten aanzien van duurzame (hernieuwde) energie: winning, transport en gebruik van energie op een manier die wereldwijd betrouwbaar, veilig, betaalbaar, emissiearm en efficiënt is.

HOOFDSTUK 10 BELEID PROVINCIE LIMBURG

10.1. Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2006 (POL2006), laatst geactualiseerd in 2010.

Op 22 september 2006 is het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL) vastgesteld en voor het laatst in 2010 geactualiseerd. Dit plan is een streekplan, provinciaal waterhuishoudingsplan en provinciaal milieubeleidsplan in één. Daarnaast bevat het POL 2006 hoofdlijnen van het provinciaal verkeers- en vervoersplan, hoofdlijnen van het economisch beleidskader voorzover het fysieke elementen daarvan betreft en hoofdlijnen van het welzijnsplan voor wat betreft de fysieke aspecten van zorg, cultuur en sociale ontwikkeling. Het POL 2006 is tevens aan te merken als een structuurvisie zoals bedoeld in artikel 2.2 Wro.

In het POL 2006 zijn verschillende perspectieven per zone of deelgebied aangegeven. Op het buitengebied van Schinnen zijn de volgende perspectieven van toepassing.

P1 Ecologische Hoofdstructuur

De Ecologische hoofdstructuur (EHS, P1) omvat bestaande bos- en natuurgebieden, te ontwikkelen nieuwe natuur- en beheersgebieden, ecologisch water (Maasplassen) en beken met een specifiek ecologische functie (SEF-beken) (zie verdere uitwerking POL-herziening op onderdelen EHS, herzien in 2008). Er binnen liggen bijzondere natuurgebieden zoals Nationale Parken, Natuurbeschermingswetgebieden, waardevolle bossen en de gebieden die zijn aangewezen (of aangemeld) als Vogel- en Habitatrichtlijngebied. Het gaat in alle gevallen om gebieden van nationale of Europese betekenis. De EHS maakt onderdeel uit van de Ruimtelijke hoofdstructuur volgens de Nota Ruimte. Het provinciaal beleid voor de EHS is gericht op het beschermen en realiseren van deze samenhangende robuuste structuur van grotere natuur- en bosgebieden en verbindingen daartussen, inclusief de Robuuste verbinding Schinveld-Mook. Bescherming, ontwikkeling en verbetering van de (grensoverschrijdende) biodiversiteit en natuurlijke ecosystemen via milieubescherming, natuurbeheer en herstel van natuurlijke watersystemen, zoals beken en (grond)waterafhankelijke natuurgebieden, staat hier voorop.

Voor ontwikkelingen die de wezenlijke kenmerken en waarden van deze gebieden aantasten of de nagestreefde natuurontwikkeling belemmeren geldt het “nee, tenzij” regime. Als dergelijke activiteiten toch worden toegestaan moet compensatie plaatsvinden.

De gebieden van de EHS dienen goed toegankelijk te zijn voor recreatief medegebruik en voorzien van (recreatieve) routestructuren binnen de ecologische randvoorwaarden. Naast behoud en ontwikkeling van natuurwaarden speelt in deze gebieden ook behoud en ontwikkeling van landschappelijke waarden zowel visueel-ruimtelijk als cultuurhistorisch.

P2 Provinciale Ontwikkelingszone Groen

De Provinciale ontwikkelingszone groen (POG, P2) vormt samen met de EHS de ecologische structuur in Limburg. Anders dan de EHS omvat de POG vooral landbouwgebieden.

Binnen de POG geldt een ontwikkelingsgerichte basisbescherming. Behoud en ontwikkeling van natuur- en landschapswaarden zijn richtinggevend voor ontwikkelingen in de POG. Ook van belang zijn het instandhouden van een goede toeristisch-recreatieve structuur en een op het landschap georiënteerde landbouw. Belangrijk zijn het behoud en bewerkstelligen van de juiste basiscondities voor de beoogde verbetering van natuur en watersystemen, mede met het oog op het waarborgen van een gegarandeerde en veilige drinkwatervoorziening. Het bebouwingsarme karakter blijft gehandhaafd. De POG omvat vooral landbouwgebieden als buffer rond de EHS, delen van steile hellingen met veel natuur en landschapselementen, ecologische verbindingzones, de beken met een specifiek ecologische functie (voor zover geen onderdeel van de EHS), hamsterkernleefgebieden, landschappelijk raamwerk Zuid- Limburg, waterwingebieden

met een natuurlijk karakter vanwege de waterbescherming en gronden die een natuurkarakter krijgen zoals bepaalde lopende ontgrondingen.

P3 Ruimte voor veerkrachtige watersystemen

Het perspectief Veerkrachtige watersystemen (P3) heeft betrekking op de meer open delen van beekdalen, winterbed van de Maas en steilere hellingen, voorzover deze geen deel uitmaken van P1 (EHS) of P2 (POG). De betreffende gebieden hebben een relatief open karakter en zijn ingericht voor gebruik door vooral grondgebonden landbouw. Lokaal komt ook niet-grondgebonden landbouw voor. Met name langs waterplassen, maar ook verspreid over het gebied P3 zijn veel toeristisch voorzieningen aanwezig. De ontwikkeling van deze functies in deze gebieden is mogelijk mits dit aansluit op het bieden van ruimte aan een voldoende veerkrachtig watersysteem voor de opvang van hoge waterafvoeren, het bestrijden van watertekort en verdroging en het voorkomen van erosie in aanvulling op de perspectieven 1 en 2 en gepaard gaat met een goede landschappelijke inpassing en “compensatie” van verloren gaande omgevingskwaliteiten (Limburgs Kwaliteitsmenu).

P4 Vitaal landelijk gebied

Het perspectief Vitaal landelijk gebied (P4) omvat overwegend landbouwgebieden met een van gebied tot gebied verschillende aard en dichtheid aan landschappelijke en cultuurhistorische kwaliteiten. Het gaat om gebieden buiten de beekdalen, steile hellingen en de ecologische structuur van Limburg. Soms gaat het om oude bouwlanden, waarbij een gaaf cultuurhistorisch kavel-, wegen- en bebouwingspatroon samengaat met monumentale bebouwing en landschappelijke openheid. Andere kwaliteiten die hier kunnen voorkomen zijn stiltegebieden, grondwaterbeschermingsgebieden, hydrologische bufferzones rondom natte natuurgebieden of leefgebied voor ganzen en weidevogels.

Met respect voor de aanwezige kwaliteiten wordt de inrichting en ontwikkeling van de gebieden in belangrijke mate bepaald door de landbouw. Daarnaast wordt in deze gebieden extra belang gehecht aan verbreding van de plattelandseconomie.

De bestaande landbouwbedrijvigheid in al zijn vormen kan zich hier verder ontwikkelen, al zijn er wel beperkingen voor de niet-grondgebonden landbouw.

Via de systematiek van het Limburgs Kwaliteitsmenu kan de doorontwikkeling van functies gepaard gaan met respect voor cultuurhistorie en landschappelijke kwaliteit én versterking van de omgevingskwaliteiten.

POL-Kaarten met Blauwe, Groene en kristallen waarden

Een zeker voor het buitengebied belangwekkende beleidsopgave is de bescherming van de natuurlijke kwaliteiten. Daartoe is in het POL een viertal raamwerken vastgelegd:

- in het kristallen raamwerk staat de milieukwaliteit, met name de aspecten geluid, stank, veiligheid en de kwaliteit van lucht, water en bodem, centraal. Daartoe zijn milieubeschermingsgebieden aangewezen. Het zuidwestelijke gedeelte van de gemeente maakt onderdeel uit van het bodembeschermingsgebied Mergelland. In het buitengebied zijn verder geen milieubeschermingsgebieden gelegen;
- het groene raamwerk richt zich op behoud/versterking van verscheidenheid (diversiteit in soorten en ecosystemen) en natuurlijkheid (volledige ecosystemen). Tot het groene raamwerk behoren bos en natuurgebieden, nieuwe natuurgebieden, ecologische ontwikkelingszone groen, beheersgebieden en ecologisch water, zoals die ook in het buitengebied van de

gemeente Schinnen zijn aangewezen. Daarnaast is in het buitengebied een hamsterkern-leefgebied en een speciale beschermingszone vogel- en habitatrichtlijn gelegen;

- ter bescherming van de watersystemen is het blauwe raamwerk vastgelegd. Doel is onder andere het tegengaan van wateroverlast en erosie alsmede verdroging. Onderdeel van het blauwe raamwerk zijn onder meer de ook in het buitengebied van de gemeente Schinnen aanwezige hydrologisch gevoelige Vogel- en Habitatrichtlijn-gebieden (hydrologisch gevoelige VHR-gebieden), (beek)-dalen en laagtes buiten het Maasdal. Aan de specifiek ecologische functie toegekend. Daarnaast zijn er in de directe nabijheid van deze beek hydrologisch gevoelige natuurgebieden gelegen;
- het bronzen raamwerk richt zich op aardkundige, cultuurhistorische en landschappelijke waarden. Binnen dit raamwerk is het buitengebied van de gemeente Schinnen voor het overgrote deel aangewezen als gebied van internationaal/nationaal belang met beekdalen en/of oude geulen van een meanderend of vlechtend afwateringsstelsel met schiervlakten, rivierterrassen en steilranden. Het betreft overwegend oud cultuurlandschap (oude bouw- en graslanden), gebied met deels een lage tot hoge archeologische verwachtingswaarde, waarbinnen reeds de nodige archeologische monumenten aanwezig zijn en als gebied met voor het grootste gedeelte een gemiddelde tot zeer hoge cultuurhistorische verwachtingswaarde, met daarbinnen paar beschermde archeologische monumenten.

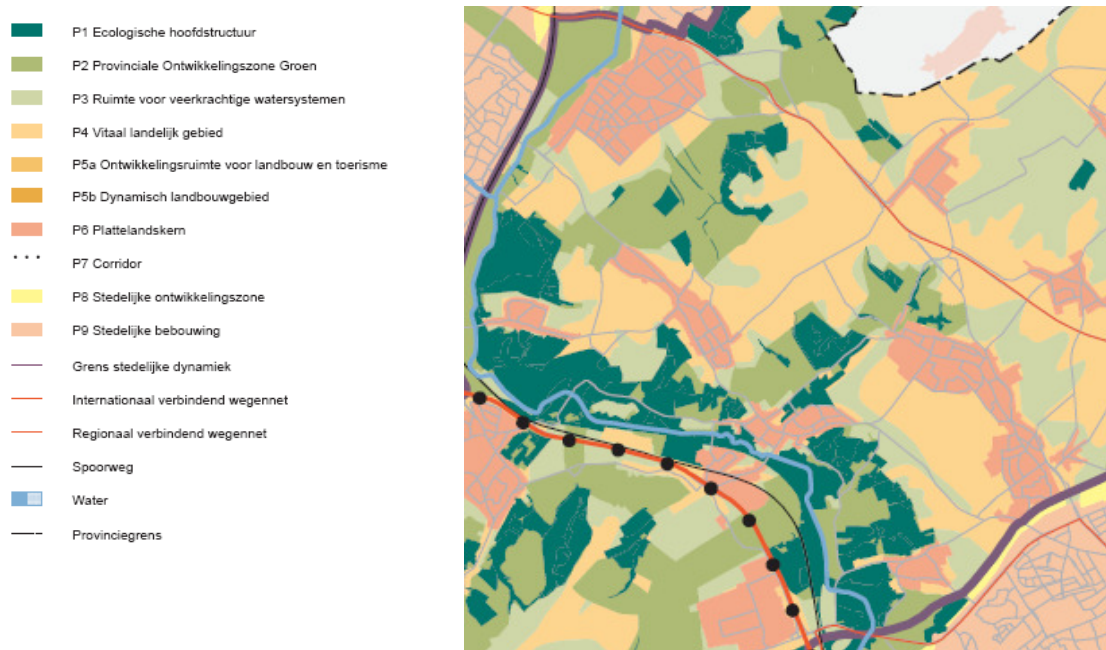
10.2 POL-herziening op onderdelen EHS actualisatie 2008.

De doelstelling van de POL-herziening EHS is te komen tot een helder onderscheid in de natuurbeleidscategorieën van rijk en provincie: de rijks EHS uit de Nota Ruimte en de Provinciale Ontwikkelingszone Groen (POG, voorheen die delen van de PES die geen EHS zijn) dat tevens logisch doorwerkt in de POL perspectieven en andere beleidsvelden (Water- en milieubeleid). De EHS wordt als onderdeel van de POL-herziening EHS nauwkeuriger begrensd. Dit betekent voor plantoetsing een verduidelijking. De EHS uit de POL-herziening geldt hierbij als nadere detaillering van de globaal begrensde EHS uit de Nota Ruimte.

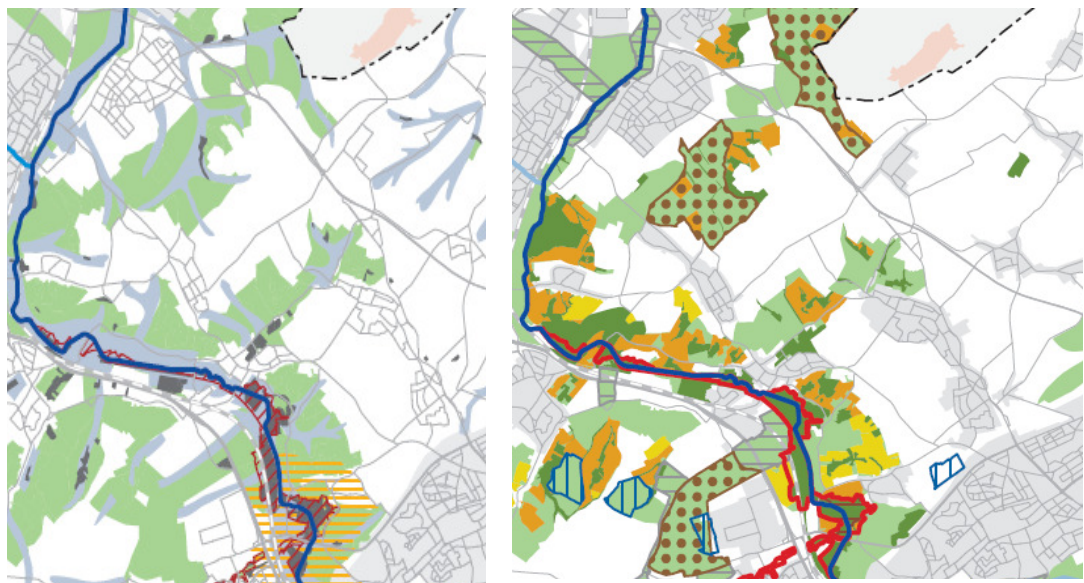
Daarnaast vergroot het door differentiatie van het beschermingsregime, in met name de POG, de mogelijkheid van maatwerk bij ruimtelijke ontwikkelingen. In mindere mate geldt dit ook voor delen van de EHS. Met de POL-herziening EHS wordt invulling gegeven aan de instrumenten EHS saldobenadering en Herbegrenzen uit de Nota Ruimte.

Het plangebied bestaat uit de gebieden in de provincie die zijn aangegeven als Ecologische Hoofdstructuur (EHS, tevens POL perspectief 1) of Provinciale Ontwikkelingszone Groen (POG, tevens POL perspectief 2). Zie navolgende afbeelding.

.

De perspectievenkaart uit het POL

Links de blauwe waardenkaart en rechts de groene waardenkaart van uit het POL

10.3. POL-Aanvulling Nationaal Landschap Zuid-Limburg

Het buitengebied van Schinnen is gelegen binnen het Nationaal Landschap Zuid-Limburg. De ambities ten aanzien van het Nationaal landschap zijn omschreven in de POL-aanvulling Nationaal Landschap Zuid-Limburg. Aanleiding voor de voorliggende POL-aanvulling is het aanwijzen van het Heuvelland Zuid-Limburg als Nationaal landschap in de op 17 mei 2005 door het parlement vastgestelde Nota Ruimte. In de Nota Ruimte wordt aangegeven dat de provincies in een streekplanaanvulling dienen vast te leggen:

1. De begrenzing van de nationale landschappen op hun grondgebied.

2. De te beschermen en verder te ontwikkelen kernkwaliteiten van de Nationaal landschappen.
3. Een uitwerking van het zogeheten Ja, mits-beleid met betrekking tot nieuwe ruimtelijke initiatieven.
4. Een uitwerking van het migratiesaldo nul-beleid voor de nationale landschappen.

Daarnaast dienen de provincies jaarlijks een Uitvoeringsprogramma op te stellen voor de nationale landschappen op hun grondgebied. Afspraken over de toekenning van rijksmiddelen worden vastgelegd in de meerjarige Uitvoeringscontracten tussen rijk en provincies aangaande gebiedsgericht plattelandsbeleid.

Het doel van deze POL-aanvulling is om in zo kort mogelijk bestek te zorgen voor de implementatie van het rijksbeleid met betrekking tot nationale landschappen in het provinciale omgevingsbeleid, het POL-stelsel.

In het Nationaal landschap Zuid-Limburg is het gehele landelijke gebied Zuid-Limburg tot en met de voormalige gemeente Susteren opgenomen. Dat wil zeggen geheel Zuid-Limburg uitgezonderd de gebieden stedelijk dynamiek (POL-stadsregio's).

De Nota Ruimte geeft als kernkwaliteiten voor het gebied aan:

- het reliëf;
- het groene karakter;
- de schaalcontrasten; van zeer open (plateaus) naar besloten (hellingen en beekdalen).

De provincie voegt daaraan - gezien de nadruk in het rijksbeleid op het belang van behoud van cultuurhistorie in nationale landschappen - toe:

- de kenmerkende en gebiedseigen cultuurhistorische elementen.

Belangrijkste aspecten van de kernkwaliteit Reliëf en ondergrond:

Het huidige reliëf inclusief steilranden met name in kalksteen en andere typisch Zuid-Limburgse gesteenten en afzettingen, graften, holle wegen, droogdalen, grubben, actieve beeklopen van het bergbeektype (komen in Nederland vrijwel alleen in Zuid-Limburg voor) en oude beeklopen, bron- en kwelzones, vochtige watervasthoudende laagtes op de plateaus, overgangen tussen Maasterrassen, breuktrekken, aansnijdingen van geologische lagen die in Nederland vrijwel beperkt zijn tot Zuid-Limburg.

De belangrijkste gebiedseigen natuurwaarden zijn:

Bronbossen, hellingbossen, kalkgraslanden, heischrale graslanden van terras-steilranden en ontkalkte löss, löss-schraalgraslanden; moerassen en nat schraalgrasland in kwelzones, bronnen met kalkrijke kwel, zink-flora, struweel-, mantel- en zoomvegetaties van kalkrijke bodems, hellingen met een grote dichtheid aan graften, grubben en holle wegen, akkers met typisch Zuid-Limburgse akkerflora, akkercomplexen met typisch Zuid-Limburgse akkerfauna (o.a. Hamster, Geelgors, Grauwe gors).

Visueel-landschappelijke kernkwaliteiten; de openheid van de plateau's versus de beslotenheid in hellingen en dalen. De belangrijkste aspecten van de kernkwaliteit:

- de openheid van de plateaugebieden
- de kleinschaligheid van dorpsranden (met o.a. hoogstamboomgaarden), hellingen, beekdalen en droogdalen, met name die hellingen en beekdalen waar typisch Zuid-Limburgse cultuurhistorische en/of ecologische waarden voorkomen zoals hiervoor benoemd. De droogdalen zijn een zo Zuid-Limburgs verschijnsel dat die in feite allemaal

gerespecteerd moeten worden. Alleen een verdere accentuering met beplantingselementen is wenselijk.

Belangrijkste aspecten van de kernkwaliteit archeologische objecten en elementen:

Archeologische resten en vindplaatsen uit de prehistorie, vindplaatsen en restanten uit de periode van Romeinse bewoning en vindplaatsen, relictten, restanten en sporen uit de Middeleeuwen. Uit de Middeleeuwen met name: resten van mottes, verdedigingsschansen, kastelen en andere gebouwen, begraafplaatsen en wegen.

Belangrijkste aspecten van de kernkwaliteit historische bouwkunst en historischgeografische elementen en patronen:

De bewaard gebleven gebouwen (met name kastelen, kerken, kloosters, hoeves, watermolens), ontginnings- en verkavelingspatronen, putten, poelen, driesen, graften, waterlopen (met name molengangen), bebossingen, verdedigingswerken, onderaardse kalksteengroeven, heggen, hoogstamboomgaarden en (al of niet holle) wegen uit de periode tot 1850, met name die kenmerkend zijn voor het Zuid-Limburgse lösslandschap en elders in ons land weinig of in andere vorm of stijl voorkomen.

Het rijk vraagt de provincies om voor de nationale landschappen een Ja, mits-beleid voor nieuwe functies en ingrepen uit te werken. De aansluiting op het ja, mits-beleid voor de nationale landschappen vindt plaats doordat in het contourenbeleid vastgelegd is dat er daarbij geen onevenredige aantasting mag plaatsvinden van het "basiskapitaal". In de aan het Contourenbeleid ten grondslag liggende Partiële streekplanherziening Open ruimte- en bufferzonebeleid Limburg is dit basiskapitaal beschreven. De hiervoor beschreven landschappelijke kernkwaliteiten vormen een nadere specificatie van dit basiskapitaal specifiek voor Zuid-Limburg. De POL herziening op onderdelen Contourenbeleid is inmiddels vervangen door de POL-aanvulling Verstedelijking, Gebiedsontwikkeling en Kwaliteitsverbetering (POL VGK). Deze POL-aanvulling schept een kader voor de beleidsregel "Limburgs Kwaliteitsmenu" (LKM), die nader wordt uitgewerkt in paragraaf 10.5.

In de gemeente Schinnen is rondom de volgende kernen een rode contour getrokken:

- Amstenrade;
- Doenrade;
- Oirsbeek;
- Puth;
- Schinnen;
- Sweikhuizen.

Deze kernen maken geen onderdeel uit van het bestemmingsplan Buitengebied. Bedrijven, zowel agrarisch als niet-agrarisch, die gelegen zijn in de kern of aan de rand van de kern, zijn bij de actualisatie van het betreffende kernplan meegenomen.

Er zal op toe gezien worden dat met name wanneer aantasting van belangrijke landschappelijke kernkwaliteiten aan de orde is een zorgvuldige afweging gemaakt wordt.

Daarnaast dient bij het uitwerken van maatregelen ter versterking van de natuur- en landschapskwaliteit (bijvoorbeeld bij de maatregelen die als voorwaarde worden genoemd in het LKM en het POL VGK voor het toelaten van rode ontwikkelingen buiten de rode contouren) pri-

oriteit gegeven te worden aan versterking van de landschappelijke kernkwaliteiten genoemd in de 'POL-aanvulling Nationaal Landschap Zuid-Limburg'.

10.4. Bestuursakkoord Afsprakenkaders Ruimtelijke Plannen

Onder de nieuwe Wro zijn de bestuurlijke verhoudingen veranderd. Gemeente, provincie en Rijk hebben veel meer dan voorheen een eigen verantwoordelijkheid gekregen bij de uitvoering van hun beleid. Beleid werkt niet meer automatisch door van Rijk en provincies naar de gemeenten en de goedkeuring van bestemmingsplannen is vervallen.

De Provincie Limburg heeft er niet voor gekozen om haar beleid te laten doorwerken door middel van een verordening. Dit vanwege het feit dat een verordening star is en nauwelijks maatwerk kan leveren. Daarnaast heeft de provincie vertrouwen in het feit dat door middel van bestuurlijk afspraken de gemeente en de provincie beter en sneller kunnen samenwerken.

De provincie heeft daarom met de gemeenten bestuursakkoorden afgesloten waarin wordt afgesproken dat de gemeente een aantal provinciale belangen snel en adequaat gaat doorvertalen naar bestemmingsplannen.

Op 19 juni 2009 is het afsprakenkader tussen de Provincie Limburg en de gemeente Schinnen bekrachtigd. Voor de gemeente Schinnen heeft dit afsprakenkader met name betrekking op het opstellen van het bestemmingsplan Buitengebied in verband met de daaraan aanwezige provinciale belangen. De afspraak is dat dit bestemmingsplan voor 1 januari 2012 is vastgesteld. Het afsprakenkader is als bijlage 1 bij deze toelichting opgenomen.

10.5 POL- aanvulling verstedelijking, gebiedsontwikkeling en kwaliteitsverbetering

De POL-aanvulling verstedelijking, gebiedsontwikkeling en kwaliteitsverbetering (POL-VGK) bevat een aantal beleidsaanpassingen, die zich concentreren rond deze drie thema's. Deze aanpassingen zijn nodig omdat de aard of omvang van de problematiek verandert, omdat de rol van de Provincie verduidelijking of aanscherping verdient of als doorvertaling van gemaakte afspraken bijvoorbeeld met het Rijk of met regio's.

Verstedelijking

Uit actuele bevolkingscijfers en -prognoses blijkt dat de bevolkingsdaling in Zuid-Limburg zich onverminderd voortzet, vanaf 2010 gaat ook de bevolking in Midden-Limburg dalen, in 2011 gevolgd door Noord-Limburg. De effecten van deze krimp worden in sommige regio's nu ook feitelijk zichtbaar. In Zuid-Limburg als geheel neemt de woningbehoefte vanaf 2014 af, Noord- en Midden-Limburg volgen enkele jaren later (2026/27). Daar staat een forse en kostbare herstructureringsopgave tegenover, vooral in de steden. Die combinatie maakt dat oude financieringsinstrumenten niet meer toereikend zijn. Voor een structurele aanpak van deze opgave zullen nieuwe, slimme instrumenten moeten worden ingezet. Het vraagt bovendien om een aanpak waarbij herstructurering en transformatie van bestaande woongebieden aan de ene kant en de ontwikkeling van nieuwe woningen aan de andere kant onlosmakelijk met elkaar verbonden worden, ondermeer door gebruik te maken van de waardecreatie en/of de mogelijkheden van kostenverevening tussen gebieden.

De Provincie ziet daarin nadrukkelijk een coördinerende en sturende rol voor zichzelf weggelegd. Die rol kan per regio verschillen. De markten voor woningen en bedrijfshuisvesting zijn immers (boven)regionaal.

De Provincie wil die veranderende rol in de POL-aanvulling vastleggen, evenals de hoofdlijnen van de sturing op woningvoorraadontwikkeling en de aanpak van herstructurering en transformatie van woongebieden.

Op het gebied van werklocaties regelt de POL-aanvulling de doorvertaling van de beleidslijnen voor bedrijventerreinen zoals vastgelegd in het Programma werklocaties 2020, in de Samenwerkingsagenda Mooi Nederland en het daaraan gekoppelde Convenant bedrijventerreinen 2010 - 2020, mede gebaseerd op het advies van de Taskforce (Her)ontwikkeling Bedrijventerreinen (de commissie Noordanus).

Gebiedsontwikkeling

Gebiedsontwikkeling is een aspect dat als een rode draad door de POL-aanvulling heen loopt. Het document bevat beleidsuitspraken over woningbouw buiten de contour, over ontwikkelingen in het Nationaal Landschap Zuid-Limburg en de Rijksbufferzones.

Kwaliteitsverbetering

Het streven naar Limburg als kwaliteitsregio is niet nieuw. Het heeft in POL2001 en POL2006 al veel aandacht gekregen. De POL-aanvulling is vooral gericht op een kwaliteitsslag in de inzetten instrumenten. Zo zijn de afgelopen jaren een aantal nieuwe instrumenten ontwikkeld (zoals Ruimte voor Ruimte, BOM+ en VORM) die ertoe bijdragen dat economische ontwikkelingen in het landelijk gebied gepaard gaan met het versterken van de omgevingskwaliteit. Deze instrumenten zijn inmiddels samengebracht onder één noemer namelijk het Limburgs Kwaliteitsmenu. Tegelijkertijd wordt getracht om dit vernieuwde instrumentarium over te dragen aan de gemeenten, onder de voorwaarden dat de gemeenten een Structuurvisie hebben vastgesteld (en akkoord bevonden door de provincie), waarin dit Limburgs Kwaliteitsmenu is verankerd.

Aangescherpte formulering provinciaal belang

Om duidelijkheid te verschaffen over de wijze waarop de Provincie haar nieuwe bevoegdheden ingevolge de medio 2008 gewijzigde Wro zal inzetten, geldt voor alle genoemde thema's dat op onderdelen de formulering van het provinciale belang aangescherpt wordt. Tot die bevoegdheden behoren de vaststelling van inpassingsplannen en het gebruik van proactieve en reactieve aanwijzing. In de POL-aanvulling nieuwe Wro uit december 2008 hebben Provinciale Staten uitgesproken om vooralsnog niet te kiezen voor het instrument van de ruimte verordening, maar via bestuurlijke afsprakenkaders met de gemeenten de doorwerking van rijks- én provinciale belangen in bestemmingsplannen te borgen.

Doelen

De doelen van de POL-aanvulling vallen als volgt samen te vatten:

- Provinciale regie en sturing op woningvoorraadontwikkeling;
- Provinciale regie en sturing op ontwikkeling werklocaties;
- Selectieve provinciale sturing op verstedelijkingsprocessen;
- Ruimte voor nieuwe clusters van bebouwing in landelijk gebied ("nee, tenzij");
- Het verbinden van nieuwbouw of uitleglocaties met revitalisering en/of herstructurering (Woongebieden, werklocaties, glastuinbouw);
- Selectieve provinciale sturing op gebiedsontwikkelingen;
- Verankeren en overdragen van het Limburgs Kwaliteitsmenu.

10.6 Het Limburgs Kwaliteitsmenu en bestuursakkoord Limburgs Kwaliteitsmenu

Het Limburg Kwaliteitsmenu (LKM) is gebaseerd op het idee dat bebouwingsontwikkelingen in het buitengebied leiden tot verlies van omgevingskwaliteit en dat dit verlies op een kwalitatieve manier moet worden gecompenseerd. De doelstelling is dan ook het combineren van ruimtelijke

ontwikkelingen in het buitengebied met het verbeteren van de ruimtelijke kwaliteit in Limburg. In het LKM wordt, afhankelijk van de soort ontwikkeling, gewerkt met maatwerk, richtlijnen en drempelwaarden. Op 12 januari 2010 hebben Gedeputeerde Staten de beleidsregel Limburgs Kwaliteitsmenu vastgesteld.

In het LKM zijn de bestaande provinciale instrumenten als VORm, Rood voor Groen, Ruimte voor Ruimte en BOM+, geïntegreerd en aangevuld met een aantal nieuwe instrumenten. Een belangrijke verandering hierbij is dat de verantwoordelijkheid en de uitvoering van het Kwaliteitsmenu waar mogelijk in handen van de gemeenten wordt gelegd, indien de gemeente dit Kwaliteitsmenu heeft verankerd in een door de provincie als goed beoordeelde Structuurvisie. De gemeente Schinnen heeft aangegeven dit LKM te willen overnemen. Daartoe is op 12 oktober 2010 het afsprakenkader LKM getekend door de Provincie en de gemeente Schinnen. De gemeente Schinnen geeft hierin aan het Limburgs kwaliteitsmenu te willen implementeren met als basis hiervoor een Structuurvisie LKM.

Op de voor het onderhavige bestemmingsplan relevante modules wordt hieronder nader ingegaan. In de gemeentelijke structuurvisie LKM (Limburgs Kwaliteitsmenu) zijn de modules nader uitgewerkt. In de regels van dit bestemmingsplan worden de voorwaarden verder uitgewerkt.

Module voor nieuwe landgoederen

Ter versterking van de natuurlijke, landschappelijke, economische en recreatieve functie van het buitengebied kunnen nieuwe landgoederen worden opgericht. De landgoederen hebben kwaliteiten op zichzelf, maar versterken bij voorkeur ook de kwaliteiten van nabijgelegen natuurgebieden, landschappelijk waardevolle gebieden en de uitloopgebieden van de steden. De belangrijkste aspecten aan het landgoed zijn de openbare toegankelijkheid, de herkenbaarheid en uitstraling; de eenheid en allure. Een belangrijk doel van het beleid voor nieuwe landgoederen is het realiseren van nieuw groen en landschap. Het rood op het landgoed dient beperkt te zijn en onderdeel te zijn van het geheel van het landgoed. Een landgoed heeft een minimale oppervlakte van circa 10 hectare nieuw groen. Maatwerk is daarin mogelijk.

Het rood kan verschillende passende functies herbergen. Wanneer deze functie wonen betreft wordt bij een landgoed van circa 10 hectare gedacht aan maximaal 4 wooneenheden in een gebouw van allure of in een samenhangend ensemble. Bij grotere landgoederen is maatwerk mogelijk. De te bereiken kwaliteit staat daarbij voorop.

Als variant kunnen bij bestaande (woon)gebouwen, zoals voormalige boerenbedrijven, landgoederen worden gevormd met een oppervlakte van minimaal 5 hectare nieuwe natuur.

In de EHS (P1) is maatwerk aan de orde in overleg met de Provincie.

Module 'gebiedseigen recreatie en toerisme'

Voor recreatieve en toeristische voorzieningen die gebiedseigen zijn in het buitengebied staat de inpassing en de (verbetering van de) kwaliteit op de locatie van de ontwikkeling zelf voorop. Er moet een goede ruimtelijke en landschappelijke inpassing geleverd worden.

Het gaat hier dan om voorzieningen die afhankelijk zijn van een ligging in het buitengebied en die ontwikkeld worden met een groene inrichting. Voorbeelden zijn campings, golfbanen en bungalowparken. Hierbij dient een ruime parkachtige setting te worden gecreëerd, die kan bijdragen aan de kwaliteit van het buitengebied. Om te borgen dat deze projecten een voldoende groen karakter hebben wordt de toepassing van een minimumverhouding groen ten opzichte van rood geadviseerd. Hiervoor is een richtlijn in de vorm van een verhouding van circa 1:5 gegeven. Inclusief inpassing levert de ontwikkeling circa 5 keer zoveel nieuw groen op als nieuw

rood en grijs. Het groen wordt daarbij passend bestemd en beschermd. Bij voorkeur vindt de compensatie binnen de ontwikkeling of in de directe omgeving plaats.

Kleinere – niet commerciële – recreatieve en toeristische voorzieningen zoals picknickplaatsen, recreatieve parkeerplaatsen, gemeentelijke sportparken, trapveldjes, speelvoorzieningen etc. vallen niet onder dit beleid.

Module 'niet gebiedseigen recreatie en toerisme'

Bij de ontwikkeling van niet gebiedseigen recreatie in het buitengebied dient er niet alleen een goede ruimtelijke en landschappelijke inpassing plaats te vinden, maar ook een kwaliteitsbijdrage te worden geleverd. Dit ter compensatie van de inbreuk die door de ontwikkelingen wordt gedaan in het buitengebied. De functie had immers ook binnen een kern of de stadsregio een plaats kunnen krijgen. Voor de nieuwvestiging of uitbreiding van niet gebiedseigen, meer rode R&T ontwikkelingen geldt als drempelwaarde voor de kwaliteitsbijdrage € 25 per m² bedrijfsvloeroppervlakte. De gemeente heeft op basis van deze minimumhoogte een eigen benadering of berekeningswijze gebruiken, afhankelijk van de lokale situatie in de Structuurvisie LKM toegepast.

Nieuwe solitaire recreatiewoningen en appartementen zijn planologisch te beschouwen als woningen. Zij kunnen alleen worden gerealiseerd op locaties waar ook woningen kunnen worden gerealiseerd. Ook in het kwaliteitsmenu worden zij gelijk behandeld. De module voor solitaire woningbouw is van toepassing.

Module 'Agrarische nieuwvestiging en uitbreiding'

De module voor agrarische nieuwvestiging en uitbreiding van agrarische bedrijven is van toepassing op agrarische bedrijven, agrarische hulp- en nevenbedrijven, boomkwekerijen, paardenhouderijen en hoveniersbedrijven e.d.

Nieuwvestiging en uitbreiding van agrarische bedrijven is alleen toegestaan na een ruimtelijke afweging en onder voorwaarde dat de agrarische bedrijven een bijdrage leveren aan de ruimtelijke kwaliteit van de omgeving middels inpassing en kwaliteitsverbetering. Bij nieuwvestiging dient de agrariër op basis van een bedrijf ontwikkelingsplan aan te tonen dat zijn bedrijf – op termijn- volwaardig is. De kwaliteitsverbetering is maatwerk op basis van aard en omvang van de ontwikkeling en de waarde van de omgeving.

Als basis geldt voor elke ontwikkeling met betrekking tot bouwen, bouwwerken en verharding van agrarische bedrijven dat:

- de ontwikkeling wordt ingepast op basis van een inpassingsplan, dat is afgestemd op de specifieke omgevingskenmerken (landschappelijke en ruimtelijke inpassing);
- er ten aanzien van de nieuwe ontwikkeling voorzieningen worden getroffen voor de afkoppeling van hemelwater, waarbij afhankelijk van de situatie dit infiltratie of retentie kan zijn.

In geval van:

- nieuwvestiging (inclusief omschakeling) of,
- overschrijding van de referentiemaat of,
- ontwikkeling in gebieden met méér dan alleen agrarische waarde volgens het bestemmingsplan (landschappelijke, natuurlijke of cultuurhistorische waarde), geldt naast de basis ook een aanvullende kwaliteitsverbetering. Onderdeel van deze kwaliteitsverbetering is sloop van bebouwing, aanleg van nieuwe natuur of landschap en andere kwaliteitsverbeterende maatregelen. Indien aanvullende kwaliteitsverbeterende maatregelen

len aan de orde zijn, dient in ieder geval de volledige kavel te worden ingepast (bij het basispakket hoeft alleen de uitbreiding ingepast te worden).

	Het oprichten van nieuwe bebouwing en verharding binnen de vigerende agrarische bouwkwavel	Uitbreiding onder de referentiemaat binnen een bestemming 'puur' agrarische gebied	Uitbreiding onder de referentiemaat binnen een bestemming 'agrarisch met waarden'	Uitbreiding boven de referentiemaat ongeacht de omliggende bestemming	Nieuwvestiging/ omschakeling
Inpassing van de nieuwe bebouwing en verharding.	+	+	+	+	+
Voorzieningen ter voorkoming van problematiek hemelwater als gevolg van nieuwe bebouwing/ verharding. Afhankelijk van de situatie kan dat infiltratie of retentie zijn	+	+	+	+	+
Kwaliteitsverbeterende maatregelen zoals sloop, de aanleg van natuur, landschap of andere ruimtelijke kwaliteitsverbeterende maatregelen	–	–	+	+	+

+ verplicht

– niet verplicht

Het kleinschalig kamperen (kamperen bij de boer) is onderdeel van het verbrede agrarische bedrijf. Het vindt plaats op of aansluitend aan de bouwkwavel. De inpassing en eventuele aanvullende maatregelen dienen te voldoen aan de regeling voor agrarische bedrijven.

Module 'uitbreiding solitaire bedrijven in het buitengebied'

De uitbreiding van bestaande bedrijven in het buitengebied is alleen mogelijk onder strikte voorwaarden. Indien blijkt dat er geen andere mogelijkheden zijn dan uitbreiding ter plekke, dan is uitbreiding alleen mogelijk wanneer naast een goede ruimtelijke en landschappelijke inpassing ook een kwaliteitsbijdrage geleverd wordt. Via deze kwaliteitsbijdrage wordt de ingreep in het buitengebied gecompenseerd. Voor de hoogte van de kwaliteitsbijdrage wordt een drem-pelwaarde gegeven. Uitgangspunt voor de berekening van de oppervlakte aan bedrijvigheid is de bestemming "bedrijven" waarbij binnen deze bestemming bouw, opslag, transport, etc. plaats kan vinden.

In het provinciale ruimtelijke beleid zoals dat in het POL is opgenomen, wordt geen mogelijkheid geboden voor de vestiging van nieuwe solitaire bedrijven in het landelijk gebied. Een uitzondering is mogelijk voor bedrijven die zich vestigen in VAB's, (Vrijkomende Agrarische Bedrijven), waar de mogelijkheid bestaat om binnen de bestaande gebouwen - passende functies te vestigen.

Module 'nieuwe solitaire woningbouw'

Deze module is een vervolg op het in Limburg gevoerde VORM-beleid. Het beleid is van toepassing op die gevallen waarin de bestemming van een perceel wordt gewijzigd in een woonbestemming, waardoor woningbouw mogelijk wordt gemaakt. Of indien op een woonbestemming via bestemmingswijziging een nieuwe woning (extra) kan worden gebouwd. Deze ontwikkeling is alleen mogelijk indien ze per saldo tot een ruimtelijke kwaliteitsverbetering leidt. Om invulling te geven aan deze voorwaarde zal ter plaatse sprake moeten zijn van kwaliteit, maar dient ook een kwaliteitsbijdrage te worden geleverd. De bestemmingswijziging is alleen mogelijk op een locatie binnen een bestaand lint of cluster of grenzend aan de kern. Het bouwen van solitaire woningen "in het vrije veld" blijft uitgesloten, met uitzondering van de nieuwe landgoederen. De woningen dienen te passen in de regionale woningbouwafspraken.

10.6. Beleidsregel hagelnetten.

Via de Beleidsregel hagelnetten (2004) wil de provincie Limburg maatwerk mogelijk maken voor de toepassing van hagelnetten ter voorkoming van hagelschade in de fruitteeltsector. De beleidsregel maakt het mogelijk hagelnetten, die zijn aan te merken als bouwwerken, buiten de agrarische bouwkwavel op te richten.

Vanwege de invloed van reliëf op de zichtbaarheid van hagelnetten in het Zuid-Limburgse landschap, is de toelaatbaarheid afhankelijk gesteld van dat reliëf. Het oprichten van hagelnetten is uitgesloten op overwegend steile hellingen (>8%) en in de beekdalen. In laagten en droogdalen en op minder steile hellingen (4-8%) wordt een meer terughoudend beleid gevoerd. Voor de plaatsing van hagelnetten dient dan ook een advies te worden gevraagd bij de Provincie. Op de plateaus (0-4%) zal het oprichten van hagelnetten in de regel mogelijk zijn. Daarbij dient echter steeds een afweging gemaakt te worden in het kader van de aantasting van de beleving van het landschap.

Het oprichten van hagelnetten buiten de agrarische bouwkwavel blijft uitgesloten voor percelen die gelegen zijn in de volgende gebieden:

- steile hellingen (overwegend >8%);
- de beekdalen van Zuid-Limburg;
- het Maasdal van Zuid-Limburg voorzover gelegen buiten de grens stedelijke dynamiek.

De mogelijkheden voor hagelnetten in het onderhavige bestemmingsplan zijn afgestemd op de provinciale beleidsregel voor hagelnetten.

10.7 Beleid ten aanzien van teeltondersteunende voorzieningen

In de Beleidsregel teeltondersteunende voorzieningen (2005) worden door de provincie Limburg de mogelijkheden tot het toepassen van teeltondersteunende voorzieningen, zoals boogkassen, containervelden en regenkapten, vastgelegd.

Uitgangspunt is dat teeltondersteunende voorzieningen op het bebouwde deel van de agrarische bouw kavel gesitueerd worden. Voor zover containervelden en tijdelijke teeltondersteunende voorzieningen in de vorm van lage tunnels, tijdelijke regenkapten en tijdelijke hoge boogkassen niet op dit bebouwde deel kunnen worden opgericht, kan de agrarische bouw kavel worden uitgebreid met een onbebouwd deel. Het onbebouwde deel van de agrarische bouw kavel dient zoveel als mogelijk aan te sluiten bij het bebouwde deel van de bouw kavel. Daarbij dient een afweging volgens de agrarische module van het LKM te worden gemaakt.

Bij grote oppervlakten of in gebieden met landschappelijke waarde dient advies te worden ingewonnen bij de provincie. Dit geldt ook voor uitbreiding van bestaande of nieuwe kassen welke een in de beleidsregel genoemde oppervlaktemaat overschrijden. Om erop toe te zien dat tijdelijke voorzieningen na beëindiging van de teelt netjes worden opgeruimd maakt een 'verwijderingsprotocol' onderdeel uit van de beleidsregel.

Het bestemmingsplan biedt mogelijkheden voor het realiseren van teeltondersteunende voorzieningen. Deze mogelijkheden zijn afgestemd op de 'beleidsregel teeltondersteunende voorzieningen'.

Uitgesloten is plaatsing van teeltondersteunende voorzieningen in de beekdalen van Limburg alsook op hellingen van meer dan 4% in Zuid-Limburg. Een uitzondering hiervoor is gemaakt voor hagelnetten. Zie hierboven de "beleidsregel hagelnetten".

10.8 Het Provinciaal Waterplan 2010-2015 'WATER IN BEWEGING' (20 november 2009)

De afgelopen jaren is het besef gegroeid dat het waterbeleid een internationale aangelegenheid is, waarvoor de kaders steeds meer op Europees niveau bepaald worden. Een belangrijke uitdaging is dan ook de uitvoering van de Europese Kaderrichtlijn Water (KRW), die in 2009 tot een gezamenlijk (internationaal) stroomgebiedbeheerplan voor de Maas moet leiden. Ook de uitvoering van de Hoogwaterrichtlijn sluit hier bij aan. Daarnaast vraagt klimaatverandering, vernieuwde nationale wetgeving en de afspraken uit het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) om een actualisatie van het waterbeleid uit het POL2006. Voldoende en schoon water is een economische factor van betekenis en onmisbaar voor mens, natuur en allerlei maatschappelijke functies. De burger stelt daarbij steeds hogere eisen aan de veiligheid, het gebruik en de beleving van water. Duurzaamheid en publieke participatie zijn daarom belangrijke uitgangspunten bij de actualisatie van het provinciaal waterbeleid.

Vanuit haar kaderstellende rol heeft de provincie het strategisch waterbeleid op hoofdlijnen vastgelegd in het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL). Het Provinciaal Waterplan 2010-2015 is een aanvulling op dit POL. Het doel is een herijking en uitwerking van het waterbeleid uit het POL2006, op basis van bovengenoemde Europese en nationale kaders.

Het waterplan heeft een looptijd van zes jaar en is gekoppeld aan de looptijd van het Stroomgebiedbeheerplan Maas. De hoofdlijnen van het waterbeleid uit het POL2006 zijn gecontinueerd, conform de provinciale uitgangspuntennotitie KRW, diverse besluiten uit het Regionaal Bestuurlijk Overleg Maas en de notitie voorkeursvariant KRW en NBW van november 2007. Om te kunnen voldoen aan de wettelijke vereisten zijn de doelen nader geconcretiseerd en is gebruik gemaakt van de mogelijkheid die de KRW biedt om de uitvoering te faseren.

Visie op het watersysteem

In de loop van de tijd zijn de watersystemen in Limburg steeds verder gereguleerd ten behoeve van economische ontwikkelingen en bebouwing. Daardoor is de natuurlijke veerkracht van het watersysteem, het vermogen om piekbelasting op te vangen en periodes van droogte te door-

staan, grotendeels verdwenen. Dit heeft onder meer geleid tot een groter overstromingsrisico van de Maas en de beekdalen, regelmatig terugkerende wateroverlast en erosie, watertekort, gebrekkig ecologisch functioneren en hardnekkige milieuproblemen (emissies, verdroging), met negatieve gevolgen voor mens, natuur en economie.

Naar verwachting zal de druk op de watersystemen in de toekomst toenemen door verdere verstedelijking en intensiever ruimtegebruik. Bovendien zal de klimaatverandering tot meer extreme neerslagpatronen leiden, waardoor ook de piekbelasting van de watersystemen zal toenemen. Het huidige watersysteem heeft onvoldoende ruimte en veerkracht om extreme omstandigheden op te kunnen vangen, en wordt door de geschetste toekomstige ontwikkelingen steeds problematischer.

Het is daarom nodig dat het watersysteem meer ruimte krijgt en natuurlijke processen worden hersteld. Door de provincie wordt dit tevens als kans gezien om de ecologische en ruimtelijke kwaliteit in de provincie aanmerkelijk te verbeteren. De provincie zet daarbij in op behoud en herstel van ecologisch gezonde en veerkrachtige watersystemen, die tevens functioneren als natuurlijke klimaatbuffers: ecologisch gezond functionerende watersystemen die in staat zijn om het variërende aanbod en de wisselende kwaliteit van water op een natuurlijke manier op te vangen. Men wil dit bereiken door de aan de watersystemen gebonden functies meer in balans te brengen met variaties in de beschikbaarheid en kwaliteit van water. Een duurzame en integrale aanpak, gericht op het klimaatbestendig maken van de watersystemen, staat hierbij centraal. Deze vernieuwing in het waterbeheer wordt gestalte gegeven door onder andere een (grensoverschrijdende) stroomgebiedbenadering, een integrale en brongerichte aanpak, het meer ruimte geven aan natuurlijke processen in de watersystemen, het in acht nemen van het solidariteitsprincipe (niet-afwentelen) en het vooraf betrekken van water bij ruimtelijke ontwikkelingen en afwegingen.

10.9. Natuur- en Landschapsbeheer 2010-2020

De directe aanleiding voor het opstellen van een beleidsnota Natuur en landschapsbeheer 2010-2020 is het aflopen van de geldigheid van de nota Natuur en landschapsbeheer 2000-2010. Overigens niet alleen omdat die nota volgens de titel geldig was tot 2010 maar ook omdat er inmiddels belangrijke veranderingen zijn opgetreden in de taakverdeling tussen rijk en provincies ten aanzien van natuur- en landschapstaken; veranderingen die niet zijn voorzien in de tot 2010 geldende beleidsnota.

De grootste van die veranderingen zijn:

- a) de decentralisatie van de uitvoering van de Natuurbeschermingswet van het rijk naar de provincies;
- b) de overheveling per 1.1.2007 van rijksbudgetten en uitvoeringsverantwoordelijkheid voor bijna alle rijksdoelen ten aanzien van natuur en landschap naar de provincies in het kader van de WILG.

In dit kader heeft het rijk onder meer de bevoegdheid tot het beschikken over de middelen voor aankoop, inrichting en beheer van de Ecologische Hoofdstructuur aan de provincies overgedragen. Door deze overhevelingen van taken is de rol en taak van de provincie op het gebied van natuur en landschapsbeheer aanzienlijk versterkt en kon de nota Natuur en landschapsbeheer 2000-2010 niet meer dienen als richtinggevend kader voor de uitvoering van de provinciale taken op dit gebied.

Een andere reden om de aanpak voor dit beleidsveld te herijken en vernieuwen is de in 2008

opgelaaide discussie over de onttrekking van gronden uit de landbouw en het grote aandeel dat grondonttrekking voor natuurontwikkeling daarbij heeft.

Met de landbouwsector is reeds bij de discussie over extra grondclaims voor de realisatie van de Landschapsvisie Zuid-Limburg in 2008 afgesproken dat de provincie zou nagaan in hoeverre de landbouwsector op een voor de blijvende landbouwbedrijven opbouwender wijze, nauwer betrokken kan worden bij natuur- en landschapsbeheer door middel van het ruimer beschikbaar maken van overheidsvergoedingen voor groenblauwe diensten.

Beide zaken – de grondonttrekking en de kansen voor groenblauwe diensten – zijn recent nader uitgezocht door de onderzoeksinstituten LEI en Alterra gezamenlijk. Zij hebben voor het aanpakken van beide zaken een reeks aanbevelingen gedaan.

De belangrijkste aanbevelingen op beleidsmatig niveau luiden - sterk samengevat - als volgt:

- a) Maak meer herbegrenzing van de EHS mogelijk en zorg voor een grootschalige actualisatie van de EHS;
- b) Zorg ervoor dat groene tegenprestaties ook in de EHS gerealiseerd kunnen worden;
- c) Ontwikkel Cultuurlandschapsfondsen voor het vergoeden van groenblauwe diensten;
- d) Ontwikkel regelingen voor groenblauwe diensten in nauwe samenwerking met de stichting IKL, de LLTB en gemeenten;
- e) Ga ook over tot een actualisatie van de Provinciale Ontwikkelingszone Groen.

Al deze aanbevelingen worden in de beleidsnota Natuur- en Landschapsbeheer 2010-2020 opgepakt en in beleid omgezet.

Andere belangrijke zaken die met deze beleidsnota aangepakt worden zijn:

- a) De problemen rond het op tijd realiseren van de EHS;
- b) De wens om burgers en gemeenten sterker te betrekken bij natuur en landschapsbeheer en -bescherming;
- c) De noodzaak om actiever te sturen op de realisatie van ontsnipperings-maatregelen bij rijks-wegen, provinciale wegen en gemeentelijke wegen;
- d) Het actualiseren van het provinciaal beleid ten aanzien van soortenbescherming, inclusief het actualiseren van het overzicht van bedreigde soorten in Limburg.

10.10. Integraal kampeerbeleid Limburg.

Ter vervanging van de Wet op de Openluchtrecreatie (WOR) is door de provincie Limburg een Beleidsregel Kampeerbeleid opgesteld (december 2007). In dit kader worden de beleidskeuzes voor de diverse categorieën van kamperen op een rij gezet.

Aangaande kampeerterreinen wordt voorgesteld om het maximaal aantal kampeer- en of standplaatsen te laten vervallen. Wel zou een ruimtelijke zonering aangebracht moeten worden naar kampeerterrein I (toeristische plaatsen), kampeerterrein II (toeristische plaatsen, stacaravans, chalets) en recreatiewoningen. Aan de omvang van de te plaatsen kampeermiddelen worden voorwaarden gesteld, zo ook aan de noodzakelijke voorzieningengebouwen. Landschappelijke inpassing wordt verplicht en dient overeenkomstig bestemd te worden.

Kleinschalig kamperen wordt onder voorwaarden bij ontheffing van het bestemmingsplan toegestaan, als ondergeschikte functie bij een boerenbedrijf. In het Nationale Landschap wordt daarbij vastgehouden aan een maximum van 15 standplaatsen met uitzondering van de boerderijcamping de Botkoel te Puth waar in overeenstemming met het provinciaal beleid een maximum van 25 is toegelaten. Het kampeerterrein mag alleen gebruikt worden in de periode van 1 maart t/m 31 oktober. Landschappelijke inpassing dient gestimuleerd te worden.

Tijdelijk kamperen is planologisch relevant indien het meerdaags is, het van enige importantie is en het met enige regelmaat plaatsheeft. In deze gevallen zal het tijdelijk gebruik bij ontheffing van het bestemmingsplan worden toegestaan. De maximale duur van het tijdelijke kamperen wordt op 10 dagen voorgesteld. Natuurkampeerterreinen kunnen positief bestemd worden, als voldaan wordt aan de voorwaarden van de Stichting Natuurkampeerterreinen. Door de Provincie wordt geadviseerd wordt vrij kamperen en kamperen voor eigen gebruik niet toe te staan. Hiertoe dient in de APV een passage te worden opgenomen.

HOOFDSTUK 11 REGIONAAL BELEID

11.1 Regiovisie Westelijke Mijnstreek

De regiovisie Westelijke Mijnstreek “Ruimte voor nieuwe generaties” vormt de concretisering van de Ontwikkelingsagenda van het Stedelijk Netwerk en de Limburg agenda voor de Westelijke Mijnstreek. Met de regiovisie geven de betrokken gemeenten (Stein, Beek, Schinnen en Sittard-Geleen) en de provincie duidelijkheid over hun consistente visie en hun prioriteiten aan private partijen, die daardoor in de positie worden gebracht om investeringen te doen in een stabiele en hun ondersteunende publieke omgeving. Dit moet resulteren in onomkeerbare besluiten. Om die reden willen de betrokken gemeenten en de provincie zich voor een lange tijd committeren aan deze visie. Daarbij worden periodiek de feitelijke ontwikkelingen, kansen en bedreigingen tegen het (actuele) licht gehouden en zonodig worden deze ontwikkelingen en de aanpak bijgestuurd.

De regiovisie concentreert zich op die onderdelen van het overheidsbeleid die de motor vormen voor de ontwikkeling van de regio en waarbij samenwerking tussen overheden en tussen overheden en private partijen, een voorwaarde is.

De regiovisie is leidend voor de inbreng in het overleg met het Rijk, onder andere in het MIRT-overleg. De regiovisie brengt de samenhang tot stand tussen een aantal belangrijke sectorale visies, zoals de economische Versnellingsagenda, Logistieke visie Zuid-Limburg, Woonmilieuvisie, programma werklocaties en Visie Groene waarden. Vanuit die samenhang moeten de beoogde ontwikkelingen aan kracht winnen.

Vanuit de Ontwikkelingsagenda van het Stedelijk Netwerk Zuid-Limburg en de Limburgagenda is gezamenlijk focus aangebracht in de vorm van vier speerpunten, te weten: (1) innovatieve bedrijvigheid, (2) transformatie van de woningvoorraad, (3) ontwikkeling van de sportzone en dat alles (4) in samenhang met landschappelijke inpassing (groene waarden) . Deze focus moet leiden tot het bieden van ruimte voor (innovatieve) economische en landschapsontwikkelingen in de omgeving van de Research & Businesscampus Chemelot en rondom Nedcar.

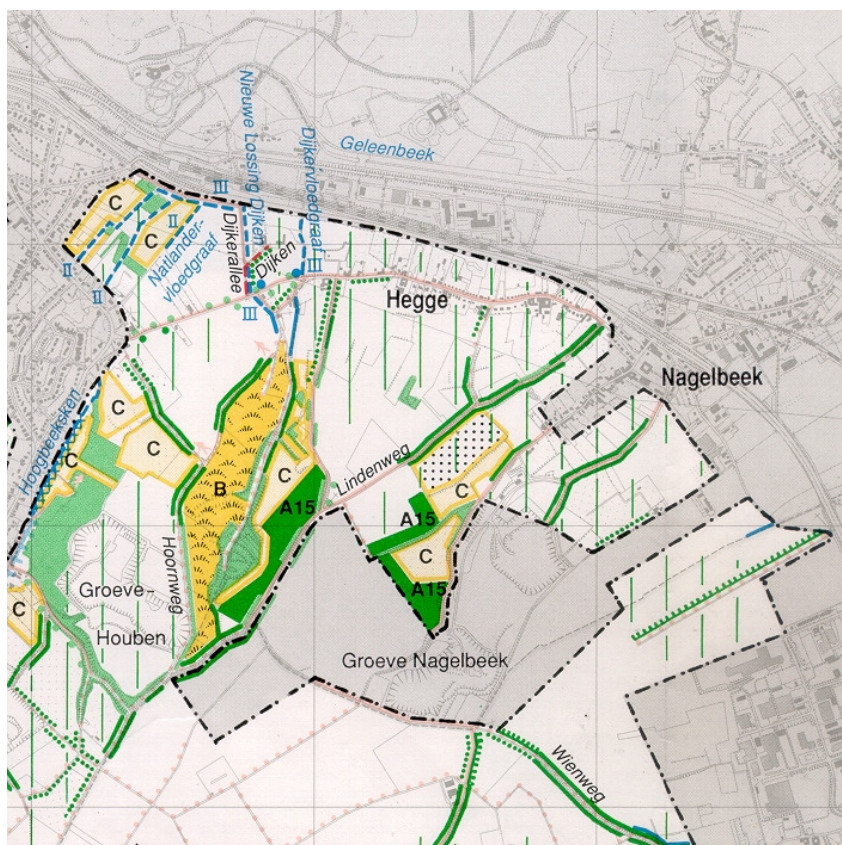
Focus die moet leiden tot vergroting van het aantal beschikbare arbeidskrachten (aantrekken en vasthouden), benutten van de kansen rondom sport en talentontwikkeling, transformeren van de woningvoorraad en versterking van het landschap.

11.2 Herinrichtingsplan Centraal-Plateau.

In het gebied van het Centraal Plateau vindt veel erosie plaats. Dit was de reden om het gebied aan te merken als Landinrichtingsproject. De Landinrichtingscommissie Centraal Plateau, waarin alle belanghebbenden van het gebied zijn vertegenwoordigd, kan een 26-tal regenwaterbuffers realiseren in het agrarisch gebied van de gemeenten Beek, Schinnen, Nuth, Voerendaal, Meerssen en Valkenburg.

De doelen die met dit project worden bereikt zijn:

- Erosiebestrijding
- Verbetering van het ontwikkelingsperspectief voor bestaande grondgebonden landbouw
- Realisatie EHS

Herinrichting Centraal-Plateau

11.3 Landschapspark De Graven.

In het deelgebiedsplan landschapspark De Graven is een streefbeeld van de gewenst/toekomstige situatie geven voor 2020. Het streven is een hoogwaardig leefomgeving te realiseren voor de Westelijke Mijnstreek.

Er wordt met name gestreefd naar het versterken van de ecologische structuur in samenhang met het vormgeven van de visueel-ruimtelijke stadsrand; met name wordt bedoeld de integratie en wederzijdse versterking van enerzijds de “groene ruimte” (natuur, landschap, bos, recreatie, landbouw) en anderzijds de “gebouwde ruimte” (wonen, bedrijven, infrastructuur). Vanuit een oogpunt van duurzaamheid wordt gestreefd naar een basiskwaliteit van milieu en water.

De kwaliteit van de woonomgeving, een gezond leefklimaat, bereikbaarheid en veiligheid is gegarandeerd. De dorpskernen zijn vitaal doordat voldoende huisvesting, basisvoorzieningen en economische activiteiten aanwezig zijn. De landbouw heeft zich hergepositioneerd en haar economisch draagvlak versterkt en vergroot. Het erosieprobleem is opgelost. Inmiddels zijn diverse deelprojecten gepresenteerd, zoals voor de Beekdalen en het Recreatief Plateau.

**landschapspark De Gra-
ven**

11.4 Groene waarden

Als een van de speerpunten uit de regiovisie Westelijke Mijnstreek is het Rapport Groene Waarden Westelijke Mijnstreek te noemen. De in de vorige paragrafen genoemde projecten Herinrichting Centraal Plateau en Landschapspark De Graven zijn ondergebracht bij de projecten van de groene waarden.

Deze “groene” visie beoogt groene dwarsverbindingen (oost-west) te leggen tussen de natuur langs de Belgische en Duitse Grens. Doel is een robuuste groene structuur, in de regio Westelijke Mijnstreek, te realiseren, waarbij de barrières van oost naar west worden opgeheven.

De combinatie van de huidige groene waarden met de groene projecten en de groene wensen levert een robuuste groene structuur op, bestaande uit 5 oost-west verbindingen tussen Rivierpark Maas en de robuuste verbinding Schinveld-Mook:

- 1, Natte en droge verbinding Middelsgraaf
2. natte en droge verbinding Geleenbeek, Vloedgraaf, Roode beek
3. Droge (en natte) verbinding Bottleneck
4. Droge verbinding Sittard-Geleen
5. Droge verbinding Centraal Plateau

De verbinding 5 is voor Schinnen relevant.

Projecten binnen (of op de grens van) het plangebied van het bestemmingsplan Buitengebied Schinnen 2010:

- 4: Hellingen Windraak/Wanenberg
- 12: Danikerberg-Kollenberg
- 36: Herontwikkeling “ De Groeven”
- 37: Herinrichting Centraal Plateau
- 38: Opwaardering Kakkertdal
- 47: Hellingen Schinnen-Spaubeek
- 48: Recreatief Plateau
- 49: Marathonparcours langs de beken
- 54: Gebiedsontwikkeling Thull
- 55: Natuurtransferium Thull

11.5 Regionale woonmilieuvisie Westelijke Mijnstreek

Met de Regionale woonmilieuvisie Westelijke Mijnstreek willen de gemeenten Schinnen, Stein, Beek en Sittard-Geleen en corporaties gezamenlijk een kwalitatieve visie neerleggen op het wonen in de Westelijke Mijnstreek in een veranderende markt tot 2030. Het doel is om een antwoord te krijgen op de vraag hoe de gemeente en de corporaties in de Westelijke Mijnstreek omgaan met de gevolgen van de krimp.

De status van de WMV (vastgesteld 17 april 2009) is die van een richtinggevend kader

De Woonmilieuvisie bestaat uit 3 delen:

1. een woonmilieuatlas, waarin de Westelijke Mijnstreek is opgedeeld in de verschillende woonmilieus
2. een inventarisatie van de hotspots (plekken, waar zich in de nabije toekomst ontwikkelingen kunnen voordoen)
3. een richtinggevend kader, waarbinnen toekomstige ontwikkelingen moeten passen.

De gemeente Schinnen bestaat uit twee woonmilieus te weten het Dorps woonmilieu, waartoe Puth, Schinnen en Oirsbeek en Amstenrade behoren en het Landelijk woonmilieu waartoe de rest van de kernen van Schinnen behoren.

Bij het Dorps woonmilieu wordt het accent gelegd op inbreiding, vooral waar bestaande voorzieningencentra kunnen worden versterkt. Bij eventuele uitbreiding dient maatwerk te worden geleverd, bijvoorbeeld ten aanzien van excellente woonmilieus. Daarnaast dienen de contouren van het POL te worden gerespecteerd.

Bij het landelijk woonmilieu heerst een conserverend beleid. Het accent ligt op het handhaven met hoogstens enkele beperkte inbreidingen met woningen. Vanwege het zeer beperkte aanbod c.q. het ontbreken van voorzieningen moet er geen woningbouw worden gerealiseerd die bestemd is voor zorgbehoevenden. Er dienen ook geen toevoeging plaats te vinden van excellente woonmilieus. De contouren van het POL moeten worden gerespecteerd.

Nieuwbouw van woningen zal gekoppeld moeten worden aan sloop van woningen (het principe van 1 erbij is 1 eraf). Om aan de veranderende kwaliteitsvraag te kunnen voldoen ligt er een aanzienlijke herstructureringsopgave.

11.6 Sectorale Structuurvisie Wonen (Westelijke Mijnstreek)

De regionale structuurvisie Wonen is vastgesteld. Hierin wordt nader uitgewerkt hoe de belangrijke opgave voor de Westelijke Mijnstreek gerealiseerd moet worden.

Incidentele mogelijkheden op grond van het Limburgs Kwaliteitsmenu (dat verwerkt is in de Structuurvisie LKM ter vervanging van de oude provinciale uitvoeringsregelingen Ruimte voor Ruimte, Rood voor Groen en dergelijke) kunnen binnen de gestelde uitgangspunten met de regio en de Structuurvisie LKM worden gerealiseerd. Voor compensatiemogelijkheden ter verbetering van het landschap, ter voorkoming van verloedering van bedrijfsgebouwen, het bieden van alternatieven voor monumentale (agrarische) gebouwen etc. ligt een afspraak van 20 wooneenheden over de planperiode van 10 jaar. Het beleid blijft daarnaast gericht op het schrappen van niet benutte bouwtitels.

11.7 Waterparagraaf

Watertoets.

Het doel van de watertoets is om water een uitgesproken en inhoudelijk betere plaats te geven bij het opstellen en beoordelen van alle waterhuishoudkundig relevante ruimtelijke plannen. De watertoets vraagt niet alleen een beschrijving van de waterhuishoudkundige situatie (zie 'verantwoording') en de invloed die de voorgestane ruimtelijke ontwikkelingen daarop hebben, maar ook om een vroegtijdig overleg met waterbeheerders.

Overleg waterbeheerder.

Bij het vooroverleg van het bestemmingsplan Buitengebied wordt het Waterschap Roer en Overmaas betrokken. Binnen dit verband hebben waterschap en zuiveringschap de mogelijkheid kennis te nemen van de inhoud van het plan en hun standpunten daarbij kenbaar te maken.

Daarnaast zijn het waterschap en zuiveringschap afzonderlijk aangeschreven om hun belangen in het buitengebied van Schinnen kenbaar te maken. Beide waterbeheerders hebben van deze mogelijkheid gebruik gemaakt.

Wateradvies.

In het kader van de watertoets wordt het bestemmingsplan Buitengebied voorgelegd aan het watertoetsloket. In het wateradvies p.m.

Waterbeheersplan Waterschap Roer en Overmaas 2004-2007.

Het Waterbeheersplan is het centrale beleidsplan van het waterschap. Het bevat de beleidsvoornemens voor de komende planperiode. Het is een plan op hoofdlijnen dat voortvloeit vanuit de vele beleidskaders die Europa, het Rijk en de provincie Limburg stellen.

Het bevat de doelstellingen van de watersystemen en waterketen in Limburg.

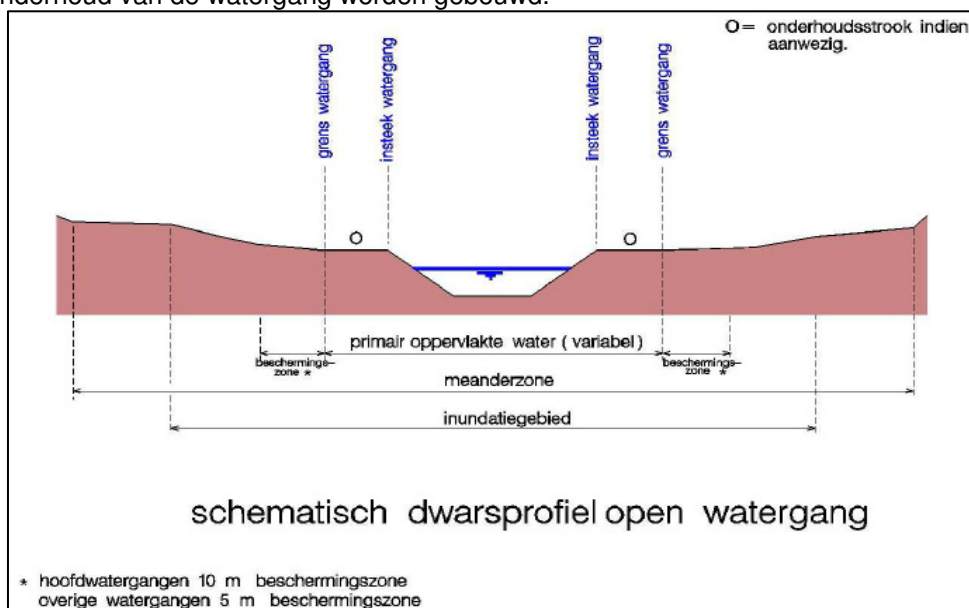
Om de beleidstaken uit te voeren beschikt het waterschap over verschillende instrumenten. De belangrijkste hiervan zijn de keur met bijbehorende legger.

Keur van het Waterschap Roer en Overmaas.

Het waterschap Roer en Overmaas is verantwoordelijk voor de waterhuishoudkundige verzorging (waterkwaliteit en kwantiteit) binnen de gemeente Schinnen. Voor waterhuishoudkundige ingrepen is de 'Keur van het Waterschap Roer en Overmaas' van toepassing.

De Keur is een waterschapsverordening die gebods- en verbodsbepalingen bevat met betrekking tot ingrepen die consequenties hebben voor de waterhuishouding en het waterbeheer. De keur omvat regels voor watergangen (beken en regenwaterbuffers) en waterkeringen (kaden en dijken). De regels geven duidelijkheid over wat wel en wat niet mag voor mensen die langs het water, wonen of die in, op of aan het water, een waterkering of een waterstaatswerk een activiteit willen uitvoeren. De keur stelt alleen regels voor oppervlaktewateren die niet behoren tot de wateren waarvoor het rijk verantwoordelijk is.

Rondom elke primaire watergang is een beschermingszone opgenomen. Binnen deze zone mogen enkel bouwwerken van geringe omvang, welke noodzakelijk zijn voor het beheer en onderhoud van de watergang worden gebouwd.

De beschermingszone is afhankelijk van of het een hoofd- of overige watergang is respectievelijk 10 en 5 meter breed, gemeten vanaf de grens van de watergang (insteek of buitenzijde van de aanwezige onderhoudsstrook).

De beschermingszone heeft behalve voor het handhaven van de bereikbaarheid als 'nevenfunctie' om eventuele toekomstige herinrichtingen of verbeteringen (capaciteitsvergroting) mogelijk te houden.

Legger van Waterschap Roer en Overmaas.

De legger geeft aan waar de bepalingen van de keur van toepassing zijn. In de leggers zijn de waterkeringen en primaire wateren met bijbehorende werken, beschermingszones, meanderzones en inundatiegebieden opgenomen en weergegeven. Deze zoneringen worden voor de volledigheid 1 op 1 overgenomen op de plankaart behorende bij dit bestemmingsplan.

Veiligheid en wateroverlast.

De doelstelling van het thema veiligheid en wateroverlast is het herstel van veerkrachtige watersystemen. De hierbij gehanteerde toetsingscriteria hebben betrekking op:

- het voorkomen van afwenteling van hydrologische knelpunten;
- behoud en ontwikkeling van ruimte voor afvoer en berging in beekdalen, droogdalen, kwelgebieden en depressies.

De navolgende ruimtelijke ontwerprichtlijnen dragen bij aan het realiseren van de doelstelling:

- in beekdalen, droogdalen, kwelgebieden en laagten:
 - vermijden van nieuwbouw en infrastructuur;
 - vermijden uitbreiding bestaande bebouwing, tenzij mogelijkheden voor behoud waterberging;
 - vermijden aantasting oorspronkelijk reliëf;
 - vermijden nieuwe vestiging landbouw of uitbreiding bestaande landbouw, tenzij verbetering omgevingskwaliteit bij handhaving retentiecapaciteit;
 - zoeken mogelijkheden voor vergroting van de beschikbare bergingscapaciteit;
- het bestemmen van gronden voor infiltratievoorzieningen en waterbuffers;
- het beperken van de verhardingen (eventueel gebruik open verhardingen);
- het opnemen van een beschermingszone.

In het buitengebied van Schinnen zal slechts zeer beperkt sprake zijn van uitbreiding van bebouwing of infrastructuur. Nieuwbouw en nieuwe infrastructuur zijn niet voorzien. In principe is wel nieuwvestiging van een agrarisch bedrijf mogelijk, maar alleen als dit het herstel van veerkrachtige watersystemen niet in de weg staat.

De in het buitengebied aanwezige gronden met daarop waterbuffers worden in het plan positief bestemd. Mocht in de toekomst de aanleg van nieuwe buffers noodzakelijk worden, dan kan de onderliggende bestemming daartoe gewijzigd worden.

Adequate watervoorziening.

Binnen het thema adequate watervoorziening staat het evenwicht van waterkwantiteit en kwaliteit met het neerslagpatroon en het gebruik van water voor andere functies centraal. De toetsingscriteria hierbij zijn:

- instandhouden van de handhaafbaarheid van de (natuurlijke) hydrologische randvoorwaarden;
- verhoging van de waterpeilen in de prioritair verdroogde gebieden, zoals aangeduid in het POL;
- behoud en herstel van de gewenste hydrologische situatie en vermindering van de ingrepen met negatieve hydrologische effecten in de bufferzones verdroging, zoals aangeduid in het POL.

Aan de orde zijn de volgende indicatieve ruimtelijke ontwerprichtlijnen:

- het bestemmen van functies die passen bij de (natuurlijke) hydrologische randvoorwaarden;
- het vermijden van bouwactiviteiten in de prioritair verdroogde gebieden en in de daaromheen gelegen bufferzones verdroging.

Eén van de uitgangspunten van het bestemmingsplan buitengebied is het creëren van een duurzaam nieuw evenwicht op basis van de onderste laag, dus ook gebaseerd op de hydrologische randvoorwaarden.

Binnen de gemeente Schinnen bevinden zich geen prioritair of kansrijke verdroogde gebieden of daaromheen gelegen bufferzones.

Natuurlijke watersystemen.

De doelstelling van het thema natuurlijke watersystemen is de inrichting en het beheer van beken met een specifiek ecologische functie op het gewenste ecologische kwaliteitsniveau af te stemmen.

Bijbehorende waterhuishoudkundige toetsingscriteria zijn:

- het waarborgen van voldoende ruimte en ontwikkelingsmogelijkheden voor watersystemen om aan het streefbeeld te voldoen;
- de aanduiding van beschermings- en meanderzones en inrichtingszones;
- behoud en zo mogelijk toename van het beektraject dat aan de gewenste inrichting voldoet.

De volgende indicatieve ruimtelijke ontwerprichtlijnen zijn opgesteld:

- het bestemmen van een bebouwingsvrije beschermingszone aan weerszijden van beken, alsmede indicatieve inrichtings- en meanderzones;
- voor beken het handhaven van de oorspronkelijke morfologie en het benutten van kansen voor herinrichting van beektrajecten.

Conform opgaven van het waterschap zijn in dit bestemmingsplan Buitengebied de watergangen positief bestemd en van een beschermingszone voorzien.

Voor de beken is ook de ruimte gecreëerd voor meandering. In het plan zijn de tracés, inclusief de geboden ruimte voor meandering positief bestemd.

Waterkwaliteit.

Het thema waterkwaliteit heeft als doelstelling de kwaliteit van oppervlaktewater en sediment te verbeteren. De hierbij gehanteerde toetsingscriteria betreffen:

- de belasting van het oppervlaktewater met verontreinigende stoffen neemt af;
- de waterkwaliteit voldoet aan het Maximaal Toelaatbaar Risico (MTR) in 2006 en aan het Verwaarloosbaar Risico (VR) op langere termijn;
- het benutten van de mogelijkheden voor het terugdringen van (diffuse) belasting van het oppervlaktewater.

Voor het realiseren van de doelstelling worden de volgende indicatieve ontwerprichtlijnen gegeven:

- het toepassen van het pakket duurzaam bouwen, zoals het vermijden van het gebruik van onbehandelde uitlogende bouwmaterialen en straatmeubilair en van met verontreinigende stoffen verduurzaamd hout, het vermijden van het gebruik van chemische onkruidbestrijdingsmiddelen en het afstemmen van de inrichting van nieuwe gebieden op het voorkomen van onkruid, alsmede het voorkomen van bronnen van te veel voedingsstoffen langs wateren (uitwerpselen langs oevers, voeren eenden en vissen).

De principes van duurzaam bouwen worden ook door de gemeente Schinnen onderschreven. Het toepassen van het pakket duurzaam bouwen zal dan ook waar mogelijk worden toegepast dan wel worden gestimuleerd.

Waterbeleving.

Water draagt bij aan een aantrekkelijke woon- en leefomgeving. De volgende toetsingscriteria zijn aan de orde:

- het optimaal benutten van de landschappelijke en belevingswaarde van water;
- het behouden van cultuurhistorische en aardkundige waarden van watersystemen;
- het waarborgen van een functionele inrichting en beheer van water dat de ecologie van het watersysteem ter plaatse en stroomafwaarts bevordert.

Qua indicatieve ruimtelijke ontwerprichtlijn is sprake van:

- het opheffen van overkluizingen en andere belemmeringen voor de migratie (van vissen);
- het benutten en zichtbaar maken van beekdalen als waardevolle hoofdlijnen van het landschap;
- het vermijden van aantasting van het reliëf in beekdalen;
- het voorkomen van situaties die kunnen leiden tot risico's voor de volksgezondheid.

Uitgangspunt van het bestemmingsplan Buitengebied is het weer zichtbaar maken van de onderste laag, inclusief de oorspronkelijke waterhuishoudkundige situatie. De beekdalen vormen daar een belangrijk onderdeel van.

Grondwater.

Grondwater krijgt of behoudt voldoende kwaliteit om te dienen als grondstof voor drinkwater. Daartoe zijn de volgende toetsingscriteria actueel:

- behoud en verbetering van de grondwaterkwaliteit, in het bijzonder in waterwingebieden en grondwaterbeschermingsgebieden;
- voorkomen van verdere verdroging van hydrologisch gevoelige natuurgebieden.

De navolgende ruimtelijke ontwerprichtlijnen dragen bij aan het realiseren van de doelstelling:

- het bestemmen van functies in afstemming met drinkwaterbelangen;
- het bestemmen van functies afstemmen op de hydrologische situatie;
- in waterwingebieden vermijden van het bestemmen van bebouwing die niet direct verbonden is aan de waterwinning en vermijden nieuwe of uitbreiding bestaande bedrijvigheid;
- in grondwaterbeschermingsgebieden geen nieuwe vestiging van risicodragende bedrijvigheid, uitbreiding van bestaande bedrijven onder strenge voorwaarden;
- het zoeken naar mogelijkheden voor duurzaam grondwaterbeheer, gericht op het langer vasthouden van gebiedseigen water en het tegengaan van schadelijke effecten.

Het buitengebied van de gemeente Schinnen is niet gelegen in een waterwin- of grondwaterbeschermingsgebied.

Onderdeel van de voorgestane herinrichting van beekdaltrajecten is vergroting van de bergingscapaciteit, mede met het oog op het langer vasthouden van gebiedseigen water.

Hoofdstuk 12: RUIMTELIJKE ONTWIKKELING EN MILIEU

12.1 Milieutoets

Het doel van de milieutoets is om de afzonderlijke milieuaspecten bij de diverse ruimtelijke plannen te kunnen beoordelen. Onderdeel van de milieutoets zijn een beschrijving van de actuele wet- en regelgeving op dit gebied (zie 'verantwoording') en een systematische afhandeling van mogelijk relevante milieuaspecten.

Milieubeschermingsgebieden.

Door de provincie Limburg zijn als milieubeschermingsgebieden aangewezen:

- grondwaterbeschermingsgebieden;
- bodembeschermingsgebied;
- stiltegebieden.

Het beleid ten aanzien van deze aangewezen milieubeschermingsgebieden is vastgelegd in de Provinciale Omgevingsverordening.

De provincie Limburg kent ook aangeduide milieubeschermingsgebieden:

- provinciale ecologische structuur en Natura 2000-gebieden (EHS + POG);
- de gebieden van waaruit bepaalde activiteiten invloed kunnen hebben op de ecologische structuur (intrekgebied, stroomgebied, hydrologische bufferzone, ammoniakbufferzone).

Het beleid ten aanzien van de aangeduide milieubeschermingsgebieden is niet vastgelegd in de Provinciale Omgevingsverordening, maar verwoord in bijvoorbeeld het POL.

De gemeente Schinnen maakt geen onderdeel uit van een grondwaterbeschermingsgebied of stiltegebied. Deels is het buitengebied wel gelegen binnen het bodembeschermingsgebied Mergelland. De doelstellingen en beleidslijnen met betrekking tot de nitraatproblematiek en het behoud van landschappelijke elementen zijn uitgangspunt. In het bestemmingsplan wordt het bodembeschermingsgebied als zodanig aangeduid onder verwijzing naar de Provinciale omgevingsverordening.

De ecologische structuur inclusief het Natura 2000-gebied is in het bestemmingsplan Buitengebied is onder bestemming Natuur gebracht. Indien er een ecologische verbindingszone ligt is er een dubbelbestemming waarde ecologie overheen gelegd. Hieraan zijn een aantal beschermende maatregelen gekoppeld, alsmede wordt de mogelijkheid geboden de onderliggende bestemmingen om te zetten in een natuurbestemming.

12.2 Wegverkeerslawaaï

Voor de grote industrieterreinen, spoor- en verkeerswegen is in de Wet geluidhinder een wettelijk kader ontwikkeld voor geluidzonering gekoppeld aan een systeem van grenswaarden. Het zoneren behelst het creëren van afstand tussen de geluidsbron en geluidsgevoelige bestemmingen.

Binnen de geluidszone geldt een beperking voor de bouw van nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen. Wordt aangetoond dat de geluidsbelasting onder de voorkeurswaarde blijft, dan gelden geen beperkingen. De volgende geluidsoorten zijn van belang:

- wegverkeerslawaai;
- spoorwegen;
- industrielawaai.

Wegverkeerslawaai is in het buitengebied van Schinnen potentieel aan de orde in het geval een nieuwe geluidsgevoelige bestemming binnen de onderzoekszone van een weg wordt geprojecteerd (nieuwe bedrijfswoning, omzetting naar burgerwoningen). Spoorweglawaai is eveneens aan de orde. Hiervoor geldt feitelijk hetzelfde als voor wegverkeerslawaai.

Lawaai tengevolge van industrieterreinen is in het buitengebied van Schinnen aan de orde rond het bedrijventerrein De Breinder en De Horsel. Dit zijn geen gezonde bedrijventerreinen.

Aan ontheffings- en wijzigingsbevoegdheden die een en ander mogelijk maken is de voorwaarde gekoppeld, dat de geluidsbelasting niet hoger mag zijn dan de voorkeursgrenswaarde dan wel een verleende hogere grenswaarde.

12.3 Bodem

Voor het toekennen van nieuwe bestemmingen en voor bestemmingen die nog niet zijn verwezenlijkt moet inzicht worden gegeven in de bodemkwaliteit. Aangetoond moet worden dat de locatie in milieuhygiënisch opzicht geschikt is voor de beoogde bestemming.

Het onderhavige bestemmingsplan heeft een beheersmatig karakter. Nieuwe bouw mogelijkheden worden in het bestemmingsplan slechts met een ontheffings- of wijzigingsbevoegdheid mogelijk gemaakt. Aan deze bevoegdheden wordt de voorwaarde gekoppeld, dat op basis van bodemonderzoek vooraf de toelaatbaarheid moet blijken.

12.4 Luchtkwaliteit

De 'Wet luchtkwaliteit' is op 15 november 2007 in werking kunnen getreden, samen met de amvb "Niet in betekenende mate bijdragen" (NIBM), de ministeriële regeling NIBM, de ministeriële regeling Projectsaldering en de ministeriële regeling Beoordeling luchtkwaliteit.

De 'Wet luchtkwaliteit' is een onderdeel van de Wet milieubeheer (hoofdstuk 5). De wet bevat een gebiedsgerichte aanpak via het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). De programma-aanpak zorgt voor een flexibele koppeling tussen ruimtelijke activiteiten en milieugevolgen. Deze koppeling komt in het tot uitdrukking in:

- *gebiedsgerichte programma's:*
Overheden in gebieden die niet voldoen aan de Europese normen voor luchtkwaliteit, kunnen een gebiedsgericht programma opzetten. Alle bouwprojecten in dat gebied mogen doorgaan, als maar maatregelen worden genomen om de luchtkwaliteit in het hele gebied op z'n minst gelijk te houden;
- *de term 'in betekenende mate':*
Alleen grote ruimtelijke projecten die in betekenende mate de luchtkwaliteit verslechteren worden nog indirect getoetst aan de Europese normen voor luchtkwaliteit. Het gaat hierbij om grote projecten. In feite verdeelt de term 'in betekenende mate' projecten in kleine en

grote ruimtelijke projecten. In Nederland zijn meer dan 5000 ruimtelijke projecten. Slechts zo'n 150 daarvan, de grote projecten, verslechteren de luchtkwaliteit 'in betekenende mate'.

De wet maakt daarbij onderscheid tussen kleine en grote ruimtelijke projecten. In Nederland zijn meer dan 5000 ruimtelijke projecten. Slechts zo'n 150 daarvan verslechteren de luchtkwaliteit 'in betekenende mate'.

- *Kleine projecten:*

Dit zijn projecten die de luchtkwaliteit niet 'in betekenende mate' verslechteren. Deze projecten worden niet meer beoordeeld op luchtkwaliteit. Ze zijn namelijk zo klein dat ze geen wezenlijke invloed hebben op de luchtkwaliteit. Draagt een klein project niet of nauwelijks bij aan luchtverontreiniging, dan is er geen belemmering voor, óók niet in overschrijdingsgebieden (gebieden met te veel luchtvervuiling).

- *Grote projecten:*

Deze projecten verslechteren de luchtkwaliteit 'in betekenende mate'. Ze worden waar mogelijk opgenomen in de gebiedsgerichte programma's van het Nationaal Samenwerkingprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Deze projecten worden niet meer beoordeeld op de afzonderlijke effecten op de luchtkwaliteit, maar getoetst aan de criteria van het NSL. Met deze projecten moeten de doelstellingen van het NSL voor het specifieke gebied nog steeds kunnen worden gerealiseerd. Alleen dan kan het project doorgaan. De negatieve gevolgen van het project voor de luchtkwaliteit kunnen in het gebiedsprogramma worden gecompenseerd. Dat kan door extra maatregelen in het project zelf te treffen om de luchtkwaliteit te verbeteren, in de nabije omgeving van het project maatregelen te nemen (salderen) of door het project op te nemen in het NSL.

De definitie van 'in betekenende mate' is vastgelegd in een algemene maatregel van bestuur (AMvB). Hierbij wordt aangesloten bij de definities die buurlanden hiervoor gebruiken. Zo hanteert Duitsland een grens van 3%; projecten die de concentratie NO₂ of fijn stof met meer dan 3% verhogen, dragen in betekenende mate bij aan de luchtvervuiling. Dit criterium is een 'of-benadering'. Als een project voor één stof de 3%-grens overschrijdt, dan verslechtert het project 'in betekenende mate' de luchtkwaliteit. De 3%-norm betekent concreet:

- woningbouw: 1.500 woningen netto bij 1 ontsluitende weg, 3.000 woningen bij 2 ontsluitende wegen;
- infrastructuur: 3% concentratiebijdrage (verkeerseffecten gecorrigeerd voor minder congestie);
- kantoorlocaties: 10.000 m² brutovloeroppervlak bij 1 ontsluitende weg, 200.000 m² brutovloeroppervlak bij 2 ontsluitende wegen;

Thans zijn binnen het buitengebied Schinnen geen concrete plannen voor de realisering van een bedrijfs- of burgerwoning rechtstreeks bestemd. Echter het plan biedt daartoe wel de mogelijkheid (onder voorwaarden). In de Structuurvisie zijn deze voorwaarden aangegeven. Het zal hier dan alleen kleinschalige projecten betreffen. Dit zijn geen plannen die in betekende mate bijdragen aan de luchtkwaliteit. Een luchtkwaliteitonderzoek is hiervoor niet verplicht.

12.5 Externe veiligheid

Bij de ruimtelijke planvorming moet rekening gehouden worden met het aspect externe veiligheid. De risico's voor de bevolking, die verbonden zijn aan gevaar veroorzakende activiteiten moeten in beeld worden gebracht. De volgende bronnen kunnen aan de orde zijn:

- inrichtingen;
- transportactiviteiten met gevaarlijke stoffen;
- vuurwerkopslagplaatsen.

De risiconormen voor inrichtingen zijn vastgelegd in het Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen (BEVI); de normen voor het risico dat burgers mogen lopen als gevolg van een ongeval met transport van gevaarlijke stoffen zijn vastgelegd in de Circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen (deze worden t.z.t. in een AMvB vastgelegd). Er is sprake van een plaatsgebonden- en een groepsrisiconorm die bepalen wat de maximale kans op dodelijke slachtoffers mag zijn in geval van een incident. Deze normen hebben het karakter van grenswaarde (zijnde het maximaal toelaatbaar risico) en richtwaarden in het milieubeleid. De normen gelden bij het verlenen van milieuvergunningen en het vaststellen van ruimtelijke plannen. Voor ontwikkelingen die plaatsvinden binnen het invloedsgebied van de risicovolle activiteit geldt een verantwoordingsplicht ten aanzien van het groepsrisico. Deze verantwoordingsplicht geldt ongeacht of normen worden overschreden.

Uitgangspunt voor het beleid is dat burgers voor de veiligheid in hun woonomgeving mogen rekenen op een minimum beschermingsniveau (plaatsgebonden risico): er mogen zich dus geen kwetsbare bestemmingen bevinden binnen de zone van het maximaal toelaatbaar risico. De kans op een groot ongeluk met veel slachtoffers (groepsrisico) moet expliciet worden afgewogen en verantwoord.

In het kader van de planvoorbereiding zijn de aanwezige risico's/gevaarbronnen geïnventariseerd. Qua inrichtingen beperken deze zich tot de aanwezigheid van enkele tankstations met lpg en enkele bedrijven.

Binnen de bijbehorende zoneringen zijn geen nieuwe ontwikkelingen, nieuwe kwetsbare objecten, voorzien. Ook is geen sprake van een onaanvaardbare bestaande situatie.

Transportactiviteiten met gevaarlijke stoffen komen in het buitengebied van Schinnen voor over met name de A76 en het spoor, alsmede door ondergrondse leidingen. De intensiteiten van deze transporten zijn niet zodanig, dat deze onaanvaardbare risico's met zich meebrengen. Rond de geïnventariseerde leidingen zijn toetsings- of veiligheidsafstanden aangeduid, waarbinnen de aanwezigheid van bepaalde functies moet worden afgewogen.

Vuurwerkopslagplaatsen komen in het buitengebied niet voor.

Naast het BEVI is de Regeling Externe Veiligheid Inrichtingen (REVI) van kracht (sinds 13 februari 2009 REVI III). In de REVI III zijn de regels voor afstanden en de berekeningen van het plaatsgebonden- en groepsrisico opgesteld.

Bij het toekennen van bepaalde bestemmingen dient onderzocht te worden:

of voldoende afstand in acht wordt genomen tussen (beperkt) kwetsbare objecten enerzijds en risicovolle inrichtingen anderzijds in verband met het plaatsgebonden risico; of (beperkt) kwetsbare objecten liggen binnen in het invloedsgebied van risicovolle inrichtingen en zo ja, wat de bijdrage is aan het groepsrisico.

Het plaatsgebonden risico is de kans dat een persoon die onafgebroken en onbeschermd op een plaats buiten een inrichting zou verblijven, overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongevoerd voorval binnen die inrichting waarbij een gevaarlijke stof, gevaarlijke afvalstof of bestrijdingsmiddel betrokken is.

Het groepsrisico bestaat uit de cumulatieve kansen per jaar dat tenminste 10, 100 of 1.000 personen overlijden als rechtstreeks gevolg van hun aanwezigheid in het invloedsgebied van een inrichting en een ongevoerd voorval binnen die inrichting waarbij een gevaarlijke stof, gevaarlijke afvalstof of bestrijdingsmiddel betrokken is.

Risicovolle bedrijven (lpg)

Binnen het plangebied bevindt zich 2 LPG tankstations, te weten LPG station: De Uiver aan de Provinciale Weg Noord te Oirsbeek en LPG station: Fermans Hommerterweg Amstenrade. Voor beide tankstations is een doorzet van maximaal 500 m³ per keer in de milieuvvergunning vastgelegd. Deze vastgelegde doorzet bepaalt met welke risico-contouren rekening gehouden moet worden.

De hiervoor geldende afstandseisen zijn in onderstaande tabel weergegeven:

Plaatsgebonden risico	Afstand (m) vanaf vulpunt	Afstand (m) vanaf ondergronds reservoir	Afstand (m) vanaf afleverzuil
10-6	45	25	15
10-5	25	15	n.v.t.

De in acht te nemen afstanden voor deze bedrijven bedragen 45 meter tot kwetsbare objecten vanaf het vulpunt en 150 meter voor het invloedsgebied (GR). Deze afstanden zijn relevant ten aanzien van nieuwe ontwikkelingen in de omgeving daarvan.

De in de tabel genoemde afstanden behorende bij de plaatsgebonden risicocontour 10-6 zijn op de verbeelding aangeduid als Veiligheidszone – Bevi.

Uit een inventarisatie blijkt dat de in het gebied tussen de 10-6 en de grens van het invloedsgebied geen woningen, bedrijfspanden of overig (beperkt) kwetsbare objecten zijn gelegen. Verder zijn er geen ruimtelijke plannen in voorbereiding die invloed kunnen hebben op de hoogte van het groepsrisico.

De personendichtheid binnen deze contour zijn derhalve dermate laag dat oriënterende waarde van het groepsrisico niet overschreden wordt.

Buiten de LPG tankstations, bevinden zich geen BEVI-inrichtingen in het plangebied. Ook buiten het plangebied bevinden zich geen BEVI-inrichtingen waarvan de veiligheidscontouren over het plangebied heenlopen.

Transportleidingen

Op dit moment is het toetsingskader voor transportleidingen van aardgas en brandbare vloeistoffen nog vastgelegd in twee ministeriële circulaire's. Voor aardgastransportleidingen geldt de circulaire "Zonering langs hogedruk aardgastransportleidingen" van het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer uit 1984. Uit deze circulaire geldt dat de afstand van het "hart" van de leiding tot de buitenzijde van een gebouw minimaal 5 meter dient te bedragen voor incidentele bebouwing. Deze afstandsmaat is in de planregels vastgelegd.

Daarnaast geldt de circulaire "Bekendmaking van de voorschriften ten behoeve van de zonering langs transportleidingen voor brandbare vloeistoffen van de K1, K2 en K3 categorie" uit 1991 van hetzelfde ministerie.

Het beleid voor externe veiligheid voor buisleidingen is momenteel sterk in ontwikkeling.

Momenteel wordt gewerkt aan nieuw beleid en regelgeving voor buisleidingen, zoals een Structuurvisie buisleidingen en een nieuw Besluit externe veiligheid buisleidingen.

Het Ministerie van VROM geeft in de brief met titel "Externe Veiligheid en transportleidingen met brandbare vloeistoffen K1K2K3 in de interimperiode" d.d. 5 augustus 2008 alsmede met het document "risicoafstanden buisleidingen met brandbare vloeistoffen K1K2K3" d.d. augustus 2008 van het RIVM aan hoe met buisleidingen in bestemmingsplannen zou moeten worden omgegaan in deze interim-periode. Inmiddels is ook het concept Besluit externe veiligheid buisleidingen gepubliceerd, maar nog niet goedgekeurd.

Het voorgenomen beleid regelt op vergelijkbare wijze als het Bevi de externe veiligheidsaspecten van buisleidingen. Er worden normen en richtwaarden gesteld voor het plaatsgebonden risico en er geldt een verantwoordingsplicht voor het groepsrisico. VROM adviseert voor wat betreft brandbare vloeistoffen en hogedruk aardgas te anticiperen wanneer de afstanden uit de circulaire tot knelpunten leiden.

Basisnet Weg (Routes gevaarlijke stoffen)

Met Basisnet Weg is een duurzaam evenwicht gecreëerd tussen het vervoer van gevaarlijke stoffen, ruimtelijke ontwikkelingen en externe veiligheid. Het vervoer van gevaarlijke stoffen blijft mogelijk, maar er worden grenzen gesteld aan de risico's. Ruimtelijke ontwikkeling langs infrastructuur moet verantwoord plaatsvinden. Langs een aantal wegen komen dan ook zones waar ruimtelijke beperkingen zullen gelden. Door deze situatie toekomstvast vast te leggen is een robuust systeem gecreëerd waar we de komende decennia mee vooruit kunnen. De risico's blijven ook in de toekomst beheersbaar. Dat is winst ten opzichte van nu.

Basisnet Weg moet de bereikbaarheid van de belangrijkste industriële locaties in Nederland en het aangrenzende buitenland garanderen voor wat betreft het vervoer van gevaarlijke stoffen over de weg. Daarnaast moeten ruimtelijke ontwikkelingen langs het hoofdwegennet op verantwoorde wijze mogelijk blijven. De ambitie is om nu en in de toekomst te voldoen aan de norm voor het plaatsgebonden risico en het voorkomen of verminderen van overschrijdingen van de oriëntatiewaarde van het groepsrisico.

Het Basisnet Weg gaat alleen over het hoofdwegennet (rijkswegen en verbindende wegen die van belang worden geacht voor het vervoer van gevaarlijke stoffen). De provincies kunnen voor hun 'eigen' wegennet toetsen of een provinciaal Basisnet nodig is. Gemeenten hebben al voldoende instrumentarium om langs het gemeentelijke wegennet risico's te beheersen, zoals het routeringsinstrument en de bouwmogelijkheden binnen bestemmingsplannen.

12.6 Bodembeschermingsgebied

Het bodembeschermingsgebied Mergelland is gedeeltelijk over het buitengebied van de gemeente Schinnen gelegen. Binnen het bodembeschermingsgebied Mergelland is duurzaam behoud van kwetsbare functies en waarden een als bijzondere bescherming van de bodem noodzakelijk. Het streven is naar een kwaliteit van bodem, grondwater en landschap die voldoet aan de eisen die de aanwezige bijzondere biotische, abiotische en cultuurhistorische waarden stellen. Daarbij dient rekening gehouden te worden met dan wel afstemming te worden gezocht

met het beleid ter zake van de Provinciale Milieuverordening Limburg en het Provinciaal Omgevingsplan Limburg.

12.7 Erosie

In het convenant Versterking aanpak bodemerosie en wateroverlast 2000, alsmede de uit deze convenant voortvloeiende Verordening HPA Erosiebestrijding Landbouwgronden 2000 en de Keur van het Waterschap Roer en Overmaas is beleid geformuleerd om erosie en wateroverlast terug te dringen. De maatregelen hebben betrekking op aanlegvergunningen voor het verwijderen van lijnvormige opgaande beplantingen (graften, groenstroken en/of grasbanen), het op-hogen, egaliseren of verlagen van de bodem en het aanbrengen van verhardingen, alsmede wijzigingsbevoegdheden voor de aanleg van waterremmende landschapselementen. De landschapselementen zijn opgenomen in deze toelichting.

Voor het Productschap Akkerbouw zijn de voorschriften in verband met de erosiebestrijding in Zuid-Limburg opgenomen in de Verordening PA erosiebestrijding Zuid-Limburg 2008. Voor het Productschap Tuinbouw geldt een een verordening van gelijke strekking voor de gronden waarop tuingewassen worden geteeld, de Verordening PT erosiebestrijding Zuid-Limburg 2009. De provincie ziet toe op de handhaving.

HOOFDSTUK 13 VERANTWOORDING REGELING EN BESTEMMINGEN

13.1 Inleiding

Dit bestemmingsplan Buitengebied van de gemeente Schinnen heeft gestalte gekregen door middel van een stapsgewijze benadering, zoals met de visievorming (nota van uitgangspunten), gebiedsinventarisatie en –analyse en inventarisatie van het vigerende beleid. Omtrent middelen en keuzen moet nu duidelijkheid verschaft worden.

Dit hoofdstuk is daarom het resultaat van het proces van inventariseren, analyseren, mogelijkheden signaleren, keuzes maken en formuleren van keuzes als beleid. Het is als het ware de verantwoording.

13.2 Algemeen

De gemeente Schinnen streeft ernaar om binnen de kwaliteitskaders van dit plan zoveel mogelijk bestaande gebruiksvormen en bouwtitels in het bestemmingsplan te verankeren. Daartoe is, zowel gebiedsgedifferentieerd als op perceelsniveau bezien wat kan en wat niet kan. Aan eventuele toelating (via ontheffing) worden wel, voor zover nodig, voorwaarden gesteld om te komen tot win-win situaties. Per saldo moet in het buitengebied sprake zijn van ruimtelijke kwaliteitsverbetering.

De gemeente pretendeert niet met deze beheers- en ontwikkelingsregeling volledig te zijn. De dynamiek in het buitengebied kan immers verrassend groot zijn. Wel zijn in de thans voorliggende regeling alle, in de bestaande situatie, voorzienbare veranderingen in de agrarische sector en voortkomend uit plattelandsvernieuwing, versterking van het toeristisch aanbod en natuur- en landschapsontwikkeling meegenomen. Daarnaast is ook het rijks- en provinciaal beleid, maar dan toegesneden op het gemeentelijk schaalniveau, in de regeling verwerkt.

Alhoewel in wezen het plan een beheersplan is, is er wel de noodzakelijke dynamiek ingebouwd. De gemeente beoogt met dit plan dus ook binnenplanse flexibiliteit te bereiken, maar hanteert daarbij wel in eerste instantie ontheffing en wijziging als instrument, uit zorg en zekerheid ten aanzien van de kwaliteitsverbetering zoals ook neergelegd in de Structuurvisie LKM. Een aantal recente voorbeelden van de toepassing van instrument zijn reeds in dit plan meegenomen.

13.3 Juridische opzet

Opbouw van het plan

Het bestemmingsplan omvat een plankaart (op grond van de nieuwe Wet ruimtelijke ordening 'verbeelding' geheten), regels en een toelichting. Plankaart en regels vormen het juridisch bindende deel van het bestemmingsplan. Beide planonderdelen kunnen niet los van elkaar worden gezien en dienen te allen tijde in onderlinge samenhang te worden toegepast. De toelichting heeft geen rechtskracht, maar vormt wel een belangrijk onderdeel van het plan.

Op de verbeelding hebben alle binnen het plangebied gelegen gronden een bestemming gekregen. Deze bestemming is terug te vinden op de legenda. Als uitgangspunt geldt daarbij dat de bestemming overeenstemt met het bestaande gebruik van de betreffende gronden. Slechts

wanneer aannemelijk is dat het bestaande gebruik binnen afzienbare termijn en in elk geval binnen de planperiode wordt beëindigd, kan van dat uitgangspunt zijn afgeweken.

Binnen de bestemmingen zijn op de verbeelding diverse aanduidingen aangegeven. Aanduidingen hebben slechts juridische betekenis voor zover deze daaraan in de regels is toegekend. Een aantal aanduidingen heeft geen enkele juridische betekenis en is uitsluitend op de plankaart aangegeven ten behoeve van de leesbaarheid van die kaart (bijvoorbeeld topografische gegevens en de gemeentegrens). Naast bestemmingen en aanduidingen komen op de plankaart zogenaamde zones voor. Zones zijn gebieden waarbinnen bijzondere beperkende en/of aanvullende regels gelden ten behoeve van de bescherming van een specifiek belang of een specifieke waarde (bijvoorbeeld een zone ter bescherming van een aardgasleiding). Zones vallen niet samen met bestemmingen, maar liggen over (een gedeelte van) één of meer bestemmingen heen.

De bestemmingen

Om recht te doen aan het uitgangspunt dat het plan niet meer dient te regelen dan noodzakelijk is, kent het plan slechts een beperkt aantal bestemmingen. Ook de bijbehorende bouw- en gebruiksregels zijn waar mogelijk beperkt in aantal en in mate van gedetailleerdheid. De regels hebben voor elke bestemming dezelfde opbouw.

13.4 Keuze van bestemmingen

13.4.1 Bestemmingen N, AW, A.

Uitgangspunt voor het buitengebied is het behouden en het versterken van de kwaliteit van het buitengebied. Dit geldt voor zowel voor de gebruiker van het buitengebied als de inwoner van het buitengebied. Vanuit deze overweging worden er in dit bestemmingsplan Buitengebied 3 hoofdbestemmingen neergelegd.

1. **bestemming natuur (N)**; deze wordt gebruikt voor de bestaande natuurgebieden en gebieden, waarbinnen natuurontwikkeling verzekerd is, gelegd;
2. **bestemming agrarisch (A)** deze wordt gebruikt voor de goed exploiteerbare agrarische gebieden, zonder specifieke landschappelijke of ecologische waarden;
3. **bestemming agrarische met waarden (AW)** deze is van toepassing op agrarische gebieden met een specifieke landschappelijk en/of ecologische waarden. Zij vormen vaak de buffer tussen het agrarisch gebied en de natuurgebieden.

De voor natuurontwikkeling in aanmerking komende gebieden, waarvan realisering nog niet verzekerd is, krijgen voorts nog een agrarische bestemming met waarden. Dit betreft voornamelijk de aan bestaande natuurgebieden grenzende gronden. Door hun ligging binnen de dubbelbestemming waarde ecologie kan de agrarische bestemming hier in een later stadium alsnog gewijzigd worden in de bestemming natuur.

Gezien de ligging van het buitengebied van Schinnen in het Nationaal Landschap Zuid-Limburg zijn er in alle bestemmingen voorwaarden toegevoegd ter voorkoming van de aantasting van de kernkwaliteiten van dit Nationaal Landschap.

Daarnaast is er de dubbelbestemming Rijksbufferzone. Ook deze zal aan de regels extra beperkingen toevoegen voor met name andere dan recreatieve en agrarische ontwikkelingen. Dit met als doel om het gebied tussen Sittard-Geleen en Parkstad open te houden en niet aan elkaar te laten groeien.

De bestemming N

De gemeente Schinnen legt op de belangrijkste delen van haar waardevolle grondgebied de hoogste graad van bescherming. Uitgangspunt is behoud, herstel, ontwikkeling en versterking van de natuurlijke, landschappelijk, cultuurhistorische en archeologische waarden binnen het N-gebied. Daarbij worden de POL-waarden, voortkomend uit perspectief P1: Ecologische Hoofd-Structuur (EHS) overgenomen voor zover het bestaande bos- en natuurgebieden betreffen, beheergebieden en nieuwe natuur die reeds is aangelegd.

De onderdelen EHS nieuwe natuur die nog niet gerealiseerd zijn, krijgen de bestemming Agrarisch met waarden (AW) met daaroverheen een wijzigingsbevoegdheid (Waarde ecologie, WRE) naar Natuur. Hiervan kan gebruik gemaakt worden op het moment dat de natuur is gerealiseerd. Ook bestaat er een differentiatiegebied hamsterkernleefgebied. Binnen deze dubbelbestemming is het hoofddoel om het leefgebied van de hamster te behouden en versterken.

De omvang van de tot “natuur” (N) bestemde gebieden ligt concreet vast. De meeste beekdalen en steile hellingen met een bestaande natuurlijke vegetatie vallen onder dit regime. Daarnaast

rechtvaardigen ook de Natura 2000-gebieden en aangewezen nieuwe natuurgebieden binnen de POG de bestemming natuur.

Over het algemeen betreft het die gebieden die ook in voorgaande bestemmingsplannen al als zodanig werden bestemd. Daarnaast betreft het gebieden die in de loop der jaren aan de agrarische functie zijn onttrokken en voor natuurontwikkeling in gebruik zijn genomen (subsidieregeling natuurbeheer). Uitgangspunt is dat geen enkel ander gebruik van dit gebied mogelijk is en gewenst wordt. In de visie van de gemeente worden ook geen veranderingen in gebruik toegelaten, behoudens veranderingen die ertoe strekken te verbeteren, beschermen en herstellen. Werkzaamheden in die zin zijn eveneens legitiem. Overige werkzaamheden, die bijvoorbeeld de ontsluiting, waterhuishouding of recreatiedruk reguleren (parkeervoorzieningen), zijn aanlegvergunningplichtig.

Recreatief medegebruik is toegestaan, mits extensief. Bestaande recreatieve voorzieningen en routes worden gehandhaafd. Kleinschalige nieuwe recreatieve voorzieningen en routes zijn toegestaan voor zover natuurlijke en landschappelijke waarden en belangen daardoor niet onevenredig worden of kunnen worden geschaad. Het gebruik van de gronden als kampeerterrein (natuurkamperen) wordt niet toegelaten.

Uitvoering van beleid in deze wordt afgestemd op het ter beschikking staande instrumentarium in het kader van de ecologische structuur (EHS) van het rijk en de ecologische structuur van de provincie Limburg (POG).

De agrarische bestemmingen, Agrarische met waarden (AW), Agrarisch (A), Agrarisch-Agrarisch bedrijf (Ab) en Agrarisch-Paardenhouderij (A-PH)

De gemeente erkent de belangrijke positie van de landbouw op de vlakkere, meer open gedeelten in het buitengebied, met een beperkte aanwezigheid van natuur en kleine landschapselementen. Binnen deze gebiedsdelen is de landbouw in hoge mate bepalend voor de inrichting en verdere ontwikkeling. De gemeente biedt ruimte voor continuering van de bestaande agrarische gebruiksactiviteiten. Bestaande ontwikkelingsmogelijkheden blijven intact, met name voor minder milieu belastende productierichtingen. Het beleid is gericht op realisering van een meer duurzame en grondgebonden agrarische structuur. Nieuwe bedrijfsontwikkelingen worden toegestaan, mits deze gepaard gaan met een verbetering van de gebiedskwaliteit. Dit conform de uitgangspunten vastgelegd in de Structuurvisie LKM.

Nieuwe niet-grondgebonden productierichtingen, zoals intensieve veehouderij en glastuinbouw, worden uitgesloten.

De ligging van de A en AW gebieden is in grote lijnen conform het vigerende bestemmingsplan gehandhaafd. Destijds is met zorg de indeling naar A en AW gemaakt. Alleen daar, waar de actuele ontwikkeling de indeling conform het vigerende plan heeft achterhaald is de bestemming van A naar AW gewijzigd.

Agrarisch met waarden (AW)

De gemeente zet met de bestemming “agrarisch met waarden” (AW) in op het behoud en de ontwikkeling van de ruimtelijke kwaliteit, naast het landbouweconomisch gebruik, van de hellin-

gen en beekdalen. Door de kleinschalige verkaveling, de aanwezige kleine landschapselementen en de aanwezige hoogteverschillen, is dit gebied karakteristiek voor het Limburgse landschap. De AW gebieden spelen plaatselijk een rol bij de realisering van de ecologische structuur. Door middel van een wijzigingsbevoegdheid is natuurontwikkeling mogelijk (dubbelbestemming "Waarde ecologie"). Zou dit rechtstreeks zijn toegestaan dan kan natuurontwikkeling de rechtspositie van derden (bestaande bedrijven) afzwakken.

Behoud en herstel van archeologisch en cultuurhistorisch waardevolle elementen en het historisch patroon van verkaveling, ontsluiting en kleine landschapselementen is uitgangspunt. Herstel van kleine landschapselementen is rechtstreeks mogelijk.

De bestemming AW sluit inhoudelijk in grote lijnen aan op het provinciale beleid, zoals verwoord onder de perspectieven P2: Provinciale Ontwikkelingszone Groen (POG) en P3: Veerkrachtige watersystemen. P2 biedt ruimte voor een op het landschap georiënteerde landbouw, binnen perspectief P3 is ruimte voor ontwikkeling van (grondgebonden) land- en tuinbouw, in combinatie met landschapsontwikkeling en is er met name ook oog voor de aanwezige watersystemen.

Bestemming Agrarisch (A)

Binnen de bestemming "agrarisch" (A) is slechts sprake van beperkte belemmeringen voor de landbouw. Bestrijding en voorkoming van (eventuele) erosie en wateroverlast, bescherming van bodem- en waterhuishoudkundige situatie en bescherming van archeologische en cultuurhistorische waarden vragen plaatselijk beperkende maatregelen.

Recreatief medegebruik agrarische gronden.

De bestaande ontsluitingsstructuur wordt gehandhaafd. De bestaande wegen worden qua maatvoering afgestemd op de agrarische functie dan wel de functie van aangrenzende bestemmingen. De aanleg van nieuwe wegen wordt niet noodzakelijk geacht.

In het kader van recreatief medegebruik wordt gestreefd naar uitbreiding van de padenstructuur ten behoeve van het langzaam verkeer en realisering van aanvullende eenvoudige recreatieve voorzieningen, zoals zit- en schuilgelegenheden, picknickplaatsen en bewegwijzering. Het gebruik van de gronden als kampeerterrein wordt niet toegelaten.

Indien de belangen van bestrijding en voorkoming van bodemerosie en wateroverlast wezenlijk worden bedreigd door bepaald landbouwkundig gebruik, geniet het bestrijden en voorkomen van erosie en wateroverlast prioriteit en dient het landbouwkundig gebruik te worden afgestemd op de bestrijding en voorkoming van bodemerosie en wateroverlast. Hierbij mag de landbouwkundige functie niet meer dan noodzakelijk worden beperkt.

Bestemming Agrarisch-Agrarisch bedrijf

De gemeente Schinnen richt haar beleid op duurzame voortzetting van agrarische bedrijven en hun bedrijfsvoering, maar met behoud en verbetering van de kwaliteit van het buitengebied. Uitgangspunt is het opnemen van een bij de huidige bedrijfsvoering passende agrarische bouwkaavel. Een grotere bouwkaavel, groter dan de bedrijfsomvang (maar conform vigerend bestemmingsplan) wordt alleen opgenomen in het bestemmingsplan als er sprake is van het reali-

seren van concrete reeds aanwezige plannen. Hierbij wordt dan wel de regeling uit het LKM aan toegevoegd, dat er bij uitbreiding binnen het bouwvlak ook sprake is van het uitvoeren van een verplicht basispakket.

De gemeente wil wel ruimte bieden aan vergroting van de agrarische bouwkvael indien dit noodzakelijk is voor onder andere:

- het veilig stellen van de bedrijfseconomische continuïteit;
- het omschakelen naar minder milieu belastende productietechnieken;
- het verplaatsen van bedrijfsonderdelen die hinder veroorzaken, zoals stallen, mestopslag, brandstofopslag en machineberging;
- het vergroten van de afstand tot niet-agrarische bebouwing;
- schaalvergroting ten behoeve van extensivering;
- het verbeteren van het welzijn van dieren.

Uitbreiding van de bouwkvael wordt gekoppeld aan kwalitatieve voorwaarden zoals opgenomen in de Structuurvisie LKM en de wijzigingsbevoegdheid in de regels van het onderhavige bestemmingsplan.

Ditselfde geldt voor de vestiging van een nieuwe grondgebonden agrarische bouwkvael. Via wijziging kan nieuwvestiging mogelijk gemaakt worden. Belangrijke voorwaarde daarbij is dat wordt aangetoond dat hergebruik van een vrijkomende agrarische bouwkvael geen optie is.

Onder nieuwvestiging wordt in deze ook verstaan omschakeling naar een (deels) niet-grondgebonden agrarische bedrijfsvoering op een reeds bestaande agrarische bouwkvael, waar nog geen niet-grondgebonden bedrijfsvoering is gevestigd.

Bij omschakeling van productierichting wordt gestreefd naar actualisering van de ruimtelijke voorwaarden vanuit de milieuwetgeving, teneinde het aangrenzende woon- en leefmilieu alsmede de natuur in het algemeen te vrijwaren van een toename van ongewenste invloeden.

Bedrijfssplitsing is toegestaan onder voorwaarde dat:

- de noodzaak ten behoeve van de veiligstelling van het gezinsinkomen per bedrijf is aangetoond door middel van bedrijfsplannen voor beide bedrijven;
- na de splitsing 2 volwaardige agrarische bedrijven resteren;
- niet in strijd wordt gehandeld met het beleid voor het A- en AW-gebied.

Per volwaardig bedrijf wordt één bedrijfswoning toegestaan, mede te gebruiken ten behoeve van mantelzorg en huisvesting van de rustende boer. De bedrijfswoning mag pas worden gebouwd nadat bedrijfsbebouwing is gerealiseerd in een dusdanige omvang, dat sprake is van een volwaardige agrarische bedrijfsvoering. Een tweede agrarische bedrijfswoning wordt niet toegestaan.

De omvang van de bedrijfswoning wordt vastgelegd op maximaal 900 m³. Deze omvang is afgeleid van de gangbare omvang voor royale burgerwoningen, vermeerderd met extra ruimte voor administratie en daarmee vergelijkbare werkondersteunende bezigheden, en ruimte voor het levensloopbestendig maken van de woning, mantelzorg en/of het bieden van huisvestingsmogelijkheden aan de rustende boer. Onder voorwaarden is uitbreiding tot 1000 m³ mogelijk ten behoeve van huisvesting van de rustende boer.

Niet-agrarische activiteiten onder de verbrede doelstelling op agrarische bedrijfskavels of nieuwe economische dragers

Niet-agrarische activiteiten zijn onder voorwaarden, naast de agrarische bedrijfsdoeleinden, toegestaan. Bewerking en/of verkoop aan de boerderij van agrarische producten, het bieden van werk en verzorging aan hulpbehoevende mensen, dagrecreatie in de vorm van het bieden van dagarrangementen en excursies alsmede (sier)tuinen, kleinschalige horeca zoals theeschenkerijen en culturele activiteiten zoals natuurcursussen en exposities en/of daarmee vergelijkbare activiteiten, mag worden uitgeoefend, mits:

- de activiteiten, qua economische bedrijfsomvang, inkomen en ruimtegebruik, ondergeschikt zijn aan de agrarische bedrijfsactiviteiten;
- de activiteiten binnen de bestaande bouwmassa kunnen worden uitgevoerd. Alleen wanneer de noodzaak daartoe is aangetoond (door middel van een bouwkundige analyse van de bestaande bebouwing) is uitbreiding of vervangende nieuwbouw van bestaande bedrijfsgebouwen binnen het bouwvlak toegestaan, mits daardoor geen cultuurhistorisch waardevolle of karakteristieke bebouwing verloren gaat;
- de activiteiten geen hinder of belemmeringen veroorzaken voor omliggende bedrijven of woningen;
- de activiteiten blijkens een inrichtingsplan landschappelijk goed inpasbaar zijn en omliggende natuurlijke en landschappelijke waarden en belangen niet onevenredig schaden;
- de activiteiten infrastructureel goed inpasbaar zijn en niet tot onevenredige verkeersoverlast leiden;
- boerderijverkoop onderdeel uitmaakt van een functionerend agrarisch bedrijf en wordt beëindigd bij beëindiging van het agrarisch bedrijf (voorwaarde bij ontheffing);
- boerderijverkoop uitsluitend betreft de verkoop van in hoofdzaak op het eigen bedrijf of in de directe omgeving daarvan op andere agrarische bedrijven geproduceerde of bewerkte agrarische producten.

Activiteiten, die niet als agrarisch zijn aan te merken, maar wel gericht zijn op/samenhangen met de aanwezige landschappelijke en natuurlijke waarden, zoals evenementen en incidenteel kamperen, zijn via ontheffing, onder voorwaarden toelaatbaar.

De overige in het buitengebied aanwezige functies zullen conform het huidige gebruik bestemd worden. Binnen de marges en afhankelijk van de landschappelijke en stedenbouwkundige situering zal uitbreiding mogelijk gemaakt worden. In de Structuurvisie LKM zijn de voorwaarden opgenomen ten aanzien van uitbreiding of nieuwvestiging van niet agrarische bedrijvigheid. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen toeristisch/recreatieve bedrijvigheid (gebiedseigen en niet gebiedseigen) en overige niet agrarische bedrijvigheid.

Voor zover geen sprake meer is van een agrarisch bedrijf zal zo nodig naar een andere passende bestemming moeten worden gezocht.

Teeltondersteuning.

Om aan modernisering van productiemethoden en kwaliteitsverbetering van de producten tegemoet te komen, worden hagelnetten en teeltondersteunende voorzieningen niet bij voorbaat al uitgesloten in bepaalde delen van het buitengebied. Ontheffing voor het oprichten van hagel-

netten en/of teeltondersteunende voorzieningen wordt verleend onder de voorwaarde dat is gewaarborgd, dat de beleving van het landschap niet onaanvaardbaar wordt aangetast, c.q. de zichtbaarheid in het landschap niet onaanvaardbaar groot is. Landschappelijke inpassing kan daaraan bijdragen, mits op een wijze die overeenstemt met de op de directe omgeving van toepassing zijnde landschapskarakteristiek. In deze is aansluiting gezocht bij de provinciale regelingen voor hagelnetten en teeltondersteunende voorzieningen.

Hobbymatig gebruik

Eveneens ontstaat hierbij ruimte voor nieuwe ruimtegebruikers. De gemeente Schinnen is voornemens rekening te houden met concreet ruimtegebruik door burgers, daar waar de agrarische ondernemer terugtreedt. In de meeste gevallen zijn dit burgers met hobbymatige (agrarische) activiteiten.

Bij het oprichten van kleine gebouwen moeten eventuele compensatie van in het geding zijnde waarden en landschappelijke inpassing voorafgaand zijn gewaarborgd (conform het gestelde in de Structuurvisie LKM). Compensatie kan zowel sloop van bestaande (vervallen) bebouwing als landschapsinrichting zijn. Onder landschappelijke inpassing wordt verstaan de bouw van inpassbare kwalitatief hoogwaardige bebouwing en het aanbrengen van beplanting op een wijze die overeenstemt met een op de directe omgeving van toepassing zijnde landschapskarakteristiek.

Paardenhouderijen en maneges toegesneden bestemd

Gelet op het specifieke karakter van de paardenhouderijen, worden deze binnen de bestemming A-B specifiek aangeduid als "paardenhouderij". Binnen deze aanduiding krijgen zowel de agrarische (op productie gerichte) als recreatieve (op gebruik gerichte) aspecten van de paardenhouderijen een plek.

Gezien de specifieke randvoorwaarden die gesteld worden aan een manege (meer recreatief karakter, verkeersaantrekkende werking etc), wordt deze van een aparte aanduiding voorzien.

Om recht te doen aan de professionele eisen van de paardenhouderijen, is het toegestaan verblijfsaccommodatie te realiseren voor stagiaires en grooms. Deze worden meegenomen in de bestaande opstallen of als uitbreiding van de bedrijfswoning.

Voor het overige worden de paardenhouderijen gelijkgesteld met de overige agrarische bedrijven.

Vrijkomende agrarische bebouwing

In het kader van de plattelandsvernieuwing en de daaruit voortkomende noodzaak van nieuwe economische dragers voor het buitengebied, wordt gestreefd naar een zo doelmatig mogelijk hergebruik van vrijgekomen (agrarische) bedrijfsgebouwen.

Het streven naar het meest doelmatig gebruik houdt in dat niet bij voorbaat al gebruiksvormen worden uitgesloten. Met het oog op de dynamische ontwikkeling van het landelijk gebied en de versterking van de recreatieve functie van het buitengebied gaat de voorkeur uit naar gebruiksvormen vergelijkbaar met de bij de agrarische bedrijfsvoering toegestane nevenactiviteiten, alsmede de uitoefening van een beroep aan huis, praktijk aan huis, kantoor aan huis, ambachtelijke en consumentverzorgende bedrijfsactiviteiten met een geringe milieubelasting/-zoning, werkruimten voor starters eveneens met een geringe milieubelasting/-zoning, congres-

/cursus-/trainingscentrum en recreatieve verblijfsmogelijkheden (hotelkamers, pension, bed & breakfast, vakantieappartementen), gericht op landschapsbeleving of ten behoeve van deelnemers aan congressen, cursussen of trainingen.

Gebruiksvormen die de aanwezige landschappelijke of natuurlijke waarden en belangen aantasten of beperken dan wel een extra belemmering vormen voor de bestaande landbouw worden niet toegestaan. Eveneens worden gebruiksvormen die een dusdanig verkeersaantrekkende werking hebben, dat verkeersoverlast ontstaat en daardoor het treffen van infrastructuurle maatregelen (herinrichten/aanleg wegen en/of parkeervoorzieningen) noodzakelijk wordt, geweerd. Tot slot worden ook die gebruiksvormen, die een aantasting van de leefbaarheid, in de zin van de woon- en verblijfskwaliteit in de directe omgeving, betekenen niet toegelaten. In de doeleindenomschrijving worden deze beperkingen aan de gebruiksvormen vastgelegd.

De realisering van een woning in een VAB is toegestaan, mits dit in het hoofdgebouw plaatsvindt, er in de woning, gelet op de andere aanwezige gebruiksvormen en eventueel in de omgeving aanwezige milieubelastende gebruiksvormen, een aanvaardbaar woonklimaat kan worden gerealiseerd. Dit dient altijd afgewogen te worden in het kader van de regionale woonmilieuvisie of de dan geldende Regionale Structuurvisie Wonen.

De nieuwe functies zijn uitsluitend toegestaan binnen de bestaande voormalige (agrarische) bedrijfsbebouwing. In het kader van de ontstening van het buitengebied moet bij hergebruik alle overtollige bebouwing verdwijnen, alvorens aan de bebouwing een nieuwe functie kan worden toegekend. De noodzaak van het instandhouden van bebouwing (i.c. monumentaal karakter of karakteristiek) voor de nieuwe functie moet worden aangetoond. Herbouw in gewijzigde vorm van delen van het complex is wel mogelijk, mits hier substantiële sloop tegenover staat, c.q. de bebouwingsmassa met ten minste 20% afneemt. Woningen mogen alleen binnen de bestaande hoofdbebouwing worden gerealiseerd.

13.4.2. Overige bestemmingen

R: recreatie.

De gemeente Schinnen wil het toeristisch-recreatief product binnen de gemeente verbeteren. De onderste laag is sturingsmiddel voor de toelaatbaarheid van toeristisch-recreatieve activiteiten:

- in de natuur- (bos, beekdal) en pure agrarische gebieden zullen de activiteiten zich in grote lijnen moeten beperken tot extensief recreatief medegebruik, gericht op het ervaren van de afwisseling in landschap. Hier is met name plaats voor routegebonden activiteiten van de wandelaar, fietser en ruiter, alsmede ondersteunende faciliteiten;
- buiten deze gebieden wordt, bij voorkeur aansluitend op het recreatieve netwerk (routegebonden) ruimte geboden voor recreatieve initiatieven. De toeristisch-recreatieve activiteiten worden bij voorkeur ondergebracht in vrijkomende (agrarische) bebouwing of bij agrarische bedrijven;
- qua recreatieve ontsluitingsstructuur ligt de nadruk op het niet gemotoriseerde verkeer (voetganger, fietser, ruiter). Het gemotoriseerde recreatieve verkeer blijft bij voorkeur gecon-

centreerd op de hoofdwegen en wordt vanaf daar verwezen naar enkele “toegangspoorten” (opstap-/startpunten, tot het toeristisch-recreatieve netwerk.

Vestigingsmogelijkheden lokale toeristisch-recreatieve ontwikkelingen.

De gemeente Schinnen wil niet bij voorbaat al delen van het buitengebied uitsluiten als vestigingsmogelijkheid voor lokale toeristisch-recreatieve voorzieningen. Echter de aanwezige waarden in natuurgebieden en natuurontwikkelingsgebieden maken vestiging van dergelijke voorzieningen, bij voldoende alternatieven, minder gewenst. Zo ook vragen de pure agrarische gebieden om terughoudendheid bij de vestiging van toeristisch-recreatieve voorzieningen.

Het volgende beleid wordt voorgestaan:

- in het kader van de plattelandsvernieuwing en verbreding van de agrarische activiteiten zijn, mits dit niet leidt tot aantasting van aanwezige waarden en kwaliteiten, nieuwe toeristisch-recreatieve voorzieningen op passende locaties in het buitengebied mogelijk;
- kamperen bij de boer, vakantieappartementen en bed & breakfast passen in het verbredingstraject. Er dient ruimte geboden te worden voor uitbreiding van (luxe) recreatieve gebruiksmogelijkheden, met name gericht op gezondheid en welbevinden. Daarbij dient ook aangesloten te worden bij de ambities van het gemeentelijk beleid en de eisen vanuit de markt, zijnde kwaliteit en hoogwaardigheid;
- te vestigen recreatieve voorzieningen moeten bijdragen aan verbetering van de ruimtelijke kwaliteit binnen het buitengebied. Aansluitend bij de structuur van het buitengebied worden uitsluitend kleinschalige voorzieningen toegelaten. Bij voorkeur vindt hergebruik van bestaande (vrijkomende agrarische) bebouwing plaats. Door middel van een beeldkwaliteiten/of landschapsplan moet de inpassing verzekerd worden en verrommeling worden tegengegaan.
- Alle ontwikkelingen zullen vergeleken worden met de in de Structuurvisie LKM gestelde voorwaarden.

Recreatieve ontsluitingsstructuur.

Verbetering van de recreatieve ontsluitingsstructuur, door goed beheer en inrichting van de wegen, maakt een betere geleiding van het recreatieve verkeer mogelijk, waardoor overlast en verstoring tot een minimum kunnen worden beperkt. Een goede toeristisch-recreatieve structuur (verbeteren recreatieve ontsluitingsstructuur en netwerk) is ook van betekenis voor de burgers van de gemeente Schinnen:

- de uitlooptmogelijkheden vanuit de diverse kernen een aangrenzende stedelijke gebieden zullen toenemen;
- de ruimtelijke kwaliteit van het buitengebied en daarmee de kwaliteit van het woon-/leefmilieu wordt verder vergroot.

Bestemmingen Recreatieve bedrijven.

De verplaatsing of nieuwvestiging van recreatieve bedrijven bij (voormalige) agrarische bedrijven wordt onder de nodige voorwaarden mogelijk gemaakt (ontheftings- dan wel wijzigingsbevoegdheden). De gemeente Schinnen maakt onderscheid in de volgende recreatievormen:

- verblijfsrecreatie:
 - a. in de vorm van vakantieappartementen;

- b. in de vorm van kamperen bij de boer en vakantieappartementen bij de boer. In het bestemmingsplan zal, nu de Wet op de Openluchtrecreatie is komen te vervallen, een regeling voor het kamperen bij de boer worden opgenomen. Daartoe wordt een ontheffingsmogelijkheid opgenomen zodat agrarische bedrijven ook in de toekomst, onder voorwaarden, de mogelijkheid behouden om hun activiteiten uit te breiden met kamperen als bedrijfstvorm. Het bestaande maximum van 15 kampeerplaatsen wordt gehandhaafd. Voor boerderijcamping de Botkoel geldt een maximum van 25 kampeerplaatsen. Nieuwe (natuur)campings worden niet ontwikkeld gelet op de kwetsbaarheid van het landschap en de natuur.
- sport- en dagrecreatieve voorzieningen; Sportvoorzieningen (waaronder ook begrepen de scouting) en dagrecreatieve voorzieningen (milieueducatiecentrum) krijgen een toegesneden bestemming, waarbij de relatie tussen toegestane bebouwing/accommodaties recht evenredig is met het aantal tegelijkertijd aanwezige beoefenaren/gebruikers. Voor de daaruit af te leiden horecaomvang bij sportvoorzieningen geldt hetzelfde. Deze dient te allen tijde ondergeschikt te zijn aan de sportvoorziening.
- recreatief medegebruik. Aanleg van fiets- en wandelinfrastructuur ten behoeve van extensief recreatief medegebruik van het buitengebied is in principe overal toegestaan tot een omvang en intensiteit die niet conflicteert met de in het plangebied aanwezige waarden.

Tot de recreatieve voorzieningen worden door de gemeente ook parkeerplaatsen gerekend. In het buitengebied aanwezige parkeervoorzieningen op strategische plaatsen aan de hoofdontsluitingsstructuur en nabij bestaande horecagelegenheden worden benut en (qua omvang) optimaal geschikt gemaakt voor recreatief medegebruik. Verder vereiste is dat de locatie aansluit bij een fiets- of wandelvoorziening of een openbaar vervoerverbinding. Ter plaatse wordt de mogelijkheid geboden tot het plaatsen van informatieborden en kleinschalige recreatieve voorzieningen (zit- en schuilgelegenheid, picknickplaatsen). Bij dergelijke parkeervoorzieningen gelden de volgende randvoorwaarden:

- omvang parkeervoorziening maximaal 50% groter dan de reeds bestaande;
- landschappelijke inpassing ten dienste van het aan het oog onttrekken van de motorvoertuigen.

Bestemming W: wonen.

De gemeente Schinnen wil achteruitgang, leegstand en verval van bestaande (woon-) bebouwing voorkomen. De gemeente is van mening dat ook in het buitengebied woningen moeten voorzien in modern wooncomfort en ruimte om levensloopbestendig te wonen. Het beleid is daarmee identiek aan het beleid in de kernenplannen van de gemeente.

Voor zover aan het wonen een beroep of bedrijf aan huis wordt toegevoegd is het in de ogen van de gemeente toelaatbaar dit soort bijdragen aan plattelandsvernieuwing of meest doelmatig gebruik, naar inzicht van de eigenaar/gebruiker vrij te laten, mits:

- de woonfunctie als hoofdfunctie gehandhaafd blijft c.q. de woning als zodanig blijft functioneren;
- de milieueffecten van het andere gebruik de perceelsgrens niet te boven gaan;
- de aan “wonen” gestelde eisen eveneens zijn ingevuld;

- parkeren op eigen erf geschiedt;
- de bestaande gemeentelijke infrastructuur toereikend is voor het met het beoogde gebruik samenhangend verkeer.

Mantelzorg bij een (bedrijfs)woning dient geregeld te worden in de bestaande (verruimde) bebouwing. Mantelzorg in een vrijstaand bijgebouw is niet toegestaan.

Ten aanzien van bijgebouwen wenst de gemeente het volgende beleid te voeren:

- bijgebouwen zijn toegelaten

Om te voorkomen dat het woningaantal in het buitengebied op grond van de fysiek geboden ruimte toeneemt, voert de gemeente het volgende beleid:

- bouwen ten behoeve van vergroting van een woning: toegestaan, aantal woningen neemt niet toe;
- bouwen ten behoeve van (mantel) zorg bij een woning: toegestaan, mits vast aan de bestaande woning, om te voorkomen dat er een woning bij komt; aantal woningen neemt niet toe;
- bouwen ten behoeve van vervangende woningbouw: herbouw van maximaal eenzelfde aantal woningen als op het moment van sloop aanwezig toegestaan (vernieuwbouw);

Het omzetten van de agrarische bedrijfswoning naar burgerwoning wordt door de gemeente aanvaard, wanneer daarmee de bedrijfsvoering van andere agrarische bedrijfskavels niet wordt beïnvloed. Uitdrukkelijk zij daarbij vermeld, dat deze ontwikkeling niet kan leiden tot de realisering van een nieuwe bedrijfswoning.

M: maatschappelijk.

De aanwezige maatschappelijke voorzieningen worden onder één verzamelbestemming gebracht. De gemeente Schinnen wenst dus geen onderscheid meer te maken in de wijze van exploitatie en het doel waartoe voorzieningen in het buitengebied dienen. Uitgangspunt is instandhouding van leefbaarheid en duurzaamheid. De gemeente denkt deze zo veel mogelijk te kunnen garanderen door een grote mate van flexibiliteit en uitwisselbaarheid van functies.

B/B-VM: bedrijf.

De gemeente Schinnen respecteert de aanwezigheid van bestaande bedrijven. Nieuwvestiging van nieuwe bedrijvigheid is alleen mogelijk als onderdeel van het beleid met betrekking tot vrijkomende agrarische bedrijven en wonen. De voorwaarden waaronder staan aangegeven in de Structuurvisie LKM.

Bestaande bedrijven behouden de vigerende uitbreidingsruimte teneinde verbeteringen gericht op vermindering van de omgevingshinder en vergroting van de duurzaamheid door te kunnen voeren. De noodzaak tot uitbreiding moet onderbouwd worden met een bedrijfsplan alvorens dit kan leiden tot uitbreiding van bestemmings- of bouwvlak. In het geval van nieuw ruimtebeslag is het LKM van toepassing.

Bij bedrijven wordt de staat van bedrijvigheid niet meer als referentie gebruik, maar als informatiesysteem. Primair is voor de gemeente van belang, dat vervangende bedrijvigheid niet mag

leiden tot een vergroting van de omgevingseffecten. Landschappelijke inpassing, ontstening door sloop van niet langer benodigde bebouwing en verbetering van de waterhuishouding ter plaatse blijven steeds toetsingskader.

WA: Water.

In het bestemmingsplan worden de beken, waterlopen, regenwaterbuffers en leidingen van planologische betekenis positief bestemd en indien nodig voorzien van een beschermingszone. Daarnaast wordt op kaart de meanderzone van de beken vastgelegd zoals die door het waterschap is ingesteld.

De gemeente Schinnen bepaalt het beleid inzake oppervlaktewater, waterbuffering, grondwater, waterhuishouding, waterkwaliteit en waterzuivering in nauw overleg met de waterbeheerders. De in dit bestemmingsplan opgenomen bijzondere regelingen zijn uitvloeisel van door de verantwoordelijke waterbeheerder opgestelde regelingen.

Gelet op de belangen zijn de volgende (dubbel)bestemmingen opgenomen:

- water: primaire wateren (al dan niet permanent watervoerende watergangen, (weg)waterlossingen, regenwaterbuffers);
- beschermingszone watergang

Dubbelbestemming cultuurhistorie of archeologie

Gebieden van archeologische dan wel cultuurhistorische betekenis zijn door diverse instanties waaronder de provincie en de RACM op kaart gezet. Deze worden op kaart gezet en maken als differentievlakken onderdeel uit van het bestemmingsplan. Mochten in deze gebieden ontwikkelingen, verbouw- of nieuwbouwplannen, plaatsvinden dan gelden hier extra regels ten behoeve van het behoud van de aanwezige waarden.

De rijksmonumenten worden in deze toelichting opgenomen.

De (mogelijke) aanwezigheid van archeologische waarden vraagt ook om een dubbelbestemming archeologie waarden.

V/V-R: (rail)verkeer.

De gemeente Schinnen regelt met dit bestemmingsplan, voor zover het de bestemmingen “verkeer” en “verkeer-railverkeer” betreft, uitsluitend het ruimtebeslag ten behoeve van rijdend en stilstaand verkeer, waaronder begrepen fietsers en voetgangers.

B-NU: leidingen en nutsvoorzieningen.

De aanwezige leidingen en nutsvoorzieningen vallen onder de vanzelfsprekende bestemmingen, die een probleemloos functioneren van leidingen en nutsvoorzieningen moeten garanderen. Hier is geen sprake van bijzonder gemeentelijk beleid.

HOOFDSTUK 14 HANDHAVING

14.1 Duidelijke regelingen voor duidelijke doelen

De gemeente voert een zogenaamd prioritair handhavingsbeleid. Dit betekent, dat een handhavingsprocedure wordt gestart, indien een toezichthouder een illegale situatie bij een routinecontrole constateert en/of door burgers over een illegale situatie wordt geklaagd.

Om in de toekomst adequaat handhavend te kunnen optreden zijn duidelijke regelingen voor duidelijke doelen noodzakelijk. De uitgangspunten van het plan moeten op een heldere en goed traceerbare wijze zijn vertaald in de juridische opzet van het plan. Van elk voorschrift moet het oorspronkelijke doel traceerbaar zijn.

Door de in dit plan gemaakte keuze voor een systematische planopzet, uitgesplitst naar diverse aspecten, die corresponderen met de verschillende bestemmingen, kan op eenvoudige wijze de vertaling van toelichting naar 'gemeentelijk beleid' en bebouwing- en gebruiksregels worden gevolgd. Het doel van de opgenomen regelingen is steeds duidelijk.

Handhaving binnen het kader van het bestemmingsplan.

Na het van kracht worden van dit bestemmingsplan voor het buitengebied van Schinnen moet toegezien worden op handhaving van de volgende regelingen:

- gebruiksregels voor gronden en opstallen: opgetreden moet worden tegen strijdig gebruik van gronden en opstallen, zoals omschreven in de doeleindenomschrijving en gebruiksregels voor gronden en opstallen;
- de bebouwingsregels: opgetreden moet worden tegen illegale bouwsels, dat wil zeggen bouwsels die zonder of in afwijking van een bouwvergunning worden gebouwd en afwijken van de bebouwingsregels;
- aanlegvergunningen: opgetreden moet worden tegen werken, geen bouwwerken zijnde, en werkzaamheden, die aanlegvergunningplichtig zijn maar zonder aanlegvergunning worden uitgevoerd.

De wijze waarop handhavend zal worden opgetreden (via artikel 125 van de Gemeentewet en/of via afdeling/hoofdstuk 5 van de Algemene wet bestuursrecht) is vastgelegd in het handhavingsbeleid van de gemeente Schinnen. Bij het nemen van handhavingbesluiten wordt getoetst aan beleidsregels, zoals de handhavingnota. Daarnaast is het van belang dat de regelingen uit het bestemmingsplan bekend zijn bij de bewoners en gebruikers van opstallen en gronden. Ruime publicitaire aandacht in het kader van vaststelling en goedkeuring en een actieve opstelling bij vragen en opmerkingen van bewoners en gebruikers dragen daar aan bij.

14.2 Retrospectieve toets

Bestemmingsplannen dienen een compleet inzicht te geven in de bouw- en gebruiksmogelijkheden binnen het plangebied. Met het oog op de toetsing en handhaving is in dit verband een retrospectieve toets van groot belang. Deze toets geeft aan welke strijdige situaties er bestaan met het vigerende bestemmingsplan.

De bij de gemeente op grond van het actieve handhavingsbeleid bekende illegale situaties zijn gesolveerd of reeds gelegaliseerd. Bij de lopende zaken zijn geen Rijksbelangen betrokken.

Ten aanzien van een kwestie wordt vooralsnog geen legalisatie nagestreefd. Het betreft hier een bouwkundig illegaal tot stand gekomen hondenkennel in het buurtschap Thull. Deze hondenkennel beschikt over een milieuvergunning. In overleg met de provincie wordt

Er is daarnaast geen bestaande illegale situatie bekend waarbij een Rijks- of Provinciaal belang aan de orde is, die met voorliggend bestemmingsplan wordt gelegaliseerd.

HOOFDSTUK 15 UITVOERBAARHEID

De belangrijkste financiële consequenties inzake het beleid voor het buitengebied zijn verbonden aan de verwerving van gronden. Het gemeentelijk beleid ziet niet op actieve grondverwerving.

Voor de gemeente is verder een belangrijke rol weggelegd als intermediair om de benodigde middelen bij elkaar te brengen ter verwezenlijking van de gewenste ontwikkelingen. De ministeries van LNV en VROM, alsmede de provincie Limburg dragen op diverse wijzen financieel bij aan ontwikkelingen in het buitengebied. Daarnaast worden op euregionaal niveau de nodige bijdragen en subsidies verstrekt.

De binnen de planperiode te realiseren natuurgebieden, zijn reeds als zodanig bestemd. De natuur behorende instanties beschikken over voldoende gronden om binnen de planperiode door middel van grondruil, de benodigde gronden in eigendom te kunnen verkrijgen.

De in het buitengebied aan de orde zijnde ontwikkelingen in de vorm van uitbreidingen dan wel nieuwvestigingen betreffen particulier initiatief. De kosten voor verwezenlijking van deze ontwikkelingen worden gedragen door de desbetreffende particulieren.

Grondexploitatieplan.

Het exploitatieplan biedt de grondslag voor het publiekrechtelijk kostenverhaal. In artikel 6.12, eerste en tweede lid, Wro is bepaald in welke situatie een exploitatieplan gemaakt moet worden. In artikel 6.2.1 Bro worden de bouwplannen aangewezen waarvoor de gemeenteraad een exploitatieplan moet vaststellen. Een exploitatieplan wordt gelijktijdig vastgesteld met het ruimtelijk plan of besluit waarop het betrekking heeft.

Dat kan een bestemmingsplan, een wijzigingsplan, een projectbesluit en een buitentoepassing-verklaring van een beheersverordening zijn.

De regeling van afdeling 6.4 Wro heeft mede betrekking op de bouwmogelijkheden, die in vorige bestemmingsplannen nog niet benut waren. Wanneer voor bestaande, nog onbenutte bouwmogelijkheden nog sprake is van de noodzaak van locatie-eisen of kostenverhaal, kan dat in het nieuwe bestemmingsplan ook worden meegenomen.

In het bestemmingsplan buitengebied is geen sprake van nieuwe of onbenutte bouwmogelijkheden waarvoor de noodzaak van het stellen van locatie-eisen of een kostenverhaal nog aanwezig is. Aan het bestemmingsplan buitengebied hoeft dan ook geen exploitatieplan te worden toegevoegd.

Maatschappelijke haalbaarheid.

De uitgangspunten voor het beleid, zoals opgenomen in onderhavig bestemmingsplan, zijn deels terug te vinden in eerder vastgestelde gemeentelijke beleidsdocumenten. Deze stukken zijn destijds uitvoerig besproken dan wel onderwerp van inspraak geweest. Daaruit is een brede instemming met het voorgenomen beleid vanuit de bevolking en de politiek naar voren gekomen.

Over de hoofdlijnen van beleid is in een eerder stadium (nota van uitgangspunten) reeds consensus bereikt. Dit bestemmingsplan vormt de concretisering en detaillering van die hoofdlijnen.

Het bestemmingsplan zal verder de normale bestemmingsplanprocedure doorlopen. Hierbij wordt een ieder in de gelegenheid gesteld op de voorgestelde ontwikkelingen en regelingen te reageren en zijn/haar standpunt daarover kenbaar te maken.